ΚΟΝΤΡΑ

ISSN 2241-6021

Νομοσχέδιο για το Προσφυγικό

Στην πυρά βασικά δικαιώματα και ενίσχυση της καταστολής

ΣΕΛΙΔΑ 7

Νόμος 4635/2019 με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Επενδύω στην Ελλάδα»

Σκυταλοδρομία Σύριζα-ΝΔ στην αντιλαϊκή πολιτική

ΣΕΛΙΔΑ 8

Παραλήρημα Λαγού με τη βεβαιότητα της καταδίκης

ΣΕΛΙΔΑ 9

Χιλή

Συνεχίζεται η εξέγερση

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1026 - 2 Νοέμβρη 2019

www.eksegersi.gr

Μία φυλακή για πρόσφυγες και μετανάστες και μία για τον ελληνικό λαό

Scripta...Verba...

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό δεν είναι σχέδιο νόμου. Αυτό είναι, για να θυμηθώ έναν ωραίο τίτλο μιας ταινίας, «το ωραίο μου πλυντήριο». Σε κάθε άρθρο και μια εξυπηρέτηση, σε κάθε σελίδα και μια φωτογραφία φίλων, επιχειρηματιών, εκδοτών, δημάρχων, πολιτευτών, σε κάθε άρθρο, σε κάθε σελίδα.

Αλέξης Τσίπρας

«Πέτα μου τη σκούφια σου», που λέει και η παροιμία. Ιδιες οι κατηγορίες, αμοιβαία ανταλλαγή ρόλων κατηγόρου και κατηγορούμενου.

Πάντως είναι βέβαιο ότι μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου οι συμπολίτες μας θα ταλαιπωρούνται λιγότερο, οι συμπολίτες μας θα έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν την περιουσία τους περισσότερο, οι συμπολίτες μας θα έχουν την ευκαιρία να μπορέσουν να δημιουργήσουν τα όνειρά τους, να φτιάξουν περιουσία στην Ελλάδα, να έρθουν περισσότεροι ξένοι επενδυτές, να κάνουν τη ζωή όλων καλύτερη. Αυτό κάνει αυτό το νομοσχέδιο.

Αδωνις Γεωργιάδης

Συμπολίτες του ακροδεξιού Μπουμπούκου είναι μόνο οι καπιταλιστές (με προτίμηση στους πλιατσικολόγους).

Οπότε αναγνωρίζουμε φυσικά το γεγονός ότι ο κ. Γεωργιάδης, εφόσον και αυτός και άλλα κορυφαία πολιτικά πρόσωπα, έχουν αντιμετωπίσει στο πετσί τους καθημερινά αυτή τη σκευωρία και τις συνέπειες που έχει για τους ίδιους, για την οικογένειά τους και για το όνομά τους, είναι ανθρώπινο να έχουν εξάρσεις. Επομένως, δεν υπάρχει κάποιο θέμα για την Κυβέρνηση με αυτά που είπε ο κ. Γεωργιάδης. Δεν υπάρχει απολύτως κανένα ζήτημα.

Στέλιος Πέτσας

Τι άλλο θα έκανε ο Μητσοτάκης; Υπήρχε περίπτωση να «θυσιάσει» υπουργό του επειδή παριστάνει τον θιγμένο ο Τσίπρας;

Και θέλουμε να είμαστε όσο το δυνατόν πιο σύντομα και όσο περισσότερο γίνεται, έτοιμοι να εκφράσουμε και πάλι τις ελπίδες του λαού μας. Φοβάμαι ότι η διακυβέρνηση Μητσοτάκη θα ανοίξει στον κοινωνικό ιστό βαθιές πληγές, που θα χρειαστεί να επουλώσουμε στο μέλλον, για να μην χάσει η Ελλάδα την ευκαιρία να επιστρέψει με πρωταγωνιστικό ρόλο στο διεθνές περιβάλλον.

Ρένα Δούρου

Η ακόρεστη δίψα για την εξουσία είναι σαν τον βήχα, το χρήμα και τον έρωτα.

Είναι κωμικό ο επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ να είναι και επικεφαλής του ΚΙΝΑΛ.

Σταμάτης Μαλέλης

Αυτό είναι το μόνο κωμικό;

ΡΙΠΕΣ

◆ Υμνος στον Μεταξά από τον Real FM το πρωί της 28ης του Οκτώβρη ◆ Οι δημοσιογράφοι μάς είπαν ότι ήταν μια «ιδιάζουσα (sic!) φυσιογνωμία» ◆ Στα καπάκια έβγαλαν τον Βερέμη ◆ Για να πει ότι ο Μεταξάς ήταν μεν «ελέω Γεωργίου δικτάτορας» ◆ Αλλά... «δεν ήταν και τόσο φασίστας» ◆ Σαν το «ολίγον έγκυος» ένα πράμα ◆ Αναθεώρηση της Ιστορίας στα πάντα ◆ «Ο ΣΥΡΙΖΑ, σε αντίθεση με τη ΝΔ, δεν είναι αρχηγοκεντρικό κόμμα» ◆ Το είπε η Δούρου και διεκδίκησε επάξια την παπάρα του μήνα ◆ Δεν αντιλαμβάνομαι την ευθυμία ◆ Δεν έχει η Βάνα (μία είναι η Βάνα) το δικαίωμα να θέσει ζήτημα ηγεσίας στο ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ; ◆ Υποψήφια βουλευτίνα Ιωαννίνων ήταν, κύριοι και κυρίες που γελάτε ◆ Δηλαδή, θεωρείτε καλύτερη τη Φώφη ή την Καϊλή; ◆ Στο κάτω-κάτω, δε ζήτησε να γίνει αυτή αρχηγός ◆ Ζήτησε να αναλάβει κάποιος νέος και ωραίος ◆ Χατζηνικολάου «φωτογραφίζει» Παπαχελά ◆ Σχολιάζοντας καυστικά ότι κάθε μέρα, πριν πάει στην εφημερίδα του, περνάει για πρωινό καφέ από την αμερικάνικη πρεσβεία ◆ Και γλείφει το χέρι του πρέσβη κατά την έναρξη και κατά τη λήξη της συνεδρίασης ◆ Ονομα δεν είπε, φυσικά ◆ Ζήλιες ◆ Είχε προηγηθεί σκίτσο του Ηλία Μακρή στην «Καθημερινή» ◆ Που έδειχνε τον Χατζηνικολάου να γλείφει το χέρι του Μητσοτάκη ◆ Ακολούθησε νέο tweet Χατζηνικολάου ◆ Ο μη κατονομαζόμενος Παπαχελάς κατηγορείται ότι «παίζει παιχνίδια πίσω από την πλάτη του αφεντικού του» ◆ «Εξυπηρετώντας... αφιλοκερδώς τα συμφέροντα εταιρίας συμφερόντων συγγενούς υπουργού!» ◆ Πράγματι είναι... μια ωραία ατμόσφαιρα εκεί στη Δεξιά ◆ Αλλά δεν ανησυχούμε ◆ Θα τα βρουν ◆ Με τον Κούλη σε ρόλο κυανόκρανου ◆ Και εμείς θα μείνουμε με την απορία ◆ Ποιος είναι ο υπουργός που διαπλέκεται με τον Παπαχελά; ◆ Γιατί διαπλοκή κατήγγειλε ο Χατζηνικολάου, έτσι δεν είναι; ◆ Το καταλάβατε τώρα πώς δουλεύει το πράγμα ◆ «Είμαστε» μέτοχοι των τραπεζών, αφού βάλαμε (για την ακρίβεια μας πήραν) δεκάδες δισ. ευρώ για να ανακεφαλαιοποιηθούν ◆ Αυτοί που διευθύνουν τις τράπεζες, όμως ◆ Δηλαδή οι... υπάλληλοί μας ◆ Αποφάσισαν να μας βάζουν χαράτσι ακόμα και όταν πατάμε στο πεζοδρόμιο ενός τραπεζικού υποκαταστήματος ◆ Πώς το λέει η παροιμία; ◆ Και κερατάδες και δαρμένοι ◆ Αν μη τι άλλο, ένας τηλεπλασιέ ξέρει να πλασάρει το εμπόρευμά του ◆ Και τον εαυτό του, φυσικά ◆ Γιατί εμπόρευμα είναι κι αυτός ◆ Στο χρηματιστήριο της σύγχρονης αστικής πολιτικής ◆ Που στηρίζεται στη λογική της αρπαχτής ◆ Απ' αυτή την άποψη, ο Μπουμπούκος πρέπει να θεωρείται επιτυχημένος ◆ Νέα παράταση για το Brexit ◆ Και κανείς δεν ξέρει αν θα είναι η τελευταία ◆ Μήπως να το έπαιζαν στα πέναλτι, να ησυχάσουν; ◆ «Ή έχω τη στήριξη της βάσης ή φεύγω» ◆ Αλατης η Φώφη! ◆ Αυτό θα πει αρχηγός, ρε ◆ «Ομάδες διεκδίκησης προσωπικών ωφελημάτων» είναι για τον Ηλία Κανέλλη οι εργαζόμενοι που απεργούν και διαδηλώνουν ◆ Και δεν ανέχεται να του δυσκολεύουν την κυκλοφορία ◆ Αυτό είναι το σύγχρονο πρόσωπο του φασισμού ◆ Με τη μάσκα της αμερικανόφερτης κορεκτίλας ◆ Ακου «ομάδες διεκδίκησης προσωπικών ωφελημάτων» ◆ Κάτι τέτοιοι αντιδραστικοί διανοούμενοι (λέμε τώρα) δικαιώνουν τον (δανεισμένο από τον Πλαύτο) αφορισμό του Χομπς ◆ Homo hominis lupus est ◆ Δυστυχώς για τους Κανέλληδες, τα πράγματα κυλούν αλλιώς ◆

επί του πεζοδρομίου

Καλλο ένα αισχρό πολιτικάντικο σόου με ντεκόρ παιδιά. Και μάλιστα παιδιά απροστάτευτα που διαβιούν σε άσυλο. Ο Μητσοτάκης πήγε στη Θεσσαλονίκη και λίγο πριν αναχωρήσει για την Αθήνα έκανε μια επίσκεψη στο «Παιδικό χωριό SOS», όπου οι άνθρωποί του είχαν ετοιμάσει το αισχρό σόου, με τη συνεργασία της γνωστής ΜΚΟ, φυσικά, η οποία τα έχει καλά με όλες τις κυβερνήσεις. Τιγκάρισαν τα ΜΜΕ με φωτογραφίες του «στοργικού» Κούλη αγκαλιά με τα παιδάκια που φυσικά δεν είχαν καμιά δυνατότητα να μη συμμετάσχουν στο σόου. Στην ιστοσελίδα του πρωθυπουργού, για να μην κατηγορηθούν ότι χρησιμοποίησαν παιδιά (λες και οι άλλες φωτογραφίες βγήκαν παρά τη θέληση του Μητσοτάκη και του επιτελείου προπαγάνδας του Μαξίμου) έβαλαν μια φωτογραφία που δείχνει την πλάτη του πρωθυπουργού με τρία ζευγάρια παιδικά χέρια να τον έχουν αγκαλιάσει! Προσέξτε όμως το χέρι του ασφαλίτη που αρπάζει το παιδικό χεράκι για να το τραβήξει από τη μέση του Κούλη. Οι φωτογραφίες βγήκαν, μακριά τα βρομόχερά σας από το λευκό πουκάμισο του πρωθυπουργού.

«Εξακολουθώ να βλέπω θετικά δείγματα» στις 100 πρώτες μέρες της κυβέρνησης Μητσοτάκη. «Εξακολουθούν να υπάρχουν αρκετά πισωγυρίσματα ή αρκετά λάθη, αλλά επί της ουσίας το ότι βλέπουμε οι οικονομικοί δείκτες να έχουν διορθωθεί και να στέλνουν θετικά σήματα στις διεθνείς αγορές και τους διεθνείς επενδυτές είναι τεράστια επιτυχία μετά από μια δεκαετία που η Ελλάδα δεν ήταν μέσα στον επενδυτικό χάρτη. Επίσης, αυτό είναι μόνο η αρχή για να μπορέσει να αρχίσει να αναπτύσσεται και η οικονομία μας και να μπορέσουμε να προλάβουμε να εκμεταλλευτούμε και τα εργαλεία που μας δίνει η Ευρώπη». Μπερδεύτηκε η κακομοίρα η Καϊλή (Καϊλή είν' αυτή, πώς να μην μπερδευτεί) και νόμισε ότι μεταγράφηκε ήδη στη ΝΔ.

Ο γνωστός μεγαλοσπεκουλάντης Τζορτζ Σόρος, που είναι και μεγάλος χρηματοδότης του Δημοκρατικού Κόμματος, δήλωσε πρόσφατα ότι από τους υποψήφιους του κόμματος για το προεδρικό χρίσμα προτιμά την Ελίζαμπεθ Γουόρεν. Πρόκειται για τη γνωστή γερουσιάστρια της Μασαχουσέτης, στην οποία ο ρατσιστής Τραμπ έχει κολλήσει το παρατσούκλι «Ποκαχόντας» (επειδή δηλώνει ότι κατάγεται από αυτόχθονες Αμερικανούς). Η Γουόρεν εμφανίζεται ως η πιο... αριστερή από τους υποψήφιους, δηλώνοντας... σοσιαλίστρια. Γι' αυτό και πολλοί υποψιάζονται ότι η υποστήριξη του Σόρος είναι «τρολιά» για να την πλήξει. Η Γουόρεν, πάντως, παίζει καλά το χαρτί της ινδιάνικης καταγωγής, όπως ο Ομπάμα έπαιζε το χαρτί της μαυροσύνης.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αρχίσαμε να μετατρέπουμε μία ρημαγμένη οικονομία και μία χρεοκοπημένη χώρα που μας παραδώσατε τότε σε ενεργειακό hub, σε hub εμπορικό, κέντρο logistics και τηλεπικοινωνιών και νέων τεχνολογιών και καινοτομίας, όσο αυτό βεβαίως ήταν δυνατόν και όσο είναι δυνατόν μέσα στα στενά δημοσιονομικά περιθώρια και πλαίσια που ακόμα βρίσκεται η χώρα.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

2/11: Μεξικό, Πορτογαλία: Ημέρα νεκρών 2/11/1989: Δύο βόμβες στο σπίτι αρχηγού ΕΛΑΣ Γιάννη Αντωνόπουλου (ΕΛΑ) 2/11/1991: Ρουκέτα εναντίον λεωφορείου ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη, νεκρός ο αστυνομικός Γιάννης Βάρης, έξι τραυματίες (17Ν) **2/11/2002: Θανάσιμος πυροβολισμός κατά 32χρονου Αλβανού από συνοριοφύλακες (Καστοριά)** 3/11: Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας (1903), Ιαπωνία: Ημέρα πολιτισμού **3/11/1955: Αντιβρετανική διαδήλωση (Πάτρα), δέκα τραυματίες αστυνομικοί και πολλοί πολίτες** 3/11/1969: Τρεις καταδίκες μελών Ρήγα Φερραίου 3/11/1992: Χτύπημα ΔΟΥ Αμαρουσίου (17Ν) 4/11: Παναμάς: Ημέρα σημαίας **4/11/1973: Πορεία 5.000 ατόμων μετά το μνημόσυνο Παπανδρέου, συγκρούσεις με αστυνομία, πυροβολισμοί, οδοφράγματα, 37 συλλήψεις** 5/11: Αγγλία: Ημέρα Gai Fawkes 5/11/1605: Σύλληψη Γκάι Φοκς σε τούνελ κάτω από τη Βουλή των Λόρδων, έτοιμος να την ανατινάξει με 36 βαρέλια πυρίτιδα 5/11/1969: Πέντε καταδίκες μελών ΠΑΜ 6/11: Ημέρα παρεμπόδισης εκμετάλλευσης περιβάλλοντος στον πόλεμο 6/11/1969: Καταδίκες μελών ΑΕΜ, Κομμουνιστικού Διεθνιστικού Κόμματος και ΠΑΜ 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο Διαδίκτυο 7/11/1879: Γέννηση Τρότσκι **7/11/1917: Οκτωβριανή επανάσταση 7/11/1967: Πανό απέναντι από δημαρχείο Αθηνών για πενηντάχρονα Οκτωβριανής επανάστασης, τριάντα συλλήψεις** 7/11/1967: Πρώτη βόμβα ΔΑ (οδός Αδμήτου) 8/11: Ημέρα ακτινολογίας, ημέρα πολεοδομίας-χωροταξίας 8/11/1901: «Ευαγγελικά», έντεκα νεκροί, ογδόντα τραυματίες, πυροβολήθηκε και ο πρωθυπουργός Θεοτόκης 8/11/1903: «Ορεστειακά», δύο νεκροί, δέκα τραυματίες **8/11/1938: Ναζί πυρπολούν συναγωγές, καταστρέφουν εβραϊκά μαγαζιά και συλλαμβάνουν χιλιάδες Εβραίους («Νύχτα των κρυστάλλων»)** 8/11/1939: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση κατά Χίτλερ από τον Γκέοργκ Αισλερ στο κελάρι μπιραρίας στο Μόναχο 8/11/2001: Εκρηξη στη γιάφκα οδού Μαυρικίου, τραυματισμός Κυριάκου Μαζοκόπου **8/11/2007: Ο 45χρονος πατέρας πέντε παιδιών Ιλμι Λατές εντοπίζεται από μπλόκο συνοριοφυλακής έξω από το χωριό Λεβαία, πυροβολείται πισώπλατα σχεδόν εξ επαφής και πέφτει νεκρός.**

Κυπριακό: μία από τα ίδια

Οκύβος ερρίφθη. Στις 25 Νοέμβρη θα συναντηθούν στο Βερολίνο ο Αναστασιάδης με τον Ακιντζί, παρόντος του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ Γκουτέρες, προκειμένου να συζητήσουν τη συνομολόγηση Ορων Αναφοράς (Terms of Reference) για την επανέναρξη των συνομιλιών για την εξεύρεση λύσης στο Κυπριακό. Αν υπάρξει πρόοδος στις συνομιλίες των ηγετών των δύο κοινοτήτων, το σχέδιο Γκουτέρες προβλέπει να συγκληθεί τον Δεκέμβρη και πενταμερής, με τη συμμετοχή και των εγγυητριών δυνάμεων (Ελλάδα, Τουρκία, Βρετανία).

Αναστασιάδης και Μητσοτάκης έκαναν μια ακόμα συνάντηση-πολιτικό σόου στην Αθήνα, για να δουν οι λαοί σε Ελλάδα και Κύπρο ότι βρίσκονται σε «κοινή εθνική γραμμή». «Είναι βασικό στις 25 Νοεμβρίου να ξεκινήσει η τριμερής συζήτηση χωρίς παρεμβάσεις της Αγκυρας προς τον τουρκοκύπριο ηγέτη κ. Ακιντζί», δήλωσε ο Πέτσας. Και κατέληξε: «Περιμένουμε να δούμε εμπράκτως, λοιπόν, ότι θα προχωρήσει αυτή η συζήτηση».

Ξαφνικά, σε Αθήνα και Λευκωσία αγάπησαν τον Ακιντζί! Τον αντιμετωπίζουν ως Κύπριο, εν αντιθέσει με τον πρωθυπουργό του και τον υπουργό του των Εξωτερικών, που παίρνουν γραμμή κατευθείαν από την Αγκυρα. Αφορμή πήραν από τη δήλωση του πρωθυπουργού Ερσίν Τατάρ, ότι δε θεωρεί σωστή τη συμμετοχή του Ακιντζί στην τριμερή του Βερολίνου.

Το ότι οι ρόλοι μοιράζονται, ότι ο Ακιντζί πρέπει να φαίνεται νομοταγής έναντι του ΟΗΕ και την ίδια στιγμή να θωρακίζει την αρνητική του στάση στις διαπραγματεύσεις, επικαλούμενος τις αντιρρήσεις κορυφαίων πολιτικών στελεχών της τουρκοκυπριακής κοινότητας, δεν τους περνάει από το μυαλό; Οχι μόνο τους περνάει, αλλά το ξέρουν πολύ καλά. Παίζουν, όμως, αυτό το παιχνίδι, των «καλών» και των «κακών», προκειμένου να παραμυθιάζουν τον ελληνοκυπριακό λαό και να δικαιολογούν τη δική τους στάση.

Ετσι όπως έχουν τα πράγματα αυτή τη στιγμή, με τα ζητήματα της Ανατολικής Μεσογείου ακόμα ανοιχτά και με την Τουρκία να διεκδικεί αυτά που θεωρεί ότι δικαιούται, μετά και τις τελευταίες εξελίξεις στη Συρία, λύση στον ορίζοντα δε διαφαίνεται. Η τουρκική-τουρκοκυπριακή πλευρά θα βάλει στο τραπέζι το ζήτημα της συνεκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων και δε θα κουνήσει ρούπι απ' αυτό. Μέχρι να κάνει την κωλοτούμπα ο Αναστασιάδης θα πρέπει να περάσει κάποιο χρονικό διάστημα. Οπότε στο Βερολίνο μάλλον θα παιχτεί το γνωστό blame game (ποιος θα φορτώσει στον άλλο την ευθύνη της «αδιαλλαξίας»). Εκτός αν ο Γκουτέρες έχει εντολή να πιάσει τα πράγματα, οπότε πρέπει να θεωρούμε βέβαιο ότι τη μεγάλη πίεση θα τη δεχτεί ο Αναστασιάδης.

Προειδοποιητικές βολές

Κάθε άλλο παρά τυχαίες ήταν οι βολές (και η συγκυρία που εκτοξεύτηκαν) του τούρκου υπουργού Εξωτερικών Μεβλούτ Τσαβούσογλου, ότι οι ελληνικές αρχές πυροβολούσαν τις βάρκες των προσφύγων, τις βύθιζαν στο Αιγαίο και έστελναν τους πρόσφυγες «με τη βία, τραυματισμένους, πίσω στην Τουρκία». Ο Τσαβούσογλου τα είπε αυτά στη διάρκεια συνέντευξης Τύπου που παραχώρησε με τον γερμανό ομόλογό του Χάικο Μάας, ο οποίος άκουσε σιωπηλός το ξέσπασμα του Τσαβούσογλου χωρίς να κάνει κανένα σχόλιο, καμιά προσπάθεια υπεράσπισης του «ευρωπαίου εταίρου».

Φυσικά, ήταν αναμενόμενη η διάψευση από το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών που χαρακτήρισε «ανυπόστατους» τους ισχυρισμούς Τσαβούσογλου. Οσοι όμως παρακολουθούμε πιο στενά το Προσφυγικό ξέρουμε πολύ καλά ότι σχετικές καταγγελίες έχουν γίνει πολλές φορές τα τελευταία χρόνια. Οι τουρκικές αρχές προφανώς τις έχουν περισυλλέξει και τις έχουν αρχειοθετήσει προσεκτικά για να τις έχουν έτοιμες για χρήση. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τσαβούσογλου αναφέρθηκε σε μαρτυρίες προσφύγων που είναι καταγεγραμμένες. Πρόσφατα υπήρξε καταγγελία της νορβηγικής ΜΚΟ Aegean Boat Report, συνοδευόμενη με βίντεο που δείχνει καθαρά το ελληνικό Λιμενικό να επαναπροωθεί στην Τουρκία βάρκα με 34 πρόσφυγες ανοιχτά της Κω. Αυτό έγινε στις 17 του περασμένου Ιούλη. Θυμίζουμε ότι στην ίδια περιοχή, πριν από μερικές μέρες, σκάφος του Λιμενικού εμβόλισε βάρκα με πρόσφυγες (ένα παιδί νεκρό και ένας άνδρας αγνοούμενος) και το περιστατικό παρουσιάστηκε σαν ναυτικό ατύχημα.

Η Τουρκία, φυσικά, δε δίνει δεκάρα για τους πρόσφυγες. Τους χρησιμοποιεί σαν εργαλείο για την προώθηση της πολιτικής της. Και μάλλον πρέπει να αναμένουμε τη συνέχεια των δηλώσεων Τσαβούσογλου.

Απουσία με λόγο και αιτία

Τα παπαγαλάκια της συριζοπροπαγάνδας έσπευσαν να ερμηνεύσουν την απουσία του Μητσοτάκη από τη συζήτηση για το «αναπτυξιακό» πολυνομοσχέδιο στη Βουλή, παίρνοντας το σύνθημα από την τοποθέτηση του Τσίπρα και από την ανακοίνωση που εξέδωσε μετά τη συνεδρίαση της Βουλής ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν πήγε, λένε, επειδή θέλει να κρατήσει αποστάσεις από τον Γεωργιάδη. Οι πιο... τολμηροί έγραψαν ότι ο Μητσοτάκης βάζει στον πάγο τον Γεωργιάδη.

Η κυβέρνηση δεν άφησε τις φήμες να σέρνονται. Βγήκε αμέσως ο Πέτσας και προσέφερε πλήρη κάλυψη στον Γεωργιάδη. Ακόμα και σε όσα είπε για Τσίπρα-Πολάκη και Novartis. Μετά από το διασυρμό που υπέστη από τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι λογικό ο Γεωργιάδης να έχει εξάρσεις (sic!), δήλωσε ο Πέτσας. Παρά ταύτα, ο Μητσοτάκης έλειψε από τη Βουλή. Δεν είναι δύσκολο να μαντέψει κανείς το λόγο. Ηξερε ότι ο Τσίπρας του την είχε στημένη για ν' ανοίξει ξανά ζήτημα Novartis και δίωξης Παπαγγελόπουλου. Αν ήταν εκεί, θα έπρεπε να απαντήσει. Ο Μητσοτάκης, όμως, βλέποντας ότι με τη δίωξη κατά Παπαγγελόπουλου έχει ξεχυθεί ένας βόρβορος, θέλει να κρατήσει τον εαυτό του μακριά απ' αυτόν. Αφήνει τον Γεωργιάδη να κάνει τη βρόμικη δουλειά και τους βουλευτές της ΝΔ να χειριστούν την υπόθεση στην προανακριτική της Βουλής. Ετσι, επέλεξε να μην πάει στη Βουλή και να μιλήσει για το πολυνομοσχέδιο, ώστε να μην είναι αναγκασμένος να απαντήσει στον Τσίπρα. Ολη αυτή τη στάση Μητσοτάκη την λες και στρουθοκαμηλισμό, όμως δεν έχει κάτι καλύτερο να επιλέξει. Ηταν αναγκασμένος να προχωρήσει στην παραπομπή Παπαγγελόπουλου (πίεζαν Σαμαράς, Γεωργιάδης και σία), όμως επειδή πολύ δύσκολα θα προκύψει παραπομπή Παπαγγελόπουλου στο ειδικό δικαστήριο του άρθρου 86 του Συντάγματος, προσπαθεί να βγάλει την ουρά του απέξω, για να έχει το μικρότερο δυνατό πολιτικό κόστος.

ΥΓ. Ο Κούλης τοποθετήθηκε για το «αναπτυξιακό» πολυνομοσχέδιο από το Twitter και το Facebook! Εγραψε ότι «φέρνει το επενδυτικό περιβάλλον της χώρας μας στον 21ο αιώνα και στην ψηφιακή εποχή», διότι «ενσωματώνει καλές ευρωπαϊκές και διεθνείς πρακτικές, αίρει γραφειοκρατικά εμπόδια στις επενδύσεις και ενθαρρύνει την πλήρη απασχόληση».

Η Φώφη κάνει fast track «συνέδριο» του ΠΑΣΟΚ

Σαμπάνιες πρέπει να άνοιξαν στον ΣΥΡΙΖΑ, όταν πληροφορήθηκαν ότι η Φώφη προκήρυξε αιφνιδιαστικά συνέδριο του ΠΑΣΟΚ με fast track διαδικασίες. Ηταν σίγουροι ότι τις επόμενες μέρες και μέχρι το συνέδριο θα γίνει της κακομοίρας στο εναπομείναν ΠΑΣΟΚ, με αποτέλεσμα να εξευτελιστεί ακόμα περισσότερο στα μάτια της παλιάς εκλογικής του βάσης και να σταθεροποιηθεί (αν όχι να αυξηθεί) το μεγαλύτερο μέρος αυτής της βάσης στον ΣΥΡΙΖΑ.

Το πρώτο δείγμα του σύστριγγλου ήρθε αμέσως με την αλά Σημίτη δήλωση της Φώφης στα «Νέα»: «'Η έχω τη στήριξη της βάσης ή φεύγω»! Μόνο που το ΠΑΣΟΚ του 2019 δεν έχει καμιά σχέση με το ΠΑΣΟΚ του 1996 και η Φώφη δεν είναι Σημίτης. Το 1996, τα «παιδιά του Ανδρέα», με επικεφαλής τον Λαλιώτη, προσπάθησαν να επιβάλουν δυαρχία: ο Σημίτης πρωθυπουργός, ο Τσοχατζόπουλος πρόεδρος του κόμματος. Ο Σημίτης απείλησε με παραίτηση και προσφυγή στις κάλπες, τα πήρε όλα και στη συνέχεια προσέφυγε σε εκλογές μέσα στο κατακαλόκαιρο, τις κέρδισε πανηγυρικά και εδραίωσε την κυριαρχία των «εκσυγχρονιστών» στο ΠΑΣΟΚ (δίνοντας, βέβαια, κυβερνητικά πόστα και στους εσωκομματικούς του αντιπάλους). Η απειλή του Σημίτη είχε υλική υπόσταση: θα έχαναν την κουτάλα της εξουσίας. Η απειλή της Φώφης είναι μόνο για γέλια.

Για γέλια είναι και το έκτακτο συνέδριο που προκήρυξε η Φώφη. «Ολα τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ γνωρίζουν ότι το προσεχές συνέδριο δεν γίνεται έκτακτα, αφού ήταν προγραμματισμένο για αρχές Δεκεμβρίου 2019 και ο χαρακτηρισμός του ως "εκτάκτου" είναι καταστατικός», έγραψε στα «Νέα» ο Κεγκέρογλου, προσφέροντάς μας μια έμπρακτη επιβεβαίωση της σύγχυσης που επικρατεί στα στελέχη που στηρίζουν τη Φώφη. Αφού, ρε μεγάλε, το τακτικό συνέδριο θα συγκαλούνταν στις αρχές Δεκέμβρη, τι νόημα έχει η σύγκληση εκτάκτου ένα μήνα πριν, με fast track διαδικασίες; Ποια πιεστική ανάγκη το επέβαλε; Κι αφού το συνέδριο μόνο τύποις είναι έκτακτο, γιατί δεν εκλέγονται αντιπρόσωποι, αλλά θα χρησιμοποιηθούν οι αντιπρόσωποι που διορίστηκαν για το συνέδριο του ΚΙΝΑΛ; Και τι είδους τακτικό συνέδριο είναι αυτό που στην ημερήσια διάταξή του δεν υπάρχει το θέμα που υπάρχει σε κάθε συνέδριο κόμματος, η εκλογή αρχηγού (έστω κι αν πρόκειται για επιβεβαίωση του ήδη υπάρχοντος αρχηγού); Για προγραμματικά κείμενα, βέβαια, δεν το συζητάμε. Απλούστατα δεν υπάρχουν. Το μόνο προγραμματικό κείμενο είναι η «σκέψη της συντρόφισσας Φώφης» (κατά το «σκέψη Μάο Τσετούνγκ»).

Ως εσωτερική αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ υπάρχει μόνο η ομάδα Ανδρουλάκη (κάτι Γερουλάνοι δεν μετράνε, γιατί είναι σκόρπια στελέχη, χωρίς καμιά ισχύ). Γεννηματά και Ανδρουλάκης συναντήθηκαν άτυπα και συμφώνησαν ότι... διαφωνούν σε όλα. Η πλευρά Ανδρουλάκη εγείρει κυρίως το ζήτημα της εκλογής συνέδρων. Η Γεννηματά, οργανώνοντας συνέδριο με τους διορισμένους συνέδρους του ΚΙΝΑΛ κάνει ένα εσωκομματικό πραξικόπημα. Καταφεύγει σε ένα συνεδριακό σώμα του οποίου (θεωρεί ότι) ελέγχει την πλειοψηφία. Δεν ξέρουμε αν στο μεταξύ έχουν αλλάξει οι διαθέσεις και σ' αυτό το σώμα, όμως δεν μας διαφεύγει ότι η Γεννηματά ελέγχει εδώ και καιρό τον κομματικό μηχανισμό με στελέχη που τα διορίζει η ίδια και πως ο Ανδρουλάκης λείπει για μεγάλα διαστήματα στις Βρυξέλλες.

«Κίνημα Αλλαγής και ΠΑΣΟΚ μπορούν μαζί, συμπορεύονται, δεν είναι ανταγωνιστές και άλλωστε έτσι έχουμε δρομολογήσει την αντιμετώπιση των μεγάλων οικονομικών προβλημάτων του ΠΑΣΟΚ που οφείλονται στο παρελθόν», έγραψε ο Κεγκέρογλου, επαναλαμβάνοντας αυτό που λένε συχνά τελευταία οι Φωφάκηδες. Φαίνεται πως το επιχείρημα «αλλάζουμε όνομα και ΑΦΜ και αφήνουμε φέσι τα χρέη του ΠΑΣΟΚ σε τράπεζες, δημόσιο, ασφαλιστικά ταμεία και προμηθευτές» είναι ιδιαίτερα ελκυστικό σε κάποια μερίδα των πασόκων (δεν απέμειναν και πολλοί). Το πόσο πολιτικό είναι αυτό το επιχείρημα, είναι άλλης τάξης θέμα, φυσικά.

Εν πάση περιπτώσει, οι επόμενες μέρες θα μας προσφέρουν θέαμα απείρου κάλλους και ξεκαρδιστικές σκηνές. Ιδού ένα καλαμπούρι: «ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΕΤΑΙ, ΔΕΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΕΜΑΧΙΖΕΤΑΙ» έγραψε (τα κεφαλαία δικά του) στα «Νέα» ο Κώστας Ξυλούρης, επίτιμος πρόεδρος της Παγκρητίου Ενώσεως, στηρίζοντας τη Φώφη. Ας πληροφορήσει κάποιος τον κ. Ξυλούρη ότι το μεγαλύτερο τμήμα του ΠΑΣΟΚ έχει ήδη μετακομίσει. Οχι τίποτ' άλλο, αλλά είναι και μιας ηλικίας και δεν κάνει να γίνεται αντικείμενο χλευασμού.

Παζάρια

«Η Ε.Ε. καθίσταται αναξιόπιστη καθώς οι Βρυξέλλες μάς είχαν υποσχεθεί ότι αν επιτυγχάναμε την υπογραφή συμφωνίας με τους γείτονές μας, τη Βουλγαρία και την Ελλάδα, θα αρχίζαμε ενταξιακές διαπραγματεύσεις. Εμείς σεβαστήκαμε τη συμφωνία και θα τη σεβαστούμε και στο μέλλον, όμως η Ε.Ε. δεν τη σεβάστηκε». Η δήλωση έγινε από τον Γκόραν Μίλεφσκι, υπουργό Εσωτερικών της Βόρειας Μακεδονίας και πρόεδρο του Φιλελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος που συμμετέχει στον κυβερνητικό συνασπισμό του Γκόραν Ζάεφ.

Τα ίδια είπε και ο Νίκος Κοτζιάς, επιβεβαιώνοντας τον Μίλεφσκι: «Οι Ευρωπαίοι δεν τήρησαν το λόγο τους έναντι της Βόρειας Μακεδονίας».

Αυτό σημαίνει ότι έγινε παρασκηνιακό παζάρι που οδήγησε στη Συμφωνία των Πρεσπών, με την ενεργό ανάμιξη (και) των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (άμεσα τουλάχιστον της Γερμανίας, σίγουρα και της Κομισιόν). Ο Ζάεφ μας λέει τώρα τι πήρε ως αντάλλαγμα: το άνοιγμα της ενταξιακής διαδικασίας. Και ο Κοτζιάς τον επιβεβαιώνει. Ο Τσίπρας τι πήρε; Ο Κοτζιάς λέει ότι δεν πήραν τίποτα, αλλά δεν περιμέναμε να πει και τίποτα διαφορετικό. Η ΝΔ τον είχε κατηγορήσει παλιά ότι πήρε ως αντάλλαγμα την κατάργηση της ρύθμισης για τη μείωση των συντάξεων.

Αποδείξεις, βέβαια, γι' αυτού του είδους τα παζάρια δεν υπάρχουν. Ολοι όμως είδαμε εκείνη την περίοδο τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές να αβαντάρουν με κάθε τρόπο τον Τσίπρα και την κυβέρνησή του. Είδαμε τη Μέρκελ να αγνοεί επιδεικτικά τον Μητσοτάκη και να αποφεύγει έστω και μια εθιμοτυπική συνάντηση μαζί του. Ο Τσίπρας δεν πρέπει να έχει κανένα παράπονο από τους «εταίρους». Και δεν έχει. Εδώ ο Γιούνκερ τον δέχτηκε και τώρα, ως αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, και δεν εφείσθη καλών λόγων γι' αυτόν. Τις εκλογές τις έχασε πανηγυρικά, αλλά γι' αυτό δεν μπορεί να κατηγορήσει τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές. Αυτοί του έδωσαν κάθε βοήθεια, αλλά δεν ψηφίζουν αυτοί.

Τώρα ο Ζάεφ, με το βλέμμα στις εκλογές του προσεχούς Απρίλη, παίζει το εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι του, «απειλώντας» την ΕΕ: «Δεν υπάρχει δυνατότητα υλοποίησης της Συμφωνίας των Πρεσπών, μέρος της θα παγώσει διότι δεν είναι δυνατή η εφαρμογή της. Θα προσπαθήσουμε να υλοποιήσουμε κάποιες διατάξεις, όμως τα δύο συνδέονται μεταξύ τους... Η ευρωπαϊκή προοπτική είναι η μοναδική προοπτική για τη χώρα και τα δυτικά Βαλκάνια». Ετσι, αν οι Γερμανοί τα βρουν με τους Γάλλους το επόμενο δίμηνο, ο Ζάεφ θα πάει στις εκλογές «καβάλα στ' άλογο», καθώς θα μπορεί να ισχυρίζεται ότι το γαλλικό βέτο ήρθη μετά τη δική του αποφασιστική στάση!

Πλάκα, όμως, έχει η κυβέρνηση Μητσοτάκη και ο συρφετός που τη στηρίζει στα αστικά ΜΜΕ. Κανονικά, θα έπρεπε να είναι κατευχαριστημένοι. Αν ο Ζάεφ δεν εφαρμόσει πλήρως τη Συμφωνία των Πρεσπών, μπορεί να κάνει το ίδιο και το ελληνικό κράτος. Είναι μια ευκαιρία για «να απαλλαγούμε από μια βλαβερή για τα εθνικά συμφέροντα Συμφωνία». Αυτοί όμως ανησυχούν και ζητούν την πλήρη εφαρμογή μιας Συμφωνίας που τη θεωρούσαν εθνικά επιζήμια!

Εγκλήματος συνέχεια

Αυτή τη φορά οι παγωμένοι μετανάστες που βρέθηκαν σε φορτηγό ψυγείο ήταν λιγότεροι (οχτώ έναντι 39) και δεν είχαν πεθάνει. Ετσι, η είδηση πέρασε στα ψιλά σε σχέση με το θόρυβο που προκλήθηκε όταν βρέθηκαν οι 39 νεκροί στο Εσεξ.

Οι οχτώ παγωμένοι μετανάστες βρέθηκαν σε φορτηγό ψυγείο μετά από συνοριακό έλεγχο στο λιμάνι του Καλαί. Η θερμοκρασία στο ψυγείο ήταν περίπου 7 βαθμοί Κελσίου. Οι δύο ρουμάνοι οδηγοί του φορτηγού συνελήφθησαν, ενώ οι μετανάστες μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο με «ελαφρά υποθερμία», όπως ανακοίνωσε η γαλλική Πυροσβεστική (ασκεί και τα καθήκοντα που σ' εμάς ασκεί το ΕΚΑΒ). Ετσι, επικράτησε το «τέλος καλό όλα καλά». Οι μετανάστες δεν πέθαναν, οι «διακινητές» συνελήφθησαν, η Ευρώπη-φρούριο δεν παραβιάστηκε.

Κανένας, φυσικά, δε ρώτησε το ουσιαστικό: γιατί βάζουν οι μετανάστες σε τόσους κινδύνους τη ζωή τους, πληρώνοντας ταυτόχρονα τεράστια (για τα δικά τους οικονομικά δεδομένα) ποσά στους διακινητές; Πριν από μερικούς μήνες, η «δημοκρατική» Ευρώπη έκανε σπέκουλα με τις αποφάσεις του νεοφασίστα Σαλβίνι, που απαγόρευε σε σκάφη που είχαν περισυλλέξει μετανάστες από τη θάλασσα να προσεγγίσουν σε ιταλικά λιμάνια. Ομως ο σαλβινισμός είναι επίσημη πολιτική της ΕΕ. Με όσα λόγια συμπόνιας κι αν τον περιτυλίξουν, η ουσία δεν αλλάζει.

Απονομιμοποίηση

Σχεδόν πανηγυρική ήταν η ανακοίνωση του Ευρωκοινοβουλίου: τα τελικά επίσημα αποτελέσματα για τη συμμετοχή στις ευρωεκλογές του περασμένου Μάη δείχνουν συμμετοχή ρεκόρ από το 1994. Και πού έφτασε η συμμετοχή για να δικαιολογούνται οι πανηγυρισμοί; Μόλις που ξεπέρασε το 50%. Για την ακρίβεια έφτασε το 50,66%! Υπάρχει, βέβαια, μια αύξηση της τάξης του 8,06% σε σχέση με το 2004, όμως -πέραν του έτσι κι αλλιώς χαμηλότατου ποσοστού συμμετοχής- η αύξηση αυτή θα πρέπει να αποδοθεί στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι σε διάφορες χώρες της ΕΕ. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα αστικά πολιτικά κόμματα και η γενική (αλλά όχι και τόσο εντυπωσιακή) άνοδος της ακροδεξιάς και του νεοφασισμού προσέλκυσαν στις ευρωκάλπες σχετικά περισσότερους ψηφοφόρους.

Το Ευρωκοινοβούλιο εξακολουθεί να είναι ένα απονομιμοποιημένο όργανο. Η απονομιμοποίησή του είναι πρωτίστως θεσμική, αφού είναι ο τελευταίος τροχός της άμαξας των θεσμικών οργάνων της ΕΕ. Ακόμα και οι αρμοδιότητες που του έχουν εκχωρήσει, στην προσπάθειά τους να φτιάξουν λίγο την εικόνα του στα μάτια των ψηφοφόρων, δεν είναι τέτοιες που να μπορούν να επηρεάσουν τις ουσιαστικές αποφάσεις, οι οποίες παίρνονται από το Συμβούλιο, στο οποίο κυριαρχεί ο γερμανογαλλικός άξονας.

Από την άλλη, ο κόσμος έχει δει τα προνόμια που απολαμβάνουν οι ευρωβουλευτές, τα «λόμπι» των καπιταλιστών που λειτουργούν γύρω απ' αυτούς (όταν μιλάμε για «λόμπι» μιλάμε για λεφτά κάτω από το τραπέζι) κι αυτό του προκαλεί μεγαλύτερη σιχασιά. Αν δεν υπήρχε η «αρρώστια» του κοινοβουλευτικού κρετινισμού και η προσπάθεια που κάνουν τα αστικά κόμματα σε εθνικό επίπεδο (οι ευρωεκλογές χρησιμοποιούνται ως εργαλείο για τη διαμόρφωση των εσωτερικών συσχετισμών), αυτό το όργανο θα είχε εξαφανιστεί μέσα στη γενική ανυποληψία.

Το πρόβλημα δεν είναι η ηγεσία

Τα δίδυμα Ολαφ Σολτς (υπουργός Οικονομικών στην κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού» της Μέρκελ) - Κλάρα Γκάιβιτς (βουλευτίνα στο Βραδεμβούργο) και Νόρμπερτ Βάλτερ Μπόργιανς (πρώην υπουργός Οικονομικών στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία, γνωστός σ' εμάς από την περιβόητη «λίστα Μπόργιανς) - Σάσκια Εσκεν (βουλευτίνα στην Ομοσπονδιακή Βουλή) θα διεκδικήσουν σε δεύτερο γύρο την ηγεσία του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος της Γερμανίας (SPD). Επικράτησαν των υπόλοιπων τεσσάρων υποψήφιων διδύμων, αλλά χωρίς μεγάλο ποσοστό. Το δίδυμο Σολτς-Γκάιβιτς συγκέντρωσε 22,6% και το δίδυμο Μπόργιανς-Εσκεν 21% μεταξύ των 425.000 μελών του SPD.

Ο δεύτερος γύρος θα διεξαχθεί το διάστημα μεταξύ 19 και 29 Νοέμβρη, ενώ στις 6 Δεκέμβρη θα διεξαχθεί το ομοσπονδιακό συνέδριο του SPD, το οποίο θα επικυρώσει το αποτέλεσμα και θα ανακηρύξει το νέο πρόεδρο. Παρά τη μικρή διαφορά του πρώτου γύρου, τα προγνωστικά δίνουν νικητή το δίδυμο Σολτς-Γκάιβιτς, εξαιτίας του πολιτικού εκτοπίσματος που διαθέτει ο Σολτς έναντι του Μπόργιανς. Σ' αυτή την περίπτωση, η Μέρκελ θα κάνει ήσυχα Χριστούγεννα και Πρωτοχρονιά, γιατί οι σοσιαλδημοκράτες δε θ' αποχωρήσουν από την κυβέρνησή της.

Το SPD, όμως, δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημά του όσους αρχηγούς και ν' αλλάξει (με το ρυθμό που πηγαίνει, σε λίγο δε θα έχει στελέχη για να βάλει στην προεδρία). Το πρόβλημά του είναι η πολιτική που ακολουθεί τα τελευταία τριάντα χρόνια. Πολιτική απόλυτα ευθυγραμμισμένη με τους πιο επιθετικούς κύκλους του γερμανικού μονοπωλιακού κεφαλαίου, που έφερε το μεγαλύτερο σοσιαλδημοκρατικό κόμμα της Ευρώπης σε αντίθεση με την εργατική του βάση.

Ιράκ

Ξέσπασμα λαϊκής οργής

Ξεπέρασαν τους 250 οι νεκροί και τους οκτώ χιλιάδες οι τραυματίες(!) στις βίαιες διαδηλώσεις που συνεχίζουν να μαίνονται από τις αρχές του μήνα στο Ιράκ. Η απομάκρυνση ενός δημοφιλή στρατηγού, που διακρίθηκε στις μάχες κατά του ISIS, φέρεται να ήταν η αφορμή για το ξέσπασμα ενός αντικυβερνητικού κινήματος που γρήγορα αγκαλιάστηκε από τη νεολαία (φοιτητική και μαθητική) και απέκτησε βίαια χαρακτηριστικά. Ας μην ξεχνάμε ότι το 60% του πληθυσμού της χώρας είναι κάτω των 25 ετών κι ότι η ανεργία στους νέους θερίζει ξεπερνώντας το 25%, ενώ ο ένας στους πέντε ανθρώπους επιβιώνει κάτω από το επίσημο όριο φτώχειας, παρά το γεγονός ότι το Ιράκ είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος παραγωγός πετρελαίου των χωρών του ΟΠΕΚ!

Δεκαέξι χρόνια μετά από την αμερικανοβρετανική εισβολή, που γρήγορα μετατράπηκε σε κατοχή, το Ιράκ βράζει στο ζουμί του χωρίς να έχει επουλώσει τις πληγές του πολέμου που οδήγησε τη χώρα σε ένα αιματηρό εμφύλιο με εκατόμβες νεκρών. Η «πρόβλεψη» του πρώην αναπληρωτή υπουργού Πολέμου των ΗΠΑ, Πολ Γούλφοβιτς, πριν ακόμα πέσει η Βαγδάτη, ότι το καθεστώς της κατοχικής διοίκησης θα διαρκέσει τουλάχιστον έξι μήνες, αποδείχτηκε απατηλή. Χρειάστηκε να περάσουν έξι χρόνια από την πτώση της Βαγδάτης για να αποχωρήσουν τα αμερικάνικα στρατεύματα από τις πόλεις μεταβιβάζοντας τον έλεγχό τους στο νέο ιρακινό στρατό. Ενα στρατό που σχηματίστηκε από τις κυβερνήσεις των σύγχρονων Κουίσλινγκ (με την βοήθεια του Ιράν). Οι Αμερικάνοι το κατόρθωσαν αυτό αφού πυροδότησαν έναν αιματηρό εμφύλιο πόλεμο στο Ιράκ και εξαγόρασαν πολλούς σουνίτες που σχημάτισαν μέχρι και πολιτοφυλακή (ονόματι «Γιοι του Ιράκ»), που συνεργαζόταν με τον αμερικάνικο στρατό και πληρωνόταν από το Πεντάγωνο για την καταστολή της ιρακινής αντίστασης.

Η δε αντίσταση από τον σιίτη κληρικό Μοκτάντα Αλ Σαντρ και τον Στρατό του Μεχντί, του οποίου ηγούνταν, που δύο φορές αντιπαρατέθηκε ένοπλα στο κατοχικό καθεστώς, μετατράπηκε σε εμφυλιοπολεμική μηχανή που κατηγορήθηκε από τις οργανώσεις της ιρακινής αντίστασης ότι ευθύνεται για σωρεία απαγωγών και σφαγών σουνιτών. Ετσι, η ιρακινή αντίσταση δεν κατόρθωσε να νικήσει και να ανατρέψει τις κυβερνήσεις των δωσίλογων. Τελικά, τα αμερικάνικα στρατεύματα εγκατέλειψαν το Ιράκ στα μέσα του Δεκέμβρη του 2011, χωρίς όμως να πετύχουν τη νίκη που ήθελαν. Τη γρήγορη και απόλυτη κυριαρχία τους στο Ιράκ, δηλαδή, και το ασφαλές περιβάλλον για να κάνουν τις «μπίζνες» τους. Μπορεί οι αμερικάνικες πετρελαϊκές εταιρίες να επέστρεψαν το 2013 στο Ιράκ, μετά από 37 χρόνια απουσίας, όμως χρειάστηκαν πολλά χρόνια για να «σταθεροποιηθεί» κάπως η κατάσταση, χωρίς όμως η αύξηση της πετρελαϊκής παραγωγής και η περιβόητη «ανοικοδόμηση» να δώσει τα ανάλογα οφέλη στον πληθυσμό, όπως αποδεικνύεται περίτρανα από τις τωρινές μαζικές και βίαιες διαδηλώσεις.

Επίκεντρο των διαδηλώσεων είναι η πλατεία Ταχρίρ της Βαγδάτης, όμως βίαιες διαδηλώσεις ξέσπασαν και σε άλλες πόλεις της χώρας, όπως η Νασιρίγια, η Βασόρα, η ιερή πόλη της Ναντζάφ και η επίσης ιερή πόλη της Καρμπάλα, όπου έγιναν και οι πιο άγριες συγκρούσεις την περασμένη Τρίτη, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον 14 άτομα, όταν η αστυνομία απάντησε με πραγματικά πυρά στους αντικυβερνητικούς διαδηλωτές, παρά το γεγονός ότι ο αστυνομικός διευθυντής της πόλης το διαψεύδει. Η αστυνομική βία όμως είναι τόσο άγρια που ακόμα και η ίδια η κυβερνητική επιτροπή που συστάθηκε για να διερευνήσει το θάνατο εκατοντάδων διαδηλωτών την πρώτη βδομάδα του Οκτώβρη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι σε 149 θανατηφόρες περιπτώσεις ευθύνονται οι δυνάμεις ασφαλείας που χτύπησαν με πραγματικά πυρά τους διαδηλωτές. Στην έκθεση επισημαίνεται ότι πάνω από το 70% των θανάτων προκλήθηκε από σφαίρες στο κεφάλι ή το στήθος, ρίχνοντας το φταίξιμο στους επικεφαλής των δυνάμεων ασφαλείας, αλλά όχι στους πολιτικούς τους προϊστάμενους, φυσικά, οι οποίοι -κατά την κυβερνητική επιτροπή- δεν είχαν δώσει διαταγές για πυροβολισμούς κατά διαδηλωτών... Οποιος θέλει το πιστεύει!

Η συνέχιση των διαδηλώσεων, παρά τα πραγματικά πυρά από τις δυνάμεις ασφαλείας και παρά τις απαγορεύσεις κυκλοφορίας, οδήγησε τέσσερις βουλευτές του κυβερνητικού συνασπισμού, του οποίου ηγείται ο Αντέλ Αμπντούλ Μαχντί (που έχει μόλις ένα χρόνο στην εξουσία) στην παραίτηση. Μεταξύ των βουλευτών αυτών ήταν η Χάιφα Αλ Αμίν (ανιψιά του ιδρυτή του Ιρακινού Κομμουνιστικού Κόμματος το 1934), η οποία ως μέλος του Ιρακινού «Κ»Κ στήριζε την κυβέρνηση (βλέπετε, το Ιρακινό «Κ»Κ δεν έχασε ποτέ την ευκαιρία να γλύψει το κοκαλάκι της εξουσίας, ήταν άλλωστε το πρώτο κόμμα που έκανε πρωτομαγιάτικη διαδήλωση στη Βαγδάτη, υπό την... προστασία των αμερικάνικων στρατευμάτων κατοχής!).

Ταυτόχρονα, ο δημοφιλής δημαγωγός σιίτης κληρικός Μοκτάντα Αλ Σαντρ απέσυρε την υποστήριξή του στην κυβέρνηση, ζητώντας νέες εκλογές. Υπενθυμίζουμε ότι ο Σαντρ ήταν ο βασικός νικητής των περσινών εκλογών και η απόσυρσή της στήριξής του στην κυβέρνηση αποτελεί ισχυρό χτύπημα που μπορεί να την οδηγήσει στην πτώση.

Τώρα, την κυβέρνηση στηρίζει μόνο η πολιτική οργάνωση Φατάχ, πολιτική πτέρυγα των «Δυνάμεων Λαϊκής Κινητοποίησης» (Hashd al-Shaabi), μιας σιιτικής κυρίως πολιτοφυλακής που εντάσσεται στον ιρακινό στρατό. Η ορμή όμως του αντικυβερνητικού κινήματος μάλλον θα ρίξει την κυβέρνηση, προκειμένου να τιθασευτεί η λαϊκή αγανάκτηση, από την οποία κινδύνευσαν και οι αμερικάνικες δυνάμεις που δέχτηκαν ρουκέτες από αγνώστους (δυστυχώς έσκασαν σε κοντινό σημείο).

Ολοι όμως γνωρίζουμε ότι μια κυβερνητική εναλλαγή δε θα λύσει τα χρόνια προβλήματα μιας χώρας που μετατράπηκε σε ερείπια γιατί «κολυμπούσε στο πετρέλαιο», όπως ξεδιάντροπα παραδεχόταν ο πρώην υφυπουργός Πολέμου των ΗΠΑ και μετέπειτα πρόεδρος της Παγκόσμιας Τράπεζας. Η διαφθορά είναι μόνο το επιφαινόμενο. Το κύριο είναι η ληστρική εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της χώρας και η καπιταλιστική κυριαρχία, που πάνε χεράκι-χεράκι, με το λαό του Ιράκ πάντα στο περιθώριο.

Χολιγουντιανά εμέσματα

«*Ψες βράδυ ήταν ένα σπουδαίο βράδυ για τις ΗΠΑ και για τον Κόσμο. Ενας κτηνώδης δολοφόνος, που είχε προκαλέσει τόσο πόνο και θάνατο, εξολοθρεύτηκε βίαια – δε θα βλάψει ποτέ ξανά κανέναν αθώο άντρα, γυναίκα ή παιδί. Πέθανε σαν σκυλί. Πέθανε σαν δειλός. Ο κόσμος είναι τώρα πολύ πιο ασφαλής. Ο θεός να ευλογεί τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής!*» (https://www.whitehouse.gov/briefings-statements/united-states-brought-leader-isis-justice/)

Με αυτό το παραλήρημα ανακοίνωσε ο «πλανητάρχης» Τραμπ το θάνατο, το περασμένο Σάββατο, του «ιμάμη και χαλίφη όλων των απανταχού Μουσουλμάνων» (ετσι αυτοπλασαρόταν) Αμπού Μπακρ Αλ Μπαγκντάντι, που πριν από πέντε χρόνια είχε ιδρύσει το Ισλαμικό Χαλιφάτο στο Ιράκ και τη Συρία. Σύμφωνα με την αμερικάνικη περιγραφή, η επιχείρηση των ειδικών δυνάμεων του αμερικάνικου στρατού στο Ιντλίμπ της Συρίας (στη μόνη περιοχή που ζούσε ο Μπαγκντάντι) κράτησε δύο ώρες, ενώ ο Μπαγκντάντι –σύμφωνα με την ίδια περιγραφή- όταν έφτασε σε ένα αδιέξοδο, αναγκάστηκε να ενεργοποιήσει τη ζώνη των εκρηκτικών που φορούσε και να ανατιναχτεί σκοτώνοντας και τρία από τα παιδιά του.

Ο Τραμπ ευχαρίστησε τις κυβερνήσεις της Ρωσίας, του Ιράκ, της Συρίας και της Τουρκίας, αλλά και τους Κούρδους της Συρίας για τη βοήθειά τους στην επιχείρηση. Αυτή έγινε σε περιοχή που ελέγχεται από τη Μόσχα, ενώ οι Κούρδοι προσέφεραν πολύτιμες πληφορορίες (κατά τους Αμερικανούς). Δεν παρέλειψε επίσης να πασπαλίσει τη θριαμβολογία του με άρωμα νικητή που ταπεινώνει το θύμα του, λέγοντας ότι ο Αλ Μπαγκντάντι πέθανε με τον τρόμο ζωγραφισμένο επάνω του, κλαίγοντας, ουρλιάζοντας και φωνάζοντας σε όλη τη διαδρομή! Ωστόσο, όπως υπογραμμίζει ο βρετανικός «Γκάρντιαν»,

Χιλή

Συνεχίζεται η εξέγερση

Παρά την ηλικία και τα κιλά του, ο Πινιέρα αποδεικνύεται εξαιρετικός ακροβάτης, κάνοντας τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη προκειμένου να αποφύγει τα χειρότερα. Χωρίς αξιοσημείωτο αποτέλεσμα παρόλα αυτά.

Οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις μεταξύ των διαδηλωτών και των χιλιανών δυνάμεων καταστολής συνεχίζονται σε καθημερινή βάση. Την Παρασκευή 25 Οκτώβρη, περισσότεροι από 1 εκατομμύριο διαδηλωτές πλημμύρισαν τους δρόμους του Σαντιάγο ύστερα από κάλεσμα των συνδικάτων για γενική απεργία, ενώ την Τρίτη 29 Οκτώβρη, οι μεταλλωρύχοι του ορυχείου χαλκού της Εσκοντίντα, που είναι το μεγαλύτερο παγκοσμίως, κατέβηκαν σε 24ωρη απεργία αλληλεγγύης στην εξέγερση του λαού της Χιλής για δεύτερη φορά από την έναρξη των διαδηλώσεων.

Τη Δευτέρα, ο Πινιέρα προχώρησε σε ανασχηματισμό της κυβέρνησης διώχνοντας τους πιο «σκληρούς» υπουργούς του, ανάμεσά τους τον περιβόητο υπουργό Καταστολής Αντρές Τσάντγουικ, πολιτικά υπεύθυνο για τις δολοφονίες των διαδηλωτών από τους μπάτσους, τον υπουργό Οικονομικών Φελίπε Λαραΐν και τον υπουργό Οικονομίας Αντρές Φοντέν. Παράλληλα, στο νέο «κοινωνικό πρόγραμμά» του, δίπλα στις αυξήσεις των κατώτερων συντάξεων και τις φοροελαφρύνσεις στο λαϊκό εισόδημα, πρόσθεσε τη σταθεροποίηση των τιμών στο ηλεκτρικό ρεύμα και τις μειώσεις στις τιμές των φαρμάκων.

Παρά τους κυβερνητικούς ελιγμούς, η λαϊκή οργή δε λέει να κοπάσει, ενώ στο στόχαστρο των διαδηλωτών πλέον έχει μπει ο ίδιος ο Πινιέρα, του οποίου ζητούν την παραίτηση, όπως και συνταγματικές αλλαγές.

Μαζί με το καρότο των κυβερνητικών υποσχέσεων, έρχεται το μαστίγιο της κρατικής καταστολής. Οι νεκροί έχουν φτάσει τους 20, οι τραυματίες έχουν ξεπεράσει τους 1.000 (εκατοντάδες από αυτούς έχουν τραύματα από σφαίρες), ενώ οι συλληφθέντες έχουν ξεπεράσει τους 3.000. Εκατοντάδες είναι οι καταγγελίες συλληφθέντων για βασανιστήρια, βιασμούς και ατελείωτους ξυλοδαρμούς από τους πραιτοριανούς του αστικού κράτους, κατά τη διάρκεια της πολυήμερης επιβολής του στρατιωτικού νόμου, που έληξε μόλις την περασμένη Δευτέρα 28 Οκτώβρη. Πριν από μια μέρα, είχε βρεθεί νεκρή, κρεμασμένη σε ένα φράκτη με χειροπέδες στα χέρια, η καλλιτέχνις δρόμου και αγωνίστρια Ντανιέλα Καράσκο, με τις περισσότερες πληροφορίες να συγκλίνουν πως δολοφονήθηκε από την αστυνομία.

Η συστράτευση του λαού με τους διαδηλωτές είναι καθολική. Σύμφωνα με δημοσκόπηση του Καθολικού Πανεπιστημίου του Τεμούκο, το 94% των ερωτηθέντων δήλωσε ότι στηρίζει τα αιτήματα των διαδηλώσεων, ενώ το 68% δήλωσε ότι συμμετείχε στις διαδηλώσεις και στις συγκρούσεις.

Ο Πινιέρα, ο οποίος πριν από λίγες μέρες, μαζί με τον Τσάντγουικ, αποκαλούσαν τον εξεγερμένο λαό «εγκληματίες», φουντώνοντας την εξέγερση, πανικόβλητος πλέον τα έχει μαζέψει άρον άρον, προχωρώντας σε ελιγμούς και παραχωρήσεις για να σώσει το τομάρι του, κάτι που φαντάζει μέρα με τη μέρα όλο και περισσότερο αμφίβολο.

Οριακά νικητής ο Μοράλες

Δέκα μέρες μετά τις προεδρικές εκλογές της 20ης Οκτώβρη στην Βολιβία και το εκλογικό αποτέλεσμα που δίνει οριακά την πλειοψηφία στον Εβο Μοράλες για μια 4η θητεία δεν έχει γίνει ακόμα καθολικά αποδεκτό, ενώ χιλιάδες διαδηλωτές της αντιπολίτευσης έχουν στήσει μπλόκα στους δρόμους της πρωτεύουσας Λα Πας, ζητώντας επανάληψη των εκλογών και κάνοντας λόγο για νόθευση των αποτελεσμάτων από το μηχανισμό του Μοράλες. Μπορεί η δυτικόφιλη δεξιά αντιπολίτευση να μην έχει τίποτα κοινό με τα λαϊκά συμφέροντα, αυτό όμως δε σημαίνει ότι ο κόσμος που διαδηλώνει ενάντια στον Μοράλες είναι θιασώτης κάποιας νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Ενάντια στον Μοράλες έχουν στραφεί όχι μόνο πλατιά μικροαστικά στρώματα που στήριξαν μαζικά τον δεξιό αντίπαλό του Κάρλος Μέσα, αλλά και εργατικές μάζες που στα χρόνια της διακυβέρνησής του δεν είδαν κάποια βελτίωση της κατάστασής τους.

Αφορμή για τις κατηγορίες για νοθεία ήταν η διακοπή για ένα 24ωρο της δημοσιοποίησης των εκλογικών αποτελεσμάτων που μέχρι εκείνη τη στιγμή έδειχναν ότι πιθανότατα οι Μοράλες και Μέσα θα πήγαιναν σε δεύτερο γύρο. Μετά την επανέναρξη της διαδικασίας δημοσιοποίησης των εκλογικών αποτελεσμάτων, ο Μοράλες εμφανιζόταν ως νικητής από τον πρώτο γύρο.

Ανεξάρτητα από την τελική έκβαση των αποτελεσμάτων, η ουσία είναι ότι ο Μοράλες στα χρόνια της διακυβέρνησης του δεν εφάρμοσε τίποτα περισσότερο από ένα σοσιαλδημοκρατικό μοντέλο διαχείρισης του καθυστερημένου καπιταλισμού της χώρας. Κόντρα στις ιδεοληψίες κάποιων που έκαναν λόγο για σοσιαλισμό του 21ου αιώνα με ατμομηχανή τη Βενεζουέλα του Τσάβες, το Εκουαδόρ του Ραφαέλ Κορέα και τη Βολιβία του Μοράλες, το σύνολο της κοινωνικής πολιτικής του τελευταίου, όπως και των υπολοίπων, δεν ήταν τίποτα περισσότερο από κάποια ψίχουλα με βασικό αποδέκτη τα πιο εξαθλιωμένα λαϊκά στρώματα (στην περίπτωση της Βολιβίας, τους ιθαγενικούς πληθυσμούς της υπαίθρου). Μοναδικός του στόχος ήταν να περιορίσει τις πιθανότητες για μια κοινωνική έκρηξη στην περιοχή, λόγω της ακραίας φτώχειας που επικρατεί στις ιδιαιτέρως πολυπληθείς πληβειακές μάζες, κάτι που κατάφερε αρκετά αποτελεσματικά μέχρι σήμερα.

Εκλογές στο ρυθμό του Brexit

Εκλογές στις 12 Δεκέμβρη πρόκειται να διεξαχθούν στη Βρετανία. Πράγμα αναμενόμενο μετά από μία ακόμα τρίμηνη παράταση που έδωσε η Κομισιόν για την πραγματοποίηση του Brexit. Αφού οι δημοσκοπήσεις εμφανίζουν τον Τζόνσον να προηγείται των Εργατικών του Τζέρεμι Κόρμπιν με δώδεκα έως δεκαπέντε μονάδες διαφορά, ήταν επόμενο να ζητήσει εκλογές, που πολύ πιθανό να τις κερδίσει, αφού έχει παίξει το χαρτί του «σκληρού διαπραγματευτή» με τις Βρυξέλλες.

Αν και ο σκιώδης υπουργός Εσωτερικών των Εργατικών, Τζον Μακντόνελ, υποστήριξε ότι οι εκλογές δε θα είναι για το Brexit αλλά για όσα έχουν συμβεί στη χώρα τα τελευταία εννέα χρόνια λιτότητας, η αλήθεια είναι ότι αυτή την περίοδο το μείζον είναι πώς θα εφαρμοστεί το Brexit μετά από τόσα χρόνια αναβολών και καθυστερήσεων.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο Ντέιβιντ Κάμερον έπεσε εξαιτίας του Brexit και ότι η Τερίζα Μέι που τον διαδέχτηκε έκανε εκλογές τον Ιούνη του 2018 (δυο βδομάδες μετά την ενεργοποίηση του άρθρου 50) πιστεύοντας ότι θα ισχυροποιηθεί για να μπορέσει να κάνει άνετα το παζάρι με την ΕΕ. Όμως, προς απογοήτευσή της, αναγκάστηκε τελικά να μοιραστεί την εξουσία με τους Ενωτικούς της Βόρειας Ιρλανδίας, χωρίς να έχει τη δύναμη που επιθυμούσε. Ετσι, μετά από τρία χρόνια στην εξουσία, η Μέι υπέβαλε την παραίτησή της τον περασμένο Ιούνη, για να αναλάβει ο «πολύς» Τζόνσον που παρουσίασε ένα σχέδιο εξόδου χωρίς ιδιαίτερες αλλαγές σε σχέση με αυτό της Μέι! Τώρα είναι η σειρά του Τζόνσον να διαχειριστεί την καυτή πατάτα, με τους καπιταλιστές να τον περιμένουν στη γωνία για να υποσκάψουν τη θέση του, αν τα κάνει κι αυτός θάλασσα.

Η γενική γραμματέας του συνδικάτου των καπιταλιστών (CBI), Καρολίν Φέιρμπερν, σχολιάζοντας τις χειμωνιάτικες εκλογές, δήλωσε ότι περιμένει να φέρουν την άνοιξη στην παγωμένη οικονομία της Βρετανίας και να άρουν το αδιέξοδο που έχει οδηγήσει σε μαρασμό τη βρετανική κοινωνία τα τελευταία τρία χρόνια! Τόσο χάλια είναι τα πράγματα...

τα πλάνα από τα βίντεο δεν είναι τόσο αποκαλυπτικά, αφού δεν ήταν δυνατόν να μπουν κάμερες μέσα στο τούνελ που σκοτώθηκε ο Μπαγκντάντι και να καταγράψουν τα τελευταία λεπτά της ζωής του (επίσης, η εικόνα ενός που τρέμει και κλαίει δε συνάδει με κάποιον που αυτοανατινάζεται μαζί με τα παιδιά του).

Πέρα από την εμετική χολιγουντιανή παρουσίαση του Τραμπ, ο θάνατος του Μπαγκντάντι δεν κάνει φυσικά τον κόσμο ασφαλέστερο. Οχι μόνο γιατί τα απομεινάρια του ISIS έχουν έτοιμο τον αντικαταστάτη του, αλλά και γιατί οι αντιθέσεις στην περιοχή δεν πρόκειται να κοπάσουν. Το Ισλαμικό Κράτος έχει χάσει εδώ και καιρό κατά... κράτος και δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι οι ενδο-ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις Μόσχας, Ουάσινγκτον και των δορυφόρων τους, που δεν είναι και λίγοι στην περιοχή. Αυτά θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν όπως και το αίμα που ρέει άφθονο για χάρη συμφερόντων ξένων από αυτά των λαών της περιοχής.

Οι σοσιαλδημοκρατικές... παπάρες δεν ταΐζουν άδεια στομάχια!

Η εξάπλωση των διαδηλώσεων και οι εμφυλιοπολεμικές σκηνές με νέους να ξηλώνουν τις τέντες των διαδηλωτών, ανάγκασαν τον πρωθυπουργό του Λιβάνου Σαάντ Χαρίρι να παραιτηθεί, μετά από 13 μέρες μαζικών διαδηλώσεων, προκαλώντας εκδηλώσεις ενθουσιασμού σε πολλούς διαδηλωτές. Ο πρόεδρος του Λιβάνου Μισέλ Αούν του ζήτησε να παραμείνει ως υπηρεσιακός πρωθυπουργός μέχρι τις ερχόμενες εκλογές, κάτι που ακόμα δεν έχει ξεκαθαριστεί. Το σίγουρο είναι ότι ο στρατός κατεβαίνει πλέον για να επιβάλει την τάξη, ζητώντας από τους διαδηλωτές να εγκαταλείψουν βασικές αρτηρίες που είχαν αποκλείσει, για να επιστρέψει η ζωή στην κανονικότητά της.

Ολοι οι συντελεστές της εξουσίας στο Λίβανο πέφτουν τώρα με τα μούτρα για να σταματήσουν το «χάος» που προκαλούν οι διαδηλώσεις! Από τον πρόεδρο της Βουλής Ναμπίχ Μπέρι, που προειδοποίησε την Τετάρτη για το κενό εξουσίας που δημιουργείται λόγω των διαδηλώσεων και της παραίτησης της κυβέρνησης

Χαρίρι, μέχρι τον ίδιο τον Χάσαν Νασράλα, το λαοφιλή ηγέτη της Χεζμπολά, που υποστήριξε ότι κάποιοι χρησιμοποιούν τις διαδηλώσεις για να ρίξουν την κυβέρνηση. Ο Νασράλα έγινε ακόμα πιο συγκεκριμένος. Υποστήριξε ότι οι διαδηλώσεις κατευθύνονται πλέον από «ξένα κέντρα» και κάλεσε τα μέλη της Χεζμπολά να απέχουν από αυτές, γιατί πλέον ενεργούν ανοιχτά κατά της Αντίστασης! Το ειδησεογραφικό πρακτορείο της Χεζμπολά, Αλ Μανάρ, δημοσίευσε και τις... αποδείξεις. Βρήκε βίντεο που δείχνει τον πρόεδρο του Αμερικάνικου Πανεπιστημίου της Βηρυτού, Fadlo Khoury, να απευθύνεται στους διαδηλωτές δηλώνοντας τη συμπαράστασή του και να σχολιάζει θετικά το γεγονός ότι οι διαδηλώσεις δεν έχουν ηγέτες. Σύμφωνα με το Αλ Μανάρ αυτό αποδεικνύει ότι οι διαδηλώσεις «κατευθύνονται από ξένα κέντρα»! Η γνωστή θεωρία των προβοκατόρων δηλαδή.

Ομως, κανένας πρόεδρος κανενός αμερικάνικου πανεπιστημίου δε θα μπορούσε να πυροδοτήσει αυτές τις διαδηλώσεις. Οταν ένας λαός βλέπει ότι το βιοτικό του επίπεδο βυθίζεται όλο και πιο βαθιά στο βάλτο της εξαθλίωσης, με την κυβέρνηση να του φορτώνει κι άλλους φόρους και λιτότητα, έχει χρέος να αντισταθεί. Κι αυτό έκανε. Ποια ήταν η πρόταση της Χεζμπολά για να σταματήσει αυτό; Οταν και η ίδια υπερψήφισε τα μέτρα λιτότητας που επιβλήθηκαν το καλοκαίρι κατ' απαίτηση του ΔΝΤ, τι έκανε; Αντίσταση; Οι λέξεις πλέον χάνουν το νόημά τους!

Βλέποντας ότι οι διαδηλώσεις θέτουν σε κίνδυνο την κυβερνητική σταθερότητα (που η Χεζμπολά, ως μέλος της κυβέρνησης, πάντα την υποστήριζε), η Χεζμπολά άλλαξε κασέτα και από «υποστηρικτής» του δίκιου των διαδηλωτών έγινε προβοκατορολόγος, υποστηρίζοντας ότι οι διαδηλώσεις είναι πλέον «ύποπτες» καθώς υπάρχουν διαδηλωτές που ζητούν τον αφοπλισμό της Αντίστασης! Ακόμα κι έτσι να είναι, αυτό σίγουρα δεν είναι το κύριο που χαρακτηρίζει τις διαδηλώσεις κι ούτε μπορεί να αποτελέσει επιχείρημα για να απέχεις από αυτές.

Για μια ακόμα φορά γίνονται φανερά τα όρια της λιβανέζικης Αντίστασης. Αντίστασης στους σιωνιστές, όχι όμως και στον καπιταλισμό που είναι αυτός που κάνει κουμάντο και στο Λίβανο. Οι σοσιαλδημοκρατικές παπάρες (στις οποίες η Χεζμπολά είναι... μανούλα) δεν ταΐζουν άδεια στομάχια.

στο ψαχνό

Διπλή φυλακή

Με ένα ακροδεξιάς υφής νομοσχέδιο, που θυμίζει Ορμπαν και Σαλβίνι, η κυβέρνηση Μητσοτάκη βάζει την καταστολή στην κωρωνίδα της αντιμετώπισης του Προσφυγικού, πετώντας στην πυρά ακόμα και βασικά δικαιώματα αναγνωρισμένα από διεθνείς συνθήκες (γράφουμε αναλυτικά στη διπλανή σελίδα).

Τις προθέσεις της τις είχε δείξει από την αρχή, όταν πήρε τη σχετική αρμοδιότητα και τη μετέφερε στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής, σηματοδοτώντας έτσι την πλήρη αναστροφή ακόμα και στο συμβολικό επίπεδο. Ακόμα και οι παλαιότερες κυβερνήσεις της Δεξιάς ή της Πασοκοδεξιάς δεν είχαν τολμήσει μια τέτοια θεσμική ανατροπή.

Ο πυρήνας αυτής της ακραίας κατασταλτικής πολιτικής είναι απλός: «Θα δημιουργήσουμε τόσο εφιαλτικές συνθήκες για όσους φτάνουν στην Ελλάδα, που θ' αρχίσουν μαζικά να μας ζητούν να τους απελάσουμε στις χώρες καταγωγής τους, ενώ η φήμη για τον εφιάλτη που θ' αντιμετωπίσουν θα λειτουργεί αποτρεπτικά σε όσους σχεδιάζουν να περάσουν στην Ελλάδα».

Ο πυρήνας αυτός υπήρχε και στα προηγούμενα νομοθετήματα και στην πρακτική διαχείριση των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών, όμως η ΝΔ τον ενισχύει και τον αποθεώνει.

Ακούσαμε τον Τσίπρα στη Βουλή, την ίδια ώρα που έκανε άκοπη δημαγωγία εκμεταλλευόμενος την αποθέωση της καταστολής από την κυβέρνηση Μητσοτάκη, να επαίρεται για τον αριθμό των απελάσεων που έκανε η δική του κυβέρνηση. Και βέβαια, γνωρίζουμε ότι από τότε που η ΕΕ διέταξε να σφραγιστούν τα ελληνικά σύνορα και να κλείσει το λεγόμενο «μονοπάτι των Βαλκανίων», η κυβέρνηση Τσίπρα μετατράπηκε στον πιο αφοσιωμένο συνοριοφύλακα και δεσμοφύλακα της ΕΕ, με αποκορύφωμα το αίσχος των στρατοπέδων συγκέντρωσης στα ελληνικά νησιά, ώστε να μη φτάνουν πρόσφυγες και μετανάστες στην ενδοχώρα και να μην μπορούν να μεταβαίνουν στην Ευρώπη μέσω των κυκλωμάτων διακίνησης.

Εχουμε γράψει πολλές φορές ότι καμιά κατασταλτική πολιτική δεν μπορεί να σταματήσει τις προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές. Το μόνο που μπορεί να επιφέρει είναι περισσότεροι θάνατοι στα σύνορα, φρίκη και αθλιότητα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και αύξηση της ταρίφας των διακινητών. Είναι τόση η απελπισία στις ζώνες των πολεμικών συρράξεων και στις ζώνες της έσχατης φτώχειας και της πείνας, έχει τόσο εξευτελιστεί η αξία της ανθρώπινης ζωής, που οι άνθρωποι θα εξακολουθούν να θυσιάζουν τα πάντα, να ρισκάρουν όχι μόνο ταλαιπωρίες αλλά και την ίδια τη ζωή τους, προκειμένου να φτάσουν σ' αυτό που στη φαντασία τους έχουν ταυτίσει με τη Γη της επαγγελίας.

Δε θα ανακόψει τις ροές των εξαθλιωμένων η αποθέωση της κατασταλτικής πολιτικής από την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Εκείνο που δεν έχει επισημανθεί, όμως, είναι ότι δίπλα στις φυλακές και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για πρόσφυγες και μετανάστες, χτίζεται και μια φυλακή για τον ελληνικό λαό. Χωρίς συρματοπλέγματα και ψηλούς τοίχους, χωρίς περιορισμό της ελευθερίας μετακίνησης. Μια φυλακή ύπουλη που σκοπεύει να φυλακίσει το μυαλό και τη συνείδηση.

Πρόσφυγες και μετανάστες υποδεικνύονται ως εισβολείς, ως μιάσματα, ως άνθρωποι που ήρθαν να μας κλέψουν τη ζωή. Ενώ αυτοί απλώς θέλουν να περάσουν από την Ελλάδα που έτυχε ν' αποτελεί το ευρωπαϊκό σύνορο. Αυτός που στέκεται εχθρικά ανάμεσα στους φτωχούς και τους εξαθλιωμένους ποτέ δε θα μπορέσει να πολεμήσει ενάντια στους αίτιους της δικής του φτώχειας.

ΚΛΟΟΥΝ. *Εχουμε γράψει πολλές φορές για την αισχρή συμπεριφορά των αστών πολιτικών που χρησιμοποιούν παιδιά ως ντεκόρ για διάφορες φιέστες τους. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν τα καταφέρνουν. Οσο και να πασχίζουν οι image makers και οι φωτογράφοι, βλέπεις την αμηχανία ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των πρωταγωνιστών και την απόσταση που τους χωρίζει από τα παιδιά-θύματά τους. Για τον Μπόρις Τζόνσον, όμως, δεν ισχύει αυτό. Δεν έχει πάρει άδικα το χαρακτηρισμό «κλόουν». Ορμάει ανάμεσα στα παιδιά, κάνει τα καραγκιοζιλίκια του και οι φωτογράφοι έχουν εύκολη δουλειά. Γι' αυτό του δίνει και καταλαβαίνει. Ακόμα και την ώρα που κορυφωνόταν το «δράμα» της νέας παράτασης του Brexit, ο Τζόνσον, με το βλέμμα στις κάλπες, έδινε σόου σε δημοτικό σχολείο στο Μίλτον Κέινς, το οποίο είναι από τα αγαπημένα του, αν κρίνουμε και από παλιότερες φωτογραφίες που υπάρχουν στο Διαδίκτυο. Το 2015, ως δήμαρχος του Λονδίνου, είχε επισκεφτεί το Τόκιο, όπου δε δίστασε να πάρει μέρος σε αγώνα στριτ ράγκμπι και να σωριάσει στην άσφαλτο έναν πιτσιρικά που προσπάθησε να τον μαρκάρει (ένθετη φωτογραφία).*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Εντός του «εθνικού κορμού»

«Επρεπε και μπορούσαμε να απαιτήσουμε και να επιτύχουμε πολύ περισσότερα. Οι πρόσφατες εξελίξεις επιβεβαίωσαν ότι άλλοι επείγονταν για την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ και αυτοί είχαν ακόμα να αποδείξουν πολλά. Εξάλλου, όπως φάνηκε, τα ζητήματά τους είναι περισσότερα από τα ζητήματα με την Ελλάδα. Και, επίσης, οι εξελίξεις κατέδειξαν, με τον πιο προφανή τρόπο, τις μεγάλες αδυναμίες αυτής της συμφωνίας». Αυτή ήταν η τοποθέτηση του Κ. Καραμανλή για τη Συμφωνία των Πρεσπών, στην... προεδρική ομιλία του στη Θεσσαλονίκη (την πρώτη μετά από δέκα χρόνια σιωπής).

Οπως βλέπουμε, αυτή η τοποθέτηση δεν έχει καμιά σχέση με όσα προεκλογικά υποστήριζε η ΝΔ (περί «προδοσίας» κτλ). Για τον Καραμανλή, η Συμφωνία **έπρεπε να υπογραφεί** αλλά τα ανταλλάγματα θα μπορούσαν να είναι περισσότερα. Επέλεξε, δηλαδή, μια ήπια αντιπολιτευτική στάση απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ. Και με ιδιαίτερα χαμηλούς τόνους. Βάζει τον ΣΥΡΙΖΑ εντός του «εθνικού μετώπου» και τον κριτικάρει για αδύναμη διαπραγμάτευση.

Πονηριές

Προσθέτοντας μια ακόμα ψηφοφορία στην πρότασή της για την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας, η ΝΔ έκανε την τελική πονηρή κίνηση, με την οποία φιλοδοξεί να πάρει το σχετικό άρθρο του Συντάγματος μια πλειοψηφία ευρύτερη από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία των 158 εδρών. Η νεοδημοκρατική πρόταση προβλέπει το μέγιστο τέσσερις ψηφοφορίες. Στην πρώτη θα απαιτούνται 200 ψήφοι, στη δεύτερη και στην τρίτη 180 και εφόσον και αυτές αποβούν άκαρπες, στην τέταρτη ψηφοφορία θα απαιτούνται 151 ψήφοι. Με δεδομένο ότι όλα τα αστικά κόμματα έχουν συμφωνήσει να αποσυνδέσουν την προεδρική εκλογή από πρόωρες εκλογές, δύσκολα θα ρηθεί η ΝΔ ότι έκανε μια πρόταση κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της. Αλλωστε, με τα ισχύοντα στο σημερινό Σύνταγμα, ο ΠτΔ μπορεί να εκλεγεί ακόμα και με σχετική πλειοψηφία (στην τρίτη ψηφοφορία, αφού στο μεταξύ μεσολαβήσουν εκλογές). Δηλαδή, ακόμα και με λιγότερες από 151 ψήφους, αν κάποια κόμματα ή βουλευτές απόσχουν, οπότε η σχετική πλειοψηφία πέφτει κάτω από 151.

Τους έκαναν μάγκες

Με καμάρι ανακοίνωσε ο Πέτσας ότι η διοίκηση της ΕΡΤ επαναδιαπραγματεύθηκε με τις ομάδες της Superleague 1 και της Superleague 2 και κατέληξε σε συμφωνίες για τα δικαιώματα των ποδοσφαιρικών ομάδων από τις μεταδόσεις αγώνων τους από τον κρατικό ραδιοτηλεοπτικό φορέα. «Συνολικά, η ΕΡΤ για την τηλεοπτική μετάδοση των ποδοσφαιρικών αγώνων της Superleague 1 και της Superleague 2 την αγωνιστική περίοδο 2019-2020, θα καταβάλει 17,7 εκατ. ευρώ, συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α.

Δρυός πεσούσης...

Με την ανακοίνωση του θανάτου του Αμπού Μπακρ αλ Μπαγκντάντι, μετά από πολεμική επιχείρηση των Αμερικανών, άρχισε και ο διαγωνισμός των υποτελών ηγετών της περιοχής για το ποιος ήταν αυτός που έδωσε τις πληροφορίες στους Αμερικανούς. Πρώτοι βγήκαν οι ηγέτες των Κούρδων της Συρίας και δήλωσαν ότι ο εντοπισμός του Αλ Μπαγκντάντι ήταν αποτέλεσμα δικής τους συνεργασίας με τους Αμερικανούς σε επίπεδο πληροφοριών. Εσπευσε αμέσως να τους διαψεύσει η ιρακινή κυβέρνηση, δηλώνοντας ότι αυτή βρήκε τις πληροφορίες, όταν συνέλαβε ένα ζευγάρι που είχε σχέσεις με το ISIS. Μόνο οι άνθρωποι του Ερντογάν δε διεκδίκησαν το «κάρφωμα». Βλέπετε, ο Ερντογάν -σε αντίθεση με τους Κούρδους και τη σιιτική κυβέρνηση του Ιράκ- απευθύνεται στον σουνιτικό κόσμο και δε θα ήθελε να χρεωθεί το «κάρφωμα» του Αλ Μπαγκντάντι στους «σταυροφόρους».

Το μέλλον του Αλ Μπαγκντάντι ήταν προδιαγεγραμμένο από τη στιγμή που το ISIS ηττήθηκε στρατιωτικά. Κάποια στιγμή κάποιοι θα τον «κάρφωναν», είτε στους Αμερικανούς είτε στους Ρώσους. Γιατί σε τέτοια μορφώματα και σε τέτοιες περιοχές δεν κυριαρχούν οι αρχές και το φιλότιμο, αλλά ο πιο χυδαίος πραγματισμός.

ΥΓ. Εννοείται πως κρατάμε επιφύλαξη για το αν και ποιον σκότωσαν. Αλλωστε, οι Ρώσοι, που είναι καλοί στην αριθμητική, είπαν πως οι Αμερικανοί έχουν σκοτώσει τον Αλ Μπαγκντάντι πέντε φορές μέχρι τώρα...

και του κόστους παραγωγής, αντί για 38,6 εκατ. ευρώ που προβλεπόταν αρχικά και 61 εκατ. ευρώ που υποσχέθηκε προεκλογικά η προηγούμενη Κυβέρνηση σε αυτές τις δύο κατηγορίες», δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Και συμπλήρωσε με νόημα: «Ετσι εξοικονομήθηκαν για τους φορολογουμένους 20,9 εκατ. ευρώ έναντι του αρχικού συμβολαίου και 43,3 εκατ. ευρώ έναντι των προεκλογικών υποσχέσεων της προηγούμενης Κυβέρνησης, αποδεσμεύοντας ταυτόχρονα σημαντικούς πόρους για την ΕΡΤ ώστε να διαμορφώσει το καλύτερο δυνατό πρόγραμμα».

Μ' άλλα λόγια, οι συριζαίοι κατάφεραν να κάνουν τους νεοδημοκράτες μάγκες. Και το κατόρθωμα το... πιστώνεται ο Νίκος Παππάς, που τρεις μέρες πριν από τις εκλογές «μοίραζε» με τη σέσουλα τα εκατομμύρια στους «ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου». Η σχετική απόφαση δεν είχε καμιά δεσμευτική ισχύ, φυσικά. Τι ήλπιζε ο συριζαίος μαθητευόμενος μάγος; Οτι θα κέρδιζε ψήφους από τους οπαδούς των ποδοσφαιρικών ομάδων, αφήνοντας παράλληλα μια «καυτή πατάτα» στα χέρια της επόμενης κυβέρνησης; Ούτε ψήφους κέρδισε, φυσικά, ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε «καυτή πατάτα» άφησε στη ΝΔ. Οι άνθρωποι του Μητσοτάκη φέρθηκαν έξυπνα και δεν υποχώρησαν, ποντάροντας στη γνωστή βουλιμία που χαρακτηρίζει τα λαμόγια της «στρογγυλής θεάς». Ηξεραν ότι από το τίποτα θα προτιμήσουν να πάρουν ό,τι τους δίνει η ΕΡΤ, δηλαδή η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Οπως και έγινε, με αποτέλεσμα η «καυτή πατάτα» του Παππά (τρομάρα του) να μετατραπεί σε δωράκι για την κυβέρνηση Μητσοτάκη που έκανε τζάμπα πολιτική διαφήμιση.

Την ανάγκη φιλοτιμία

Ρωτήθηκε η Φώφη (συνέντευξη στο «Εθνος») αν έθεσε βέτο στη συμμετοχή του Τσίπρα στην Προσύνοδο των Ευρωπαίων Σοσιαλδημοκρατών και έδωσε την εξής εκπληκτική απάντηση: *«Οχι φυσικά. Ο κ. Τσίπρας με τις επιλογές και την πολιτική του έχει βάλει το βέτο στις αρχές της σοσιαλδημοκρατίας και έχει αποδεχθεί για τον εαυτό του τον ρόλο του παρατηρητή. Παρατηρεί και εφορμά να προλάβει οποιαδήποτε άδεια καρέκλα νομίζει ότι βοηθά την πολιτική του επιβίωση. Πρόκειται για πρωτοφανή πολιτικό ακροβατισμό να ανήκεις στη ριζοσπαστική αριστερά, να συγκυβερνάς χωρίς προφανή λόγο με την ακροδεξιά και να εκλιπαρείς για "σχέσεις" με το χώρο που πολέμησες λυσσαλέα».*

Είναι αυτό που λέμε «κάνει την ανάγκη φιλοτιμία». Γιατί εμείς δε βλέπουμε να εκλιπαρεί ο Τσίπρας τους σοσιαλδημοκράτες. Με τον πιο φυσικό τρόπο του κόσμου συμμετέχει στις ευρωσυνάξεις τους. Τους έχει και τον έχουν ανάγκη. Ενώ η Φώφη...

Νομική μπουρδολογία

Τι παθαίνει κανείς όταν δεν είναι νομικός και ταυτόχρονα αδιαφορεί εντελώς για τα νομικά, αν και από τη θέση του θα έπρεπε να γνωρίζει τα στοιχειώδη. Στο φιλικό κανάλι του Κουρή μιλούσε ο Νίκος Βούτσης και υπερασπιζόταν την αθωότητα του ΣΥΡΙΖΑ έναντι της κατηγορίας ότι έστησε σκευωρία σε βάρος των πολιτικών του αντιπάλων. Οταν έφτασε ο λόγος στον Παπαγγελόπουλο, πέρασε στα νομικά. «Τα περί ηθικής αυτουργίας του κ. Παπαγγελόπουλου δεν μπορούν να έχουν κάποια βάση όταν δεν υπάρχει φυσική αυτουργία». Κι όταν του είπαν ότι ο Παπαγγελόπουλος θα μπορούσε να κατηγορηθεί ότι προσπάθησε να χτίσει μια σκευωρία, αλλά δεν το έκανε σωστά, ο Βούτσης απάντησε με το εξής εκπληκτικό: «Ακόμα και αν συνέβαινε, κατά τη γνώμη μου δεν συμβαίνει, δεν έχει καμιά ποινική ευθύνη. Δεν υπάρχουν τέτοια άρθρα στον ποινικό κώδικα»! Ας του πει κάποιος ότι τα αδικήματα τιμωρούνται και σε βαθμό απόπειρας, όχι μόνο όταν είναι τετελεσμένα. Για να μην πετάει όποια νομική παπαριά του κατέβει στο κεφάλι.

ΥΓ. Περιττεύει να σημειώσουμε ότι καταφεύγοντας στη νομική «υπεράσπιση» του Παπαγγελόπουλου, ο παμπόνηρος Βούτσης τον άδειασε πολιτικά.

Τι ψυχή έχει μια υπογραφή;

Τελικά, ο Μπόρις Τζόνσον υποχρεώθηκε να στείλει υπογεγραμμένη επιστολή στον Ντόναλντ Τουσκ, στην οποία αναφέρει ότι αποδέχεται τη νέα αναβολή του Brexit. «Δεν έχω καμιά διακριτική ευχέρεια, βάσει της πράξης νομοθετικού περιεχομένου European Union (Withdrawal) (No. 2) Act 2019, που επιβλήθηκε σε αυτή την κυβέρνηση παρά τη θέλησή της, να κάνω κάτι άλλο από το να επιβεβαιώσω την επίσημη συμφωνία του Ηνωμένου Βασιλείου στην παράταση» έγραψε στην επιστολή. Και προσέθεσε ότι «αυτή η ανεπιθύμητη παράταση της παραμονής του ΗΒ στην ΕΕ είναι καταστροφική για τη δημοκρατία της».

Και γιατί δεν παραιτείται, θα ρωτήσει κάποιος. Αυτή τη διακριτική ευχέρεια την έχει. Μπορεί να συμπεριφέρεται ως κλόουν, όμως δεν είναι μακάκας. Μ' αυτά τα «αντισυμβατικά» καμώματα φτάνει όλο και πιο κοντά στο στόχο του, που είναι να γίνει εκλεγμένος πρωθυπουργός, έχοντας κερδίσει εκλογές ως αρχηγός των Τόρις. Οπότε τι ψυχή έχει μια υπογραφή παραπάνω; Την έβαλε στην προς Τουσκ επιστολή, έγραψε και τα δικά του και τη χρησιμοποιεί ως προεκλογικό εργαλείο, όντας σίγουρος ότι κανένας δε θα του ζητήσει λογαριασμό για την υπογραφή.

Νομοσχέδιο για το Προσφυγικό

Στην πυρά βασικά δικαιώματα και ενίσχυση της καταστολής

Ενα βήμα πριν από την ψήφισή του στη Βουλή βρίσκεται το νέο νομοσχέδιο με ρυθμίσεις για το Προσφυγικό. Πλέον, έχουμε στα χέρια μας την τελική έκθεση στην οποία κατέληξε η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής, αφού πραγματοποίησε τα τελευταία «μερεμέτια» στο κείμενο του νομοσχεδίου. Προφανώς, κανένας δεν είχε ελπίδες αυτό το νομοσχέδιο να ασχολείται με την ουσία του προσφυγικού προβλήματος, πολύ περισσότερο δε να ρυθμίζει τα θέματα προς όφελος των προσφύγων. Αλλωστε, είχαν από καιρό αποκαλυφθεί οι βλέψεις των κυβερνητικών στελεχών, είχε από καιρό δουλευτεί η «κοινή γνώμη» από τα παπαγαλάκια που έστρωσαν το έδαφος ώστε να έρθει αυτό το «πόνημα» και να πέσει σαν ώριμο φρούτο.

Ο Μ. Χρυσοχοΐδης, ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής, στο χαρτοφυλάκιο του οποίου υπήχθη και το Προσφυγικό (όχι τυχαία, φυσικά), φρόντισε να ενισχύσει το νομοσχέδιό του υποστηρίζοντας ότι «θα σέβεται στην πράξη τα δικαιώματα των αιτούντων άσυλο και όχι μόνο θα διακηρύσσει θεωρητικά τον σεβασμό αυτό» κι ακόμη ότι με αυτό «συστηματοποιείται, ενοποιείται και αναπροσαρμόζεται σε ένα ενιαίο νομοθέτημα το σύνολο όλων των διατάξεων». Το προσωπείο όμως των «βαθιά δημοκρατικών πολιτικών» δεν πείθει πια κανέναν.

Αυτό που στην ουσία γίνεται με το εν λόγω νομοσχέδιο είναι να περιορίζονται ακόμα περισσότερο τα δικαιώματα των προσφύγων, το πλαίσιο παροχών να γίνεται ακόμα πιο αυστηρό και να εντείνονται τα μέτρα καταστολής. Οι πρόσφυγες θα καλούνται να σηκώσουν το βάρος μιας νέας άτυπης δίωξης στην Ελλάδα. Οι ελληνικές αρχές θα καιροφυλακτούν από παντού για να τους «τη φέρουν». Σκοπός, λοιπόν, του νομοσχεδίου δεν είναι άλλος από το να θεσπιστούν όσο το δυνατόν περισσότερα «παραθυράκια» (πάντα με τις ευλογίες των Ευρωπαίων) που θα λύνουν τα χέρια στους υπεύθυνους, ώστε να βγαίνουν μαζικότερα απορριπτικές αποφάσεις για τους πρόσφυγες που έχουν αιτηθεί διεθνή προστασία. Το κείμενο (που μπορεί κανείς να το διαβάσει ολόκληρο στην ιστοσελίδα της Βουλής και του οποίου άρθρα θα αναφερθούν επιγραμματικά παρακάτω) περιέχει ρυθμίσεις που σε συνδυασμό με τις συνθήκες που επικρατούν αυτή τη στιγμή στα νησιά και στη λειτουργία καίριων υπηρεσιών (όπως αυτές της Υποδοχής και Ταυτοποίησης, που λειτουργούν στα σύνορα της χώρας) διαμορφώνουν ένα σκηνικό τρόμου για τους ανθρώπους που θα καταφέρουν να φτάσουν στη χώρα μας.

Σταχυολογήσαμε τα σημαντικότερα άρθρα του νομοσχεδίου, που δίνουν τη μεγάλη εικόνα για το τι μέλλει γενέσθαι από την 1η του νέου χρόνου. Αν θέλουμε να κάνουμε μια σύνοψη των όσων πάνε προς ψήφιση, μπορούμε να πούμε εύκολα πως από την ώρα που κάποιος πρόσφυγας φτάνει στην Ελλάδα θα πρέπει συνεχώς να πείθει τις αρχές ότι... δεν είναι ελέφαντας. Θα παραθέσουμε λοιπόν τα βασικότερα άρθρα, κάνοντας παράλληλα έναν πρώτο σχολιασμό τους.

Αρθρο 46 «Κράτηση αιτούντων»: Θεσπίζεται η αύξηση του χρόνου κράτησης από 45 σε 50 μέρες (φυσικά με δυνατότητα παράτασης, εάν τυγχάνει εφαρμογής ο λόγος πασπαρτού της «απειλής της δημόσιας τάξης και ασφάλειας»).

Αρθρο 51 «Εκπαίδευση ανηλίκων»: Καταγράφεται η υποχρέωση εγγραφής στο σχολείο και παρακολούθησης των μαθημάτων, ενώ αν παρατηρηθεί ότι οι ανήλικοι δε συμμορφώνονται, τότε θα επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για ένα μέτρο που μόνο επιδερμικά ασχολείται με την ανάγκη των παιδιών για μόρφωση. Ολοι γνωρίζουν ότι τα σχολεία αδυνατούν σε πολλές περιπτώσεις να υποστηρίξουν την εκπαίδευση των προσφυγόπουλων και όλα τα συναρμόδια υπουργεία νίπτουν τας χείρας τους όσον αφορά τα μέτρα που θα έπρεπε να έχουν ληφθεί προκειμένου να μην αποτελεί η εκπαίδευσή τους μια χίμαιρα αλλά να μπορεί επί της ουσίας να υλοποιηθεί.

Αρθρο 57 «Περιορισμός ή διακοπή των υλικών συνθηκών υποδοχής»: Η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι από τις πιο χαρακτηριστικά κατασταλτικές. Ορίζει ότι αν ο αιτών κριθεί ότι χωρίς δικαιολογημένη αιτία, δεν έχει υποβάλλει αίτημα διεθνούς προστασίας το συντομότερο δυνατό, θα περιορίζονται οι υλικές συνθήκες υποδοχής (δηλαδή η παροχή στέγης, τροφής και ρουχισμού, σε είδος ή υπό μορφή οικονομικού βοηθήματος ή δελτίων ή με συνδυασμό των τριών, καθώς και ένα βοήθημα για τα καθημερινά έξοδα). Αυτό θεσπίζεται πλέον όχι ως *δυνατότητα* του κράτους αλλά ως *υποχρέωση*. Πρέπει να σημειωθεί ότι η υποβολή αιτήματος διεθνούς προστασίας καθυστερεί πολλές φορές από τις ίδιες τις ελληνικές αρχές, ιδιαίτερα απ' αυτές που βρίσκονται στα σύνορα. Αραγε, πόσο πιθανό είναι να αναγνωρίζουν τη δική τους ευθύνη και να μην καταλογίζουν το λάθος στους πρόσφυγες;

Αρθρο 58 «Γενική αρχή για τα ευάλωτα πρόσωπα και αξιολόγηση των ειδικών αναγκών υποδοχής των ευάλωτων προσώπων»: Στον μέχρι σήμερα ισχύοντα νόμο (Ν. 4375/2016) προβλεπόταν ότι ως ευάλωτα άτομα θα λογίζονταν και τα πρόσωπα με σύνδρομο μετατραυματικής διαταραχής, ιδίως επιζήσαντες και συγγενείς θυμάτων ναυαγίων. Πλέον, με το παρόν νομοσχέδιο η κατηγορία αυτή καταργείται. Δηλαδή, όλοι οι άνθρωποι που βρέθηκαν αναγκασμένοι να ταξιδεύουν παράνομα, υπό άθλιες συνθήκες και με κίνδυνο ακόμα και την ίδιας τους της ζωής, λογίζονται ως... τουρίστες που ήρθαν να κάνουν τη βόλτα τους και γι' αυτό αντί να ενισχύονται και να υποστηρίζονται ψυχικά βάλλονται ακόμα περισσότερο.

Αρθρο 61 «Θύματα βασανιστηρίων και βίας»: Νομοθετείται η «ανάγκη» να πιστοποιείται ο βασανισμός ή ένα οποιοδήποτε περιστατικό βίας από δημόσιο νοσοκομείο. Αυτό στην πραγματικότητα συμβαίνει γιατί η κυβέρνηση επιθυμεί διακαώς να μειώσει στο ελάχιστο τους ανθρώπους που χρήζουν άμεσα και αναντίρρητα προστασίας. Ετσι, κάποιος που βασανίστηκε στη χώρα καταγωγής του και φτάνει στην Ελλάδα χωρίς εμφανή σημάδια δεν αποτελεί θύμα βασανιστηρίων! Τόσο παράλογο όσο ακούγεται.

Αρθρο 65 «Πρόσβαση στη διαδικασία»: Μεταβάλλεται με το παρόν νομοσχέδιο το Αρθρο 36 του Ν. 4375/2016 που ορίζει *σύντομη αναφορά των λόγων* για τους οποίους κάποιος αιτείται διεθνή προστασία. Πλέον ορίζεται *πλήρης αναφορά λόγων* και μάλιστα στον πρώτο και άμεσο χρόνο της αρχικής υποδοχής του αιτούντος από τις ελληνικές αρχές. Ωστόσο, κάτι τέτοιο δε βοηθά σε μια πραγματική αξιολόγηση της υπόθεσης αλλά τοποθετεί ένα ακόμα εμπόδιο ώστε να μειώσει κατά το δυνατόν τις αιτήσεις που κρίνονται ως βάσιμες και προχωρούν περαιτέρω στη διαδικασία εξέτασης της ουσίας τους.

Αρθρο 77 «Προσωπική συνέντευξη»: Το Αρθρο ορίζει επακριβώς ότι *η προσωπική συνέντευξη για το παραδεκτό της αίτησης διεθνούς προστασίας μπορεί να διενεργείται από προσωπικό της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Ασυλο ή σε ιδιαίτερα έκτακτες περιστάσεις από προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας ή προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων*, εφόσον το προσωπικό αυτό έχει λάβει (φυσικά!) την κατάλληλη εκπαίδευση, ιδιαίτερα σχετικά με το διεθνές δίκαιο και με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πότε αλήθεια υφίστανται οι «έκτακτες περιστάσεις»; Δεν είναι άραγε η κατάσταση που επικρατεί στα νησιά «έκτακτη περίσταση»; Και βέβαια είναι. Επομένως, τι μας λέει το συγκεκριμένο Αρθρο; Οτι έχουμε άλλο ένα «παραθυράκι» προκειμένου να ξεπετιούνται στα γρήγορα οι αιτήσεις της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων που θα βρίσκονται εγκλωβισμένοι στα νησιά ή σε άλλα κλειστά κέντρα της χώρας, όπου θα υπάρχει μεγάλος όγκος υποθέσεων σε συνδυασμό με τους λιγοστούς υπαλλήλους της Υπηρεσίας Ασύλου. Τα ίδια δε, εφαρμόζονται και στη δεύτερη φάση εξέτασης του αιτήματος διεθνούς προστασίας, στην προσφυγή.

Αρθρο 78 «Υποχρεώσεις αιτούντων»: Επιβάλλεται στους αιτούντες διεθνή προστασία η συνεργασία με τις ελληνικές αρχές υπό την απειλή κυρώσεων. Ιδιαίτερα, μάλιστα, για το στάδιο της προσφυγής (δηλαδή της σε δεύτερο βαθμό εξέτασης του αιτήματός τους) θεσπίζεται η αυτοπρόσωπη εμφάνιση του αιτούντος, ενώ αν κάτι τέτοιο δε συμβεί, θα *τεκμαίρεται ότι η προσφυγή υποβλήθηκε μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης απέλασης ή με άλλον τρόπο απομάκρυνσής του* και θα απορρίπτεται ως προφανώς αβάσιμη. Υπάρχει ένα μικρό περιθώριο να αιτιολογήσει ο αιτών τη μη εμφάνισή του, αλλά σε κάθε περίπτωση το συμπέρασμα παραμένει ίδιο: να καταφέρουμε να βγάλουμε από τη μέση έναν ακόμα πιθανό δικαιούχο διεθνούς προστασίας. Αν συνυπολογίσουμε πόσες φορές οι αιτούντες δε λαμβάνουν γνώση των προθεσμιών και των διαδικασιών, κάτι τέτοιο είναι αρκετά πιθανό να συμβεί. Επίσης, στο Αρθρο 97 («συζήτηση προσφυγής») η μη αυτοπρόσωπη παρουσία του αιτούντος αποτελεί ένδειξη «καταχρηστικού»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Νομοσχέδιο για το Προσφυγικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

χαρακτήρα άσκησης του εν λόγω μέσου και οδηγεί στην απόρριψη του αιτήματος ως αβάσιμου.

Αρθρο 81 «Σιωπηρή ανάκληση»: Ενα ακόμα Αρθρο που καταλήγει στην απόρριψη ή, πιο σωστά, στη σιωπηρή ανάκληση της αίτησης διεθνούς προστασίας, και μάλιστα για λόγους που δεν αφορούν την ουσία της αίτησης, όπως για παράδειγμα το αν αποχώρησε ο αιτών από τον χώρο υποδοχής χωρίς να ζητηθεί η σχετική άδεια από την αρμόδια αρχή. Ωστόσο, και αμιγώς νομικά μιλώντας, δεν έχει προφανώς καμία σχέση μια τέτοια παράβαση κανόνα με την ουσία του αιτήματος και επομένως (επίσης προφανώς) δε θα πρέπει να συνδέονται. Παρολαυτά, για την κυβέρνηση, είναι προτιμότερο να διατηρείται μια μόνιμη απειλή πάνω από τα κεφάλια των προσφύγων προκειμένου να τους κρατάει όσο το δυνατόν μαντρωμένους στις διάφορες ανοιχτές φυλακές.

Αρθρο 83 «Διαδικασία εξέτασης»: Στο κείμενο του Αρθρου φαίνεται η πρεμούρα να κλείνουν οι υποθέσεις το ταχύτερο δυνατόν και να εκδίδονται οι αποφάσεις άμεσα. Η εξέταση για το παραδεκτό θα πρέπει να ολοκληρώνεται εντός 30 ημερών ενώ η εξέταση της επί της ουσίας αίτησης εντός 6 μηνών.

Αρθρο 85 «Πρώτη χώρα ασύλου»: Αλλάζει το πλαίσιο καθορισμού της πρώτης χώρας ασύλου με βάση την παρεχόμενη προστασία από την αρχή της μη επαναπροώθησης. Στο ισχύον νομικό πλαίσιο απαιτείται αποτελεσματική προστασία ενώ πλέον αναγράφεται επαρκής. Ουσιαστικά αναζητείται τρόπος να ανοίξει άμεσα και κατά το δυνατόν ανώδυνα ο δρόμος για τις επιστροφές προσφύγων.

Αρθρο 86 «Ασφαλείς τρίτες χώρες»: Προκύπτει ότι θα είναι δυνατή η εξαίρεση από την εξατομικευμένη αξιολόγηση της εκάστοτε περίπτωσης, όπου η υπό εξέταση τρίτη χώρα έχει οριστεί ως γενικά ασφαλής και συμπεριλαμβάνεται στον εθνικό κατάλογο ασφαλών τρίτων χωρών. Υπάρχει πράγματι, βάσει των διεθνών συμφωνιών και κειμένων, η δυνατότητα κατάρτισης εθνικών καταλόγων με ασφαλείς τρίτες χώρες. Εντούτοις, το γεγονός ότι μια χώρα περιλαμβάνεται σε έναν τέτοιο κατάλογο δεν απαλλάσσει τα κράτη-μέλη, ενώπιον των οποίων κατατίθεται μια αίτηση διεθνούς προστασίας, από τη διεξαγωγή εξατομικευμένης αξιολόγησης, ώστε να διαπιστωθεί αν η χώρα θα ήταν ασφαλής για τον συγκεκριμένο κάθε φορά πρόσφυγα. Συν τοις άλλοις, και πάλι προκύπτει ότι από μόνο το γεγονός της ύπαρξης ασφαλών και μη ασφαλών χωρών είναι ένα εντελώς επισφαλές κριτήριο και δεν εγγυάται τη σωστή εκτίμηση της κάθε περίπτωσης.

Τα παραπάνω αποτελούν μόνο μια πρώτη εικόνα για ό,τι προετοιμάζεται για τον προσφυγικό πληθυσμό της χώρας. Ο διακαής πόθος της κυβέρνησης και της ΕΕ να βάλει φρένο στις ροές και να ελέγξει την κατάσταση χρησιμοποιώντας την καταστολή και την παραβίαση ακόμα και δικαιωμάτων που οι ίδιες οι αστικές κυβερνήσεις έχουν θεσπίσει, λογαριάζοντας τον πρόσφυγα όχι ως άνθρωπο αλλά σαν ένα νούμερο που βαίνει συνεχώς αυξανόμενο, γίνεται όλο και περισσότερο έκδηλος. Στην πραγματικότητα, ξεμπροστιάζονται ξανά και δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο. Αυτό που διακατέχεται από συντηρητικές και φασιστικές λογικές.

Νόμος 4635/2019 με τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Επενδύω στην Ελλάδα»

Σκυταλοδρομία Σύριζα-ΝΔ στην αντιλαϊκή πολιτική

Την αντιδραστική σκυταλοδρομία του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ στην αντεργατική επίθεση, στις ιδιωτικοποιήσεις στους δήμους, στους ελέγχους στα τρόφιμα, στην ανωτατοποίηση των κολλεγίων και άλλους τομείς καταδεικνύει το νομοσχέδιο με το βαρύγδουπο (και φυσικά ψευδεπίγραφο) τίτλο «Επενδύω στην Ελλάδα», που ψηφίστηκε την περασμένη βδομάδα στη Βουλή και αποτελεί πλέον το Νόμο 4635/2019 του ελληνικού αστικού κράτους.

Αντεργατική επίθεση

Στο αντεργατικό μέτωπο, η ΝΔ συνεχίζει το έργο των κυβερνήσεων του ΣΥΡΙΖΑ (με ή χωρίς τους ΑΝΕΛ του Καμμένου).

Τον Οκτώβρη του 2011, η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου, με τροποποίηση στο νόμο 1876/1990, έδωσε υπεροχή στις επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας έναντι των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Υποτίθεται πως αυτό ήταν ένα έκτακτο μέτρο για όσο θα διαρκούσε το κακόφημο Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής. Με αυτή την τροποποίηση και σε συνδυασμό με την τακτική των καπιταλιστών να επιβάλλουν στους εργαζόμενους νέες ατομικές συμβάσεις εργασίας, συρρικνώθηκαν οι αποδοχές των εργατών και των μισθωτών εργαζόμενων στα επίπεδα του κατώτατου μεροκάματου και κατώτατου μισθού που προβλέπονται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ).

Από τον Φλεβάρη του 2012, με την 6η Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, αφαιρέθηκε από τους λεγόμενους κοινωνικούς εταίρους (εργάτες και καπιταλιστές) το δικαίωμα να ρυθμίζουν το κατώτατο μεροκάματο και τον κατώτατο μισθό με την ΕΓΣΣΕ. Αυτό πλέον είναι αποκλειστικό δικαίωμα των κυβερνήσεων, που ρυθμίζουν κατώτατο μεροκάματο και μισθό με υπουργικές αποφάσεις. Την αντεργατική αυτή ρύθμιση διατήρησε και ο ΣΥΡΙΖΑ, δείχνοντας απόλυτη νομιμοφροσύνη έναντι των ακρογωνιαίων λίθων της μνημονιακής πολιτικής.

Από το 2012 μέχρι το 2018, όλες οι κυβερνήσεις είχαν κατεβάσει τον κατώτατο μισθό στα 586 ευρώ (511 για εργαζόμενους κάτω από την ηλικία των 25 χρόνων). Προς το τέλος του 2018, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, λόγω των εκλογών, πήγε για όλους τους εργαζόμενους τον κατώτατο μισθό της ΕΓΣΣΕ στα 650 ευρώ και όχι στα 751 (εκεί βρισκόταν μέχρι τον Φλεβάρη του 2012), όπως δημαγωγικά υποσχόταν προεκλογικά το 2015.

Τυπικά, τον Αύγουστο του 2018 είχε ολοκληρωθεί το Πρόγραμμα Οικονομικής Προσαρμογής και έτσι δημιουργήθηκε ένα νομικό κενό όσον αφορά την υπεροχή των επιχειρησιακών συμβάσεων εργασίας έναντι των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδιζε τις εκλογές του Ιούλη του 2019, θα προχωρούσε στην κάλυψη αυτού του νομικού κενού με νέα ρύθμιση. Το κενό ήρθε να καλύψει η κυβέρνηση του Μητσοτάκη με το νόμο 4635/2019.

Τροποποιεί και πάλι το νόμο 1876, εισάγοντας διάταξη στο άρθρο 55, σύμφωνα με την οποία σε επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν «σοβαρά οικονομικά προβλήματα» θα μπορούν οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας να υπερτερούν των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Στο νόμο δεν καθορίζονται τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα προσδιορίζεται ποιες θα είναι οι επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν «σοβαρά οικονομικά προβλήματα». Αυτά θα οριστούν μελλοντικά με υπουργική απόφαση του Βρούτση. Οι λόγοι είναι προφανείς και δε χρειάζεται να προσθέσουμε εμείς κάτι.

Στο ίδιο άρθρο ο Βρούτσης εισήγαγε μία ακόμη διάταξη-δρεπάνι. Σύμφωνα μ' αυτή, οι τοπικές κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας υπερισχύουν και έναντι των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Οπως είναι γνωστό, στην περιβόητη τουριστική «βιομηχανία», εκτός από την κλασική συλλογική σύμβαση εργασίας, υπογράφονται και τοπικές κλαδικές συμβάσεις εργασίας. Αυτή τη διάταξη, λοιπόν, θα την εκμεταλλευθούν οι καπιταλιστές των τουριστικών επιχειρήσεων και θα συνθλίψουν όσα δικαιώματα των εργαζόμενων απέμειναν από τη μνημονιακή λαίλαπα.

Με το άρθρο 53 δίνεται η δυνατότητα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, πάλι στο όνομα των «σοβαρών οικονομικών προβλημάτων», να μην υπογράφουν πλήρεις εθνικές, κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Ετσι, θα μπορούν να βάζουν ή να βγάζουν σημαντικούς όρους, σε βάρος των εργαζόμενων που καλύπτονται απ' αυτές τις συλλογικές συμβάσεις.

Προσθέστε σε όσα αναφέραμε ως εδώ, την πραγματικότητα ότι το εργατικό κίνημα ποδηγετείται από τους αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές και θα συμφωνήσετε ότι δημιουργείται ένα τρομακτικά δυσμενές πλαίσιο για την εργατική τάξη.

Με το άρθρο 57 του νόμου συρρικνώνεται ακόμα περισσότερο το ήδη κουτσουρεμένο δικαίωμα των εργαζόμενων να προσφεύγουν μονομερώς στη διαιτησία. Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα ήταν ενάντια στη διαιτησία, ακόμη και στην πιο καθαρή εκδοχή της, που προέβλεπε ότι οι εργαζόμενοι μπορούν να προσφύγουν σ΄ αυτή μονομερώς. Και ήταν ενάντια, γιατί η προσφυγή στη διαιτησία υπονόμευε τον αγώνα των εργατών για ουσιαστικές αυξήσεις, δεδομένου ότι οι αποφάσεις της διαιτησίας ήταν υπέρ των καπιταλιστών.

Η ρύθμιση του άρθρου 59 για τη μερική απασχόληση -αύξηση των υπερωριών κατά 10%- καταρχάς είναι υπέρ των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, γιατί εκτός των άλλων είναι πολύ μικρότερη η αύξηση απ΄ αυτή που πρέπει να καταβάλλουν στους εργάτες και εργαζόμενους με πλήρη απασχόληση. Ομως, και αυτή ακόμη η προβλεπόμενη αύξηση δε θα καταβάλλεται, γιατί οι καπιταλιστές έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν την εκ περιτροπής εργασία, να αυξομειώνουν έτσι τις ώρες απασχόλησης σύμφωνα με τις ανάγκες της καπιταλιστικής παραγωγής και να μην καταβάλλουν ούτε το 10%.

Και βέβαια, ο ελεγκτικός μηχανισμός είναι μπαχαλοποιημένος και συνάμα λαβωμένος και έτσι δεν μπορεί να προσφέρει καμία ουσιαστική βοήθεια στους εργάτες και εργαζόμενους. Επιπλέον, με το άρθρο 19 του νέου νόμου, ανοίγει ο δρόμος για να παραχωρηθεί και αυτός ο μηχανισμός στον ιδιωτικό τομέα.

Κλείνουμε το κεφάλαιο της συνεχιζόμενης αντεργατικής επίθεσης από την κυβέρνηση Μητσοτάκη με τη ρύθμιση για την άρνηση των καπιταλιστών να καταβάλλουν στο πρώην ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (μέχρι τέλους του 2017) και στη συνέχεια στον ΕΦΚΑ (από 1.1.2018) τις ασφαλιστικές εισφορές ταυτόχρονα με την υποβολή των ΑΠΔ (Αναλυτική Περιοδική Δήλωση).

Η παράγραφος 1 του άρθρου 17 του αντεργατικού νόμου 3846/11.5.2010 (είχε ψηφιστεί λίγες μέρες πριν από την ψήφιση του πρώτου μνημονιακού νόμου), σύμφωνα με την οποία οι καπιταλιστές όφειλαν να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές ταυτόχρονα με την υποβολή των ΑΠΔ, δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Παρολαυτά, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δεχόταν την υποβολή των ΑΠΔ χωρίς την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών. Αποτέλεσμα ήταν το χρέος των καπιταλιστών προς τα ασφαλιστικά ταμεία να ξεπεράσει τα 35 δισ. ευρώ! Και η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, με υπουργό Εργασίας τον Βρούτση, και η κυβέρνηση Τσίπρα δεν υποχρέωσαν τους καπιταλιστές να καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές μαζί με τις ΑΠΔ.

Τον Μάρτη του 2019, η κυβέρνηση Τσίπρα, με επαίσχυντη τροπολογία, κατήργησε την παρ. 1 του άρθρου 17 του νόμου 3846, με την οποία υποχρεώνονταν οι καπιταλιστές να καταβάλλουν τις εισφορές μαζί με την υποβολή των ΑΠΔ, με το επιχείρημα (το διατύπωσε στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας) ότι *«η ως άνω κατάργηση κρίνεται σκόπιμη, καθόσον το μέτρο της αναστολής της υποβολής των ΑΠΔ κρίθηκε μη αποτελεσματικό μέτρο πίεσης σε βάρος των εργοδοτών που ήταν ασυνεπείς στις κοινωνικοασφαλιστικές υποχρεώσεις τους»*!

Τώρα, ο Βρούτσης, που όπως είπαμε, ως υπουργός Εργασίας των Σαμαροβενιζέλων, δεν είχε κάνει τίποτα για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης, προσπαθεί να δημαγωγήσει με την εισαγωγή του άρθρου 63 για την καταβολή πολύ μικρότερου μέρους των ασφαλιστικών εισφορών. Πρόκειται για μια ρύθμιση που είναι πολύ πίσω απ' αυτήν του νόμου 3846/2010. Και μ' αυτή τη ρύθμιση, που είναι αμφίβολο αν θα εφαρμοστεί, το χρέος των καπιταλιστών προς τον ΕΦΚΑ θα συνεχίσει να τραβάει την ανηφόρα.

Ιδιωτικοποίηση στους δήμους και στους ελεγκτικούς μηχανισμούς

Οι ιδιωτικοποιήσεις στους δήμους αφορούν την καθαριότητα, τον ηλεκτροφωτισμό και το πράσινο. Πρέπει καταρχάς να επισημάνουμε, ότι οι δαπάνες γι' αυτές τις υπηρεσίες είναι ανταποδοτικές. Δηλαδή, τις επιβαρύνονται οι κάτοικοι του δήμου και όχι ο προϋπολογισμός του.

Η κατάσταση που επικρατεί στην καθαριότητα σε όλους τους δήμους είναι πραγματικά τραγική, για πολλούς λόγους. Ενας βασικός λόγος είναι ότι οι δήμοι δεν προχωρούν σε προσλήψεις μόνιμου προσωπικού προκειμένου να καλύψουν τις λεγόμενες πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Η ιδιωτικοποίηση σε αυτούς τους τομείς θα έχει μεγάλες επιπτώσεις, τόσο στην καθαριότητα του δήμου όσο και στο βαλάντιο των δημοτών που θα κληθούν να πληρώσουν αυξημένα δημοτικά τέλη.

Η ιδιωτικοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών αφορά όλα τα υπουργεία και όχι μόνο τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που ελέγχουν τα προϊόντα φυτικού και κτηνιατρικού ενδιαφέροντος. Προβλέπεται από το άρθρο 19 του νόμου 4635/2019. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έχουν συνειδητά μπαχαλοποιηθεί από όλες τις κυβερνήσεις, τόσο με τη μεταφορά τους στις Περιφέρειες, που υπάγονται στο υπουργείο Εσωτερικών, όσο και με τη δραστική μείωση του προσωπικού, που ξεπέρασε κάθε όριο.

Με το μνημονιακό νόμο 4512/2018, που εισηγήθηκε η κυβέρνηση Τσίπρα, ψηφίστηκαν μια σειρά άρθρα για τις εποπτεύουσες αρχές από τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ. Διαχωρίστηκαν οι Εποπτεύουσες Αρχές σε Αρχές Οργάνωσης Εποπτείας και Συντονισμού και σε Αρχές Εφαρμογής της Εποπτείας και Διαχείρισης. Ερχεται τώρα η κυβέρνηση Μητσοτάκη και με το άρθρο 19 εισάγει στο νόμο 4512 το άρθρο 130Α, με το οποίο παραχωρεί το δικαίωμα σε ιδιωτικές εταιρίες να εκτελούν το έργο των Δημοσίων Αρχών Εφαρμογής της Εποπτείας και Διαχείρισης. Συγκεκριμένα, με την 11η παράγραφο του άρθρου 130Α, πρόσθεσε στο άρθρο 152 του νόμου 4512 την παράγραφο 9. Την παραθέτουμε, καθώς μ' αυτήν ιδιωτικοποιούνται οι έλεγχοι, όχι μόνο στα τρόφιμα (υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων), αλλά σε όλα τα υπουργεία που προβλέπονται ελεγκτικοί μηχανισμοί και έλεγχοι:

«Οι ελεγκτικές αρμοδιότητες μπορούν να ασκούνται και από φυσικά ή νομικά πρόσωπα στα οποία παραχωρείται η σχετική αρμοδιότητα από την εποπτεύουσα αρχή για την υποβοήθηση του έργου τους… Με απόφαση του καθ΄ ύλην αρμόδιου υπουργού ορίζονται οι κατά παραχώρηση αρμοδιότητες».

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης αυτού του νόμου, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ (εισηγητής, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, βουλευτές), ούτε ο Περισσός, ούτε τα άλλα κόμματα άρθρωσαν το παραμικρό ενάντια σ' αυτή την καταστροφική ρύθμιση, που αφορά όχι μόνο τους ελέγχους στα τρόφιμα, αλλά και τους ελέγχους στον εργατικό τομέα και όλους τους άλλους ελέγχους που προβλέπονται στην Ελλάδα και εποπτεύονται από άλλα υπουργεία.

Περιβαλλοντική λαίλαπα

Με αυτόν τον βαθιά αντιλαϊκό νόμο ρυθμίζονται ζητήματα για την έκδοση ΑΕΠΟ (Απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων) με συνοπτικές διαδικασίες, με την απειλή πειθαρχικών διώξεων σε βάρος των δημοσίων υπαλλήλων που χειρίζονται την έκδοση γνωμοδοτήσεων πάνω στη ΜΠΕ (Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) ενός έργου, με σκοπό υποτίθεται να προστατευθεί το φυσικό περιβάλλον.

Ετσι κι αλλιώς, οι ΜΠΕ ήταν της πλάκας και δεν εξασφάλιζαν -ακόμη και σε μελετητικό στάδιο- την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Ηταν φυσικό, οι δημόσιοι υπάλληλοι να ελέγχουν αυστηρά τις ΜΠΕ και πολλές φορές, αγνοώντας τις πιέσεις και τις απειλές της διοικητικής και πολιτικής ιεραρχίας, υπέβαλαν αρνητική γνωμοδότηση γι΄αυτές, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να κατασκευαστούν τα έργα (τα περισσότερα δεν ανήκαν στην κατηγορία των λεγόμενων αναπτυξιακών), γιατί προκαλούσαν μεγάλες καταστροφές στο φυσικό περιβάλλον. Μιλάμε για έργα που στην πλειοψηφία τους ήταν ξενοδοχεία και ανεμογεννήτριες και που χρηματοδοτούνταν γενναία από τον κρατικό κορβανά.

Οι προηγούμενες κυβερνήσεις πέρα από τη χρονική συντόμευση των προθεσμιών για την παράδοση από τις δημόσιες υπηρεσίες των γνωμοδοτήσεων για τις ΜΠΕ, είχαν εισάγει διάταξη σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση που περνούσαν οι προθεσμίες για την έκδοση των γνωμοδοτήσεων, η υπόθεση παραπεμπόταν άμεσα στον υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι μέσα σ' αυτές τις προθεσμίες ήταν πρακτικά αδύνατο να εκδοθούν γνωμοδοτήσεις μετά από ουσιαστικό και ενδελεχή έλεγχο των ΜΠΕ των έργων.

Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, ότι οι καπιταλιστές που θέλουν να κατασκευάσουν ένα έργο αδιαφορούν για το φυσικό περιβάλλον και για τις επιπτώσεις που το έργο θα επιφέρει σ' αυτό. Γι' αυτό δε θέλουν να ελέγχονται ουσιαστικά οι ΜΠΕ που υποβάλλουν και τους ουσιαστικούς ελέγχους τους βαφτίζουν γραφειοκρατισμό. Στόχος τους είναι να δυσφημήσουν στον ελληνικό λαό τις δημόσιες υπηρεσίες και να ανοίξουν έτσι το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών.

Τέλος, με διατάξεις του νόμου 4635/2019 ιδιωτικοποιούν τους ελέγχους που πρέπει να γίνονται προκειμένου να διαπιστωθεί ότι ένα έργο έχει πράγματι ολοκληρωθεί και είναι έτοιμο να λειτουργήσει. Ο έλεγχος αυτός είναι πολύ σημαντικός και υποχρεωτικός, γιατί αυτά τα έργα χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Πολλές απ' αυτές τις διατάξεις είναι και φωτογραφικές, προκειμένου να βοηθήσουν καπιταλιστές να βαφτίσουν μικρές επενδύσεις ως «στρατηγικής σημασίας» και να τις εντάξουν στον αναπτυξιακό νόμο. Φωτογραφικές είναι επίσης οι διατάξεις που εξαιρούν καπιταλιστές από την υποχρέωση να ονομαστικοποιούν τις μετοχές και να υποβάλλουν δήλωση πόθεν έσχες.

ΥΓ. Αλλο σημαντικό ζήτημα που ρυθμίστηκε μ' αυτόν τον αντιλαϊκό νόμο είναι η παραπέρα ανωτατοποίηση των κολλεγίων. Σ' αυτό το ζήτημα αναφερθήκαμε εκτενώς πριν από δύο εβδομάδες, σε άρθρο μας με τίτλο «ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ στηρίζουν την ανωτατοποίηση των κολλεγίων» (http://www.eksegersi.gr/issue/1024/Νεολαία-Παιδεία/34058.Στηρίζουν-την-ανωτατοποίηση-των-κολλεγίων).

Παραλήρημα Λαγού με τη βεβαιότητα της καταδίκης

Σε παραλήρημα εξελίχθηκε η απολογία του νεοναζιστή Λαγού στο δικαστήριο, γεγονός που δεν μπορεί να αποδοθεί παρά στην πεποίθησή του ότι τα στοιχεία που υπάρχουν σε βάρος του είναι αδιάσειστα και οδηγούν αναπόφευκτα στην καταδίκη του.

Τρεις φορές αναφέρθηκε στο δικαστήριο ο Λαγός. Πρώτα στην αρχή της απολογίας του, όταν δήλωσε υποκριτικά σεβασμό στο δικαστήριο. Μετά, περίπου στο μέσον της απολογίας του, όταν με οργίλο ύφος επιτέθηκε στην πρόεδρο και στο δικαστήριο λέγοντας «ντροπιάσατε τη» διαδικασία. Και μία ακόμα αργότερα, όταν αισθάνθηκε άσχημα στριμωγμένος.

Στην πρώτη δήλωσή του ο Λαγός δήλωσε: *«Εδώ ήρθα για να ακουστεί η φωνή μου, έξι χρόνια δεν μου δόθηκε ποτέ το δικαίωμα να απαντήσω σε όσα με κατηγορούσαν… Μετά από όσα έχουν συμβεί,* ***με όλο το σεβασμό στο δικαστήριο και στο πρόσωπό σας****, θα πω ότι δεν έχω καμία εμπιστοσύνη στην ελληνική δικαιοσύνη».*

Χωρίς να μπορούμε να μπούμε στο μυαλό του, βλέπουμε εδώ μια πιθανή απέλπιδα προσπάθεια να αποσπάσει κάποια συμπάθεια από το δικαστήριο. Αυτή η ερμηνεία δεν είναι περίεργη, αν αναλογιστούμε ότι ο Λαγός βιώνει τη βεβαιότητα της καταδίκης του. Οταν άρχισαν να πέφτουν οι πρώτες ερωτήσεις αναφορικά με το πλούσιο ενοχοποιητικό υλικό σε βάρος του, άρχισε να ψελλίζει κριτική σε βάρος του δικαστηρίου, σε πολιτισμένους τόνους και όχι σε πολεμικό ύφος.

Απ' αφορμή τη δήλωσή του για τους λόγους που τον οδήγησαν να αποχωρήσει από τη Χρυσή Αυγή και τις διαφωνίες του με τον Μιχαλολιάκο, ξεφούρνισε και τη διαφωνία του με το χειρισμό κάποιων πραγμάτων από το δικαστήριο. Χαρακτηριστικά ανέφερε: «Η συμπεριφορά του δικαστηρίου απέναντι σε μάρτυρές μας και με άλλα πράγματα με τα οποία δεν ασχολήθηκε με έβρισκαν αντίθετο».

Ακολούθησαν, για αρκετή ώρα, απανωτές ερωτήσεις από την πρόεδρο του δικαστηρίου για τη δολοφονία του Φύσσα, για τη συχνή επικοινωνία του τόσο πριν όσο και μετά τη δολοφονία με τον γραμματέα-πυρηνάρχη της Τοπικής της Νίκαιας του νεοναζιστικού μορφώματος, για τις απόπειρες ανθρωποκτονίας εναντίον των αιγύπτιων ψαράδων και εναντίον των μελών και στελεχών του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ, για τη συνομιλία του με τον Δεβελέκο (στην οποία πήραν μέρος και ο φίρερ και ο Κασιδιάρης και στην οποία συμβούλευαν τον χρυσαυγίτη να πει ότι δε γνωρίζει το στυγνό δολοφόνο του Παύλου Φύσσα, Ρουπακιά), για τις συνομιλίες του με τον Πατέλη και τον Δεβελέκο για τη δολοφονική επίθεση της ΧΑ στο Πέραμα και για όλη την εγκληματική δράση της, που έχει επιβεβαιωθεί απόλυτα και από τα αναγνωσθέντα έγγραφα του κατηγορητηρίου.

Αυτή η εξέτασή του από την πρόεδρο φαίνεται ότι εξόργισε τον Λαγό, γιατί του αναζωπύρωσε τη βεβαιότητα για την καταδίκη του. Το αποτέλεσμα ήταν να μην καταφέρει να τιθασεύσει τον εαυτό του και να τον δούμε να ξεσπαθώνει παραληρηματικά ενάντια στο δικαστήριο, θυμίζοντας τον άγριο και επιθετικό Λαγό που βλέπαμε στη Βουλή και στις συμμετοχές του στις δράσεις των ταγμάτων εφόδου, όπως στον Μελιγαλά.

Ιδού το επιθετικό παραλήρημα του νεοναζιστή: *«Μας τραβολογάτε εδώ και εξίμισι χρόνια να απολογηθούμε για βεγγαλικά. Δεν αποδέχομαι, γι' αυτό, την ελληνική δικαιοσύνη. Θα τα ξαναπώ. Δεν τα αποδέχομαι. Ερχομαι εδώ μόνο και μόνο να μην πει κανείς ότι το απέφυγα. Θα ήθελα να δω την έδρα του δικαστηρίου αν ήταν εδώ ακροαριστεροί με Καλάσνικοφ. Κι αν δεν σας τα είπαν οι υπόλοιποι, θα σας τα πω εγώ. Ντροπιάσατε όλη τη διαδικασία και αν κάνατε τους υπόλοιπους 68 να φοβηθούν, εμένα δε θα με κάνετε να φοβηθώ. Είμαι υπερήφανος έλληνας εθνικιστής και πατριώτης, βρέθηκα στη φυλακή, και βρίσκομαι εδώ επειδή έδωσα φαγητό και αίμα σε Ελληνες. Συζητάτε εδώ και τέσσερα χρόνια για φωτογραφίες, επειδή δεν έχετε τίποτε άλλο, και συζητάμε για μηνύματα με συγκατηγορούμενό μου. Πού αλλού θα γινόταν αυτό; Είμαι βέβαιος όμως ότι γνωρίζετε πολύ καλά. Ξέρετε εσείς οι ίδιοι, αλλά δεν τολμάτε να αντιμετωπίσετε αυτά που έχουν γίνει. Το γνωρίζετε αν ο Λαγός και ο Μιχαλολιάκος είναι μέλη εγκληματικής οργάνωσης, δεν τολμήσατε να το αμφισβητήσετε, να μπείτε στην ουσία. Γνωρίζατε την παρέμβαση Ντογιάκου. Εάν αυτά που είπε ο Μπαλτάκος είναι αληθή, γιατί τα ξεπερνάτε τόσο εύκολα; Είναι ντροπιαστική η διαδικασία που ακολουθείτε και δεν ξέρω για το κατά πόσο θα είστε υπερήφανοι μετά και εσείς και οι συνάδελφοί σας για την απόφαση που θα βγάλετε».*

Στην αρχή έλεγε ότι πήγε στο δικαστήριο για να ακουστεί η φωνή του, όταν όμως άρχισε η παραληρηματική επίθεση στο δικαστήριο παρουσίασε άλλη εκδοχή. Οτι εμφανίστηκε στο δικαστήριο για να μην πει κανείς ότι το απέφυγε. Μέσα στο παραλήρημά του, θέλησε να στείλει το μήνυμα ότι δεν τους φοβάται και ότι πήγε για να τους αντιμετωπίσει κατάμουτρα. Μέσα στο ίδιο παραλήρημα του ξέφυγε η βεβαιότητά του ότι θα τον καταδικάσουν το γύρισε στο… τσάμικο, λέγοντας στους δικαστές ότι δεν ξέρει αν θα είναι μετά υπερήφανοι, οι ίδιοι και οι συνάδελφοί τους, επειδή θα τον καταδικάσουν!

Μ' αυτή την παραληρηματική μπουρδολογία, όμως, δεν μπόρεσε να κρύψει την πραγματικότητα. Με τις απαντήσεις που έδωσε, που ήταν όλες ψέματα, επιβεβαίωσε το κατηγορητήριο και δίνει τη δυνατότητα σε όλους τους διάδικους να αξιοποιήσουν τις αντιφατικές απαντήσεις του.

Στο πλαίσιο της υπερασπιστικής του γραμμής ισχυρίστηκε ψευδώς ότι η ΧΑ δεν είχε μέλη, αλλά υποστηρικτές. Προφανώς, έτσι τον συμβούλεψαν οι συνήγοροί του, με στόχο να διαμορφωθεί ο υπερασπιστικός ισχυρισμός ότι δεν μπορεί να έχει ποινικές ευθύνες τόσο ο ίδιος όσο και ο Μιχαλολιάκος και τα άλλα ηγετικά στελέχη για ποινικά κολάσιμες πράξεις που έκαναν υποστηρικτές της οργάνωσης και ο δήθεν περαστικός από τη ΧΑ Ρουπακιάς.

Ισχυρίστηκε και αυτός ψευδώς, ότι το βράδυ της δολοφονίας του Φύσσα έγιναν δύο παράλληλες και άσχετες μεταξύ τους δράσεις. Από τη μια το μοίρασμα τρικ για τη συγκέντρωση της Πέμπτης 19 Σεπτέμβρη του 2013, στην οποία θα έπαιρνε μέρος ο Αρχηγός Μιχαλολιάκος, και από την άλλη η δολοφονία του Φύσσα, για την οποία δεν είχε ιδέα ο Πατέλης ούτε ο Λαγός.

Χρησιμοποιώντας και αυτός τον όψιμο χρυσαυγίτικο ισχυρισμό, ότι θα γινόταν συγκέντρωση στη Νίκαια, στην οποία θα μιλούσαν Μιχαλολιάκος και Λαγός, ο Λαγός ισχυρίστηκε, ότι τη Δευτέρα το απόγευμα, μετά από πολύ συζήτηση με τον ΜΙχαλολιάκο, τον έπεισε να γίνει την Πέμπτη 19 Σεπτέμβρη συγκέντρωση στη Νίκαια. Του διέφυγε, βέβαια, ότι επαναλαμβάνοντας αυτό το ψέμα (που το είχαν πει προηγουμένως και άλλοι χρυσαυγίτες), επιβεβαίωσε πως ο Μιχαλολιάκος ενημερωνόταν πάντοτε απ' αυτόν (τον Λαγό) και ότι ως φίρερ έπαιρνε τις αποφάσεις. Αν για μια αθώα και μη εγκληματική δράση ενημερωνόταν ο φίρερ, αντιλαμβάνεστε τι έγινε πριν από τη δολοφονική επίθεση στα μέλη και στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΚΚΕ, που θα είχε τεράστιες συνέπειες σε βάρος των χρυσαυγιτών, δεδομένου ότι θα τα έβαζαν με ένα κοινοβουλευτικό κόμμα.

Ο ισχυρισμός του Λαγού ότι δήθεν συνομίλησε με τον Μιχαλολιάκο και τον έπεισε να γίνει συγκέντρωση την Πέμπτη 19 Σεπτέμβρη του 2013, είναι ψευδής. Αυτό δεν το γράφουμε για πρώτη φορά. Κάναμε ολόκληρο ρεπορτάζ και ανάλυση σε άρθρο μας με τίτλο: «Αποκαλύπτονται οι όψιμοι ψευδείς ισχυρισμοί των νεοναζιστών», από το οποίο παραθέτουμε ένα απόσπασμα:

Υπάρχει, όμως, ένα ακόμα αποκαλυπτικό στοιχείο, αποτυπωμένο στην παλιά ιστοσελίδα των νεοναζιστών. Αυτή η ιστοσελίδα έκλεισε το καλοκαίρι του 2019. Ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους έκλεισε, θα μπορούσαν να μεταφέρουν όλο το παλιό υλικό στη νέα ιστοσελίδα. Αυτοί, όμως, έχουν μεταφέρει υλικό μόνο από τον Δεκέμβρη του 2018 και μετά. Ετσι, επέλεξαν να κρύψουν και όλο το ενοχοποιητικό υλικό που επιβεβαιώνει την εγκληματική τους δράση.

Για κακή τους τύχη, κάποιοι έχουν κρατήσει αρχείο από δημοσιεύματά τους (αυτά που τα έχουν πλέον κρύψει). Στο δικό μας αρχείο, λοιπόν, βρήκαμε μια αποκαλυπτική ανάρτησή τους στις 17 Σεπτέμβρη του 2013 και ώρα 21:33, με τίτλο: «Δεν μας λυγίζει κράτος και παρακράτος». Διαβάζουμε σ' αυτή την ανάρτηση:

«Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε, χθες Δευτέρα 16/9 η ομιλία του βουλευτή Β' Πειραιώς συναγωνιστή Λαγού Ιωάννη στην Τ.Ο. Περάματος με θέμα "Κράτος και παρακράτος εναντίον της Χρυσής Αυγής". Το παρόν έδωσαν και οι βουλευτές μας της Β' Αθηνών και Α' Πειραιώς συναγωνιστές Παναγιώταρος Ηλίας και Κούζηλος Νικόλαος αντίστοιχα οι οποίοι απηύθηναν σύντομο χαιρετισμό. (…)

Η ομιλία έκλεισε με δύο πολύ σημαντικές ανακοινώσεις: Πρώτον την μελλοντική σύσταση του πρώτου εθνικιστικού σωματείου στην ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος και δεύτερον την ***αναγγελία ανοικτής πολιτικής συγκέντρωσης της Χρυσής Αυγής στην περιοχή μας το Σάββατο 5 Οκτώβρη****»* (η έμφαση των χρυσαυγιτών).

Αν λοιπόν ο Λαγός είχε πράγματι συνομιλήσει με τον Μιχαλολιάκο το απόγευμα της Δευτέρας 16 Σεπτέμβρη και τον είχε πείσει να κάνουν συγκέντρωση την Πέμπτη στη Νίκαια, θα το ανακοίνωνε ο ίδιος στην συγκέντρωση που πραγματοποίησε την ίδια ημέρα στην Τοπική του Περάματος. Και θα γραφόταν η είδηση την επομένη (17 Σεπτέμβρη του 2013), όταν έγινε η σχετική ανάρτηση στην ιστοσελίδα των νεοναζιστών. Θα γνωστοποιούσαν και τη συγκέντρωση στη Νίκαια (η οποία χρονικά προηγούνταν αυτής του Περάματος, επομένως επείγε η προπαγάνδισή της). Δεν το έκαναν γιατί απλά δεν είχε αποφασιστεί καμιά συγκέντρωση στη Νίκαια την Πέμπτη 19 Σεπτέμβρη. Αυτή είναι μια όψιμη επινόηση, στην προσπάθειά τους να δικαιολογήσουν το γεγονόςότι το τάγμα εφόδου της Νίκαιας έστησε καρτέρι στον Παύλο Φύσσα και τον δολοφόνησε εν ψυχρώ με εκτελεστή τον Ρουπακιά. Σκάρωσαν τη δήθεν διανομή τρικ νυχτιάτικα. Μόνο που τους πρόδωσε η ίδια η αλληλουχία των γεγονότων, την οποία δεν μπορούν να αλλάξουν. Οπως δεν μπορούν να αλλάξουν και τις καταθέσεις κάποιων δικών τους και τις μαγνητοφωνημένες τηλεφωνικές επικοινωνίες κάποιων δικών τους, στις οποίες έχουμε επίσης αναφερθεί.

Ο παλικαράς Λαγός στην πραγματικότητα κατέρρευσε στο δικαστήριο, συνειδητοποιώντας με δραματικό για τον ίδιο τρόπο αυτό που ήδη γνώριζε: ότι είναι τόσα τα σε βάρος του ενοχοποιητικά στοιχεία που δεν υπάρχει περίπτωση να τη γλιτώσει (όπως και τα άλλα γκεσέμια της νεοναζιστικής συμμορίας). Η παραληρηματική επίθεσή του στο δικαστήριο, όντας κυριολεκτικά εκτός εαυτού, δεν αποκαλύπτει δύναμη και τσαμπουκά, αλλά αδυναμία και κατάρρευση. Θα μπορούσε να πάει στο δικαστήριο, να κάνει μια καταγγελτική δήλωση και να σηκωθεί να φύγει. Αυτός όχι μόνο δεν έφυγε, αλλά παρέμεινε και προσπαθούσε να απαντήσει στις ερωτήσεις των δικαστών μέχρι το τέλος. Δεν είχε το σθένος να αποχωρήσει ούτε μετά την επίθεση που εξακόντισε ενάντια στην πρόεδρο και όλο το δικαστήριο.

Η φρικτή παρέλαση των νεοναζιστών θα κλείσει με τον φίρερ, ο οποίος θα απολογηθεί την Τετάρτη 6 του Νοέμβρη.

Γεράσιμος Λιόντος

Παντεχνική συνάντηση

Πολυτεχνεία - ΤΕΕ ενάντια στις ρυθμίσεις για τα κολλέγια

Δύσκολοι καιροί για την Κεραμέως και τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης. Τα νομοθετήματά τους που αφορούν στην «πανεπιστημιοποίηση» ουσιαστικά των κολλεγίων αντιμετωπίζουν την αντίσταση του ισχυρού τεχνικού κόσμου, που συσπειρώνεται στις διοικήσεις των Πολυτεχνείων και του ΤΕΕ και κατά τεκμήριο έχει παραδοσιακά ερείσματα στον κρατικό μηχανισμό και στα βουλευτικά έδρανα.

Παντεχνική συνάντηση πραγματοποίησαν οι διοικήσεις όλων των Πολυτεχνείων και Πολυτεχνικών Σχολών, το ΤΕΕ και οι επιστημονικοί σύλλογοι μηχανικών για το θέμα, μετά το πέρας της οποίας το ΤΕΕ εξέδωσε δελτίο Τύπου, στο οποίο αναφέρεται:

«Ο τεχνικός κόσμος της χώρας τονίζει προς όλες τις κατευθύνσεις ότι η ρύθμιση που προωθείται από την Κυβέρνηση, με την οποία προβλέπεται αυτοματοποιημένη διαδικασία αναγνώρισης επαγγελματικής ισοδυναμίας των πτυχίων Κολεγίων και των ξένων Πανεπιστημίων, **είναι κατάφωρα άδικη για τους Διπλωματούχους Μηχανικούς, επιζήμια για το Δημόσιο συμφέρον και ισοπεδωτική για την Δημόσια Παιδεία**.

Η εκχώρηση των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ) στο Αυτοτελές Τμήμα Εφαρμογής της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας (ΑΤΕΕΝ) εξομοιώνει το επίπεδο γνώσεων και δεξιοτήτων των Διπλωματούχων των Πολυτεχνείων, με αυτό των αποφοίτων Κολεγίων, χωρίς την απαραίτητη διαβάθμιση Τεχνικής Ευθύνης κατά την άσκηση του επαγγέλματος και ως εκ τούτου **εγείρει σημαντικά θέματα αντισυνταγματικότητας αλλά και απαξίωσης της Δημόσιας Ανώτατης Εκπαίδευσης**.

Οι φορείς της Παιδείας και του επαγγέλματος των Μηχανικών, υπεύθυνοι για τη διαδικασία εκπαίδευσης και απονομής άδειας ασκήσεως επαγγέλματος και κατ' επέκταση επαγγελματικών δικαιωμάτων, με γνώμονα την Τεχνική Ευθύνη και το δημόσιο συμφέρον, αντιτάσσονται στην απαξίωση των Διπλωμάτων των ενιαίων 5ετών αδιάσπαστων προγραμμάτων σπουδών των Πολυτεχνείων και Πολυτεχνικών Σχολών της χώρας και **δεν αποδέχονται την αποσύνδεση της άσκησης του επαγγέλματος του Μηχανικού από τους ακαδημαϊκούς τίτλους σπουδών**. Η ανάληψη δε της τεχνικής ευθύνης στο ανώτατο επίπεδο νοείται μόνο από διπλωματούχους μηχανικούς. **Τουναντίον οι φορείς του τεχνικού κόσμου θα ασκήσουν με κάθε πρόσφορο τρόπο τον θεσμικό, επιστημονικό και κοινωνικό τους ρόλο, ώστε η πολιτική άκριτης εμπορευματοποίησης της Παιδείας και Νομοθετικής εξίσωσης διαφορετικών επιπέδων επιστημονικής Γνώσης, να καταργηθεί στην πράξη...»**.

Οι υπογράφοντες την ανακοίνωση μαζί με όλες τις διοικήσεις των Πολυτεχνείων/Πολυτεχνικών Σχολών και τους επιστημονικούς συλλόγους των μηχανικών καταλήγουν ως εξής:

- «Να προχωρήσουν σε κινητοποιήσεις υπό την αιγίδα του παντεχνικού συντονισμού.

- Να στηρίξουν έμπρακτα όλες τις σχετικές κινητοποιήσεις.

- Να προχωρήσουν σε όλες τις απαραίτητες νομικές διερευνήσεις και ενέργειες για την κατάπτωση της σχετικής νομοθετικής τροπολογίας έως και την κατάθεση αίτησης ακύρωσης στο ΣτΕ.

- Να ζητήσουν από όλα τα κοινοβουλευτικά πολιτικά κόμματα να τοποθετηθούν δημόσια και να στηρίξουν τις θέσεις του ΤΕΕ και των λοιπών φορέων».

Σσ: Η απεύθυνση στα αστικά κόμματα είναι πάγια τακτική όλων των φορέων που κινούνται εντός των αστικών πλαισίων, όμως ειδικά εν προκειμένω, η έκβαση δεν θα είναι επιθυμητή, καθόσον άπαντες έχουν συμμετάσχει διαχρονικά σε μια πολιτική σκυταλοδρομία για την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των κολλεγίων και την επαγγελματική ισοδυναμία των «τίτλων» τους με αυτούς των πανεπιστημίων.

Νέος γύρος κινητοποιήσεων

Η κυβέρνηση ψήφισε τα «επείγοντα» νομοθετικά μέτρα για την αυτοματοποιημένη διαδικασία επαγγελματικής ισοδυναμίας των πτυχίων των κολλεγίων και των ξένων πανεπιστημίων, την κατάργηση των τμημάτων ελεύθερης πρόσβασης, την απελευθέρωση των μεταπτυχιακών προγραμμάτων σπουδών, κι όμως οι φοιτητικές αντιδράσεις -προς μεγάλη λύπη και σαφώς ανησυχία- της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας δε λένε να κωπάσουν.

Χαρακτηριστική ήταν η μαζικότατη και μαχητική διαδήλωση της περασμένης Πέμπτης, που αντιμετωπίσθηκε με την πιο άγρια καταστολή.

Οι φοιτητές, όμως, δεν τρομοκρατούνται. Και τη βδομάδα που διανύουμε προγραμματίζεται νέος γύρος συνελεύσεων (σ.σ. το σημείωμα αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ) και νέα συγκέντρωση και πορεία στο κέντρο της Αθήνας την Πέμπτη 31 του Οκτώβρη.

Τα αγωνιστικά πλαίσια τονίζουν ιδιαίτερα τη σημασία που έχει για το δημόσιο πανεπιστήμιο και την επιχειρούμενη υποβάθμισή του η σκόπιμη και σχεδιασμένη παράκαμψη του άρθρου 16 του συντάγματος (προάγγελος και της νομοθετικής κατάργησής του στο μέλλον), με την «πανεπιστημιοποίηση» ουσιαστικά των κολλεγίων. Καταγγέλλουν και τον ΣΥΡΙΖΑ ως συνυπεύθυνο αυτής

της βρόμικης διαδικασίας. Υπογραμμίζουν ότι τα ιδιωτικά κολλέγια/πανεπιστήμια, που έχουν κατά κανόνα τριετή συμπιεσμένα προγράμματα σπουδών, υψηλά δίδακτρα, απουσία φοιτητικών δικαιωμάτων, αποστειρωμένη φοιτητική καθημερινότητα και μηδενικές παροχές (ακριβώς όλα όσα «πρέπει να έχει» ένα πανεπιστήμιο για να ανέβει στην αξιολογική κλίμακα του σκληρού διεθνούς ανταγωνισμού), θα έρθουν να λειτουργήσουν ως ανταγωνιστικό μοντέλο λειτουργίας έναντι των δημοσίων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Η ύπαρξη αποφοίτων με διαφορετικά πτυχία πάνω στο ίδιο αντικείμενο αναπόφευκτα θα οδηγήσει σε συμπίεση προς τα κάτω πτυχίων και επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Αναφέρονται επίσης οι δυσμενείς επιπτώσεις που θα έχουν για τους αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης η σχεδιαζόμενη νομοθετική ρύθμιση της βάσης του 10 και η επιλογή του αριθμού των εισακτέων από τις διοικήσεις των πανεπιστημίων. Μεγάλο μέρος αυτών θα οδηγηθεί βίαια στην ιδιωτική εκπαίδευση ή σε λογικές διά βίου μάθησης και συνεχούς επανακατάρτισης.

Σημαντικό στοιχείο είναι και η σύνδεση των πανεπιστημίων με την καπιταλιστική αγορά. Τα προγράμματα σπουδών θα εναρμονιστούν με τις ανάγκες της αγοράς και όχημα σε αυτήν την κατεύθυνση θα είναι η επιβολή της αξιολόγησης. Τα δήθεν «αντικειμενικά» κριτήρια ουδεμία σχέση έχουν με τις πραγματικές ανάγκες των φοιτητών.

Αιτία πολέμου για τους φοιτητές είναι και η επιβολή ανώτατου ορίου σπουδών (v+2), που θα ξωπετάξει από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα τους εργαζόμενους φοιτητές και αυτούς που αντιμετωπίζουν χίλια μύρια οικονομικά προβλήματα, ιδιαίτερα στα χρόνια της κρίσης.

Το ότι υπάρχει αυτό που λέμε «κλίμα» φαίνεται και από το γεγονός ότι στις κινητοποιήσεις παίρνουν μέρος με δικό τους πλαίσιο κατάληψης και οι δυνάμεις του Περισσού, που γενικά αντιτίθενται σε μαχητικές και ριζοσπαστικές λύσεις και παίρνουν μέρος μόνον όταν τα γεγονότα «τους τραβούν από το μανίκι» και δε μπορούν να κάνουν αλλιώς. Την προηγούμενη Παρασκευή (25/10) διοργάνωσαν κινητοποίηση στο υπουργείο Παιδείας των φοιτητικών συλλόγων των οποίων έχουν την πλειοψηφία και αντιπροσωπεία των φοιτητών συναντήθηκε με τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Παιδείας, συνοδευόμενη από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, όπως καταγγέλλουν. Στα αιτήματα των φοιτητών το υπουργείο απάντησε ότι δεν υπάρχουν λεφτά, ότι για τη στέγαση θα αξιοποιηθούν τα σχήματα ΣΔΙΤ, που συνεπάγονται επιβολή ενοικίων στις φοιτητικές εστίες, ενώ χαρακτήρισε «διαρθρωτικά» τα μέτρα για τις διαγραφές των φοιτητών (v+2) (ανακοίνωση του ΜΑΣ).

Ενα ανιστόρητο, γεμάτο αντιδραστικές ιδεοληψίες μήνυμα

Η φέρουσα βαρύγδουπους πανεπιστημιακούς τίτλους και παθιασμένη με την «αριστεία» υπουργός Παιδείας έγινε καταγέλαστη με το μήνυμα που απέστειλε στα σχολεία για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Δείγματα μας είχε δώσει προηγουμένως με το κάλεσμα προς τους ιεροδιδασκάλους να παρέμβουν δραστήρια στα της Παιδείας και με τη δήλωση ότι το μάθημα της ιστορίας δεν πρέπει να έχει κοινωνιολογικό χαρακτήρα αλλά οφείλει να ενισχύει την εθνική συνείδηση!

Αναφέρει στο μήνυμά της η Ν. Κεραμέως: «***Στις παραμονές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου***, *της πιο μελανής ίσως σελίδας της παγκόσμιας ιστορίας, οι αντίξοες συνθήκες και η δυσανάλογη ισχύς προς τον* ***κατακτητή*** *δεν πτόησαν τον ελληνικό λαό. Αψηφώντας κάθε δυσκολία, οι Έλληνες αποφάσισαν να υψώσουν το ανάστημά τους και να αντιταχθούν στις* ***δυνάμεις του μίσους και της βίας***, *υπερασπιζόμενοι την ελευθερία μας*».

Από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει κανένας; Από το γεγονός ότι ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε αρχίσει δύο χρόνια πριν από την επίθεση της φασιστικής Ιταλίας στην Ελλάδα, αλλά η Κεραμέως έχει μείνει στις... παραμονές του; Από την αγραμματοσύνη που αποκαλύπτει το βάφτισμα του επιτιθέμενου σε κατακτητή; 'Η από το ότι ο φασισμός βαφτίζεται «δυνάμεις του μίσους και της βίας»;

Η «άγνοια» (;) σημαντικών γεγονότων που σφράγισαν την ιστορία του 20ού αιώνα, ασφαλώς δεν περιποιεί τιμή για μια υπουργό της Παιδείας. Αν και η διευρυμένη μόρφωση, η προσέγγιση με κοινωνικά-πολιτικά χαρακτηριστικά της ιστορίας δεν αποτελεί προνόμιο της γενιάς των νέων γιάπηδων.

Στο μήνυμα δεν υπάρχει καμιά ευθεία αναφορά στο φασισμό και το ναζισμό. Και αυτό δεν είναι ιστορική άγνοια. Είναι εσκεμμένη πολιτική προσέγγιση για να κουκουλωθούν τα γεγονότα, που ελλοχεύουν κινδύνους να αναπηδήσουν ερωτήματα για το ποιος βοήθησε τα φίδια αυτά να σηκώσουν κεφάλι και να αιματοκυλήσουν τους λαούς, για συγκρίσεις και παραβολές με το σήμερα, με ναζιστικά και εθνικιστικά μορφώματα, που ξεπηδούν στην Ευρώπη και στη χώρα μας, με τις ευλογίες των καπιταλιστών, ώστε να τα χρησιμοποιήσουν σα μακρύ χέρι και δύναμη κρούσης σε περίπτωση που ανδρωθεί το εργατικό κίνημα και αποκτήσει ταξικό προσανατολισμό.

Αντίθετα, επιστρατεύονται γενικές και αόριστες λέξεις και φράσεις («κατακτητής», «δυνάμεις του μίσους και της βίας») για να προσδιορίσουν με τρόπο ανώδυνο τις στρατιές των ιταλών και γερμανών φασιστών του Μουσολίνι και του Χίτλερ.

Η εισβολή των ιταλών φασιστών στην Ελλάδα και κατόπιν των ορδών του Χίτλερ δεν έγινε τις παραμονές του Β΄παγκοσμίου πολέμου. Η προσάρτηση της Αυστρίας στη χιτλερική Γερμανία το 1938, ο διαμελισμός και προσάρτηση της Τσεχοσλοβακίας το αμέσως επόμενο διάστημα, η εισβολή στην Πολωνία το Σεπτέμβρη του 1939 προετοιμάστηκαν μια δεκαετία σχεδόν νωρίτερα από τη ναζιστική Γερμανία με τις ευλογίες Αγγλίας-Γαλλίας, που ακολουθούσαν τη λεγόμενη πολιτική «του κατευνασμού» και ήλπιζαν στο σάρωμα της σοσιαλιστικής ΕΣΣΔ από τις γερμανικές φασιστικές στρατιές. Για να μην αναφέρουμε την επιβολή με τη φωτιά και το σίδερο του φασιστικού καθεστώτος του Φράνκο στην Ισπανία, με τις ευλογίες των γερμανών και ιταλών ναζιφασιστών (ισπανικός εφύλιος 1936-1939).

«Η **έμφυτη τάση του λαού μας** να αντιμετωπίζει θαρραλέα τις δυνάμεις που τον απειλούν» είναι το επιχείρημα που επιστρατεύει η Κεραμέως για να εξηγήσει την αντίσταση του ελληνικού λαού στους «κατακτητές». Πρόκειται για σαθρό επιχείρημα κατευθείαν βγαλμένο από τα εθνικιστικά-φασιστικά κιτάπια, που με τόση πρεμούρα χρησιμοποιούν όλοι οι ένθερμοι υποστηρικτές της «τρισχιλιετούς ιστορίας του ελληνικού έθνους», θέλοντας να ποτίσουν το μυαλό μας με το εθνικιστικό αφιόνι, με τη φασιστική-ρατσιστική θεωρία του μεγαλείου του αίματος και της αρίας φυλής.

Ο ελληνικός λαός μάτωσε και έγραψε λαμπρές σελίδες ηρωισμού στους αγώνες για τη λευτεριά κάτω από συγκεκριμένες πολιτικοκοινωνικές συνθήκες, και στην περίπτωση του μεγάλου αντιφασιστικού αγώνα γιατί προηγήθηκε ένα ισχυρό εργατικό κίνημα που στη συνέχεια καθοδηγήθηκε από το επαναστατικό ΚΚΕ, που ήταν και η ψυχή των ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, που συσπείρωσαν τη συντριπτική του πλειοψηφία. Στη χώρα μας, το -συνεχώς υπό διωγμό- ΚΚΕ έθεσε από το 1934 ως βασικό του καθήκον την «κεραυνοβόλα αντιφασιστική κινητοποίηση», καλούσε τα συνδικάτα να μετατραπούν σε «αντιφασιστικά φρούρια» και το λαό να χτίσει επιτροπές αντι-

Ωμός Γκεμπελισμός

Ο τίτλος εξιτάρει τον αναγνώστη, δημιουργώντας του περιέργεια και ανησυχία (τουλάχιστον): **«Ενας ακήρυκτος πόλεμος»**. Το έντυπο από τα θεωρούμενα έγκυρα: «Τα Νέα». Ο συγγραφέας με περγαμηνές στο αστικό θεσμικό στερέωμα: Λουκάς Λυμπερόπουλος, επίτιμος αρεοπαγίτης, ΔΝ. Ο αναγνώστης πιάνεται εξαρχής στις δαγκάνες του «κύρους της αυθεντίας». Πρέπει καταρχάς να δώσει σημασία σε ό,τι ακολουθεί και εν συνεχεία να το ενστερνιστεί, γιατί κοτζάμ επίτιμος αρεοπαγίτης δεν μπορεί να γράφει μπούρδες.

Ο συγγραφέας ξεκινά με τον σουλτάνο Σουλεϊμάν τον Μεγαλοπρεπή που ηττήθηκε δυο φορές στην προσπάθειά του να καταλάβει τη Βιέννη. *«Ετσι, ο οθωμανισμός απέτυχε να κατακτήσει την Ευρώπη με τα όπλα»*. Ομως, *«επί του σουλτάνου Ερντογάν του Μικροπρεπούς τα σχέδια άλλαξαν. Αυτός, εκμεταλλευόμενος τη συρροή στη χώρα του προσφύγων και μεταναστών (που ο ίδιος δημιούργησε), αποφάσισε την κατάκτηση της Ευρώπης εκ των έσω»*!

Ενα κατασκευασμένο τερατούργημα από την αρχή κιόλας. Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες συρρέουν στην Τουρκία επειδή τους έκανε πρόσφυγες και μετανάστες ο Ερντογάν, με σκοπό μέσω αυτών να κατακτήσει την Ευρώπη!

Επικαλούμενος τους «αρμόδιους» ο συγγραφέας μας ενημερώνει ότι *«στη χώρα μας εισήλθαν, από το 2015 μέχρι σήμερα, 1.138.002 Οθωμανοί και εισέρχονται με ανατριχιαστικούς ρυθμούς»*. Καμιά εξηνταριά χιλιάδες έχουν αποκλειστεί στην Ελλάδα, λένε οι αρμόδιοι, όμως ένας τόσο μικρός αριθμός ποτέ δε θα μπορούσε να παρουσιαστεί ως... οθωμανική απειλή. Λεπτομέρειες, που δεν κάμπτουν το συγγραφέα, ο οποίος συνεχίζει ακάθεκτος: Ο Ερντογάν *«απειλεί να στείλει στην Ευρώπη, μέσω της Ελλάδος, φυσικά, 3.600.000 μετανάστες»* (που ο ίδιος «δημιούργησε», αυτό να μην το ξεχνάμε) και επομένως, *«σε ένα βάθος χρόνου, πιο μικρό από ό,τι νομίζουμε, η Ελλάδα θα έχει τόσους Οθωμανούς ώστε να αποτελέσουν πρόβλημα όχι μόνο για τις τοπικές κοινωνίες, στις οποίες εγκαθίστανται, αλλά στην ίδια τη χώρα»*!

Μα ποιοι είναι επιτέλους αυτοί οι Οθωμανοί; Η οθωμανική αυτοκρατορία κατέρρευσε και διαλύθηκε με το τέλος του πρώτου παγκόσμιου πολέμου. Το σύγχρονο τουρκικό κράτος -αν και μεγάλο σε έκταση και πολυπληθές- εντούτοις καταλαμβάνει ένα μικρό τμήμα της αχανούς οθωμανικής αυτοκρατορίας. Και βέβαια, οι πρόσφυγες και μετανάστες που συρρέουν σ' αυτό δεν είναι Τούρκοι, ούτε αυτοπροσδιορίζονται ως Οθωμανοί. Είναι Σύριοι, Παλαιστίνιοι, Αφγανοί, Μπαγκλαντεσιανοί, Πακιστανοί, Ινδοί, Κούρδοι, Μαροκινοί, Σουδανέζοι, Νιγηριανοί κτλ. Ασιάτες και Αφρικανοί από διάφορες χώρες, με εθνικότητες που δεν έχουν καμιά σχέση με την τουρκική.

Εχουν όμως ένα κοινό χαρακτηριστικό: είναι μουσουλμάνοι. Γιατί, όμως, ο συγγραφέας τους ονομάζει οθωμανούς και όχι μουσουλμάνους ή έστω ισλαμιστές; Οθωμανική θρησκεία δεν υπάρχει, ούτε υπήρξε ποτέ. Η θρησκεία ονομάζεται Ισλαμισμός και οι πιστοί της μουσουλμάνοι. Είναι προφανές ότι ο επίτιμος αρεοπαγίτης τους ονομάζει Οθωμανούς, όχι επειδή ασπάζεται τη θεωρία του Χάντιγκτον για τον «πόλεμο των πολιτισμών», αλλά για να ξυπνήσει ιστορικές μνήμες ποντάροντας στα στερεότυπα του ελληνικού εθνικισμού: οι Ελληνες ως υπόδουλοι της οθωμανικής αυτοκρατορίας, η σφαγή της Σμύρνης, το πογκρόμ της Πόλης κτλ. κτλ. Και να χτυπήσει το καμπανάκι του κινδύνου για τον... ακήρυκτο πόλεμο του Ερντογάν, που με εκατομμύρια Οθωμανούς ετοιμάζεται να μας αφελληνίσει! Το μόνο που λείπει από το αφήγημα είναι ο γενιτσαρισμός, το παιδομάζωμα και το κρυφό σχολειό. Αυτά όμως εννοούνται. Ο τυφλωμένος με το ελληνικό εθνικιστικό αφήγημα κάνει αμέσως τους απαραίτητους συνειρμούς.

Αφού, λοιπόν, φτιάχτηκε το ψεύτικο σκηνικό των «εισβολέων» του «ακήρυκτου πολέμου των Οθωμανών», ακολουθούν οι προειδοποιήσεις: *«Οι εισβάλλοντες βάζουν μπροστά τα γυναικόπαιδα, πολλά ασυνόδευτα παιδιά (!) και ακολουθούν οι άνδρες»*. Και εμείς τι κάνουμε; *«Βλέπουμε στην τηλεόραση τους διασώστες (εκείνων, όχι της πατρίδας!) να προσδένουν τις ερχόμενες λέμβους και να τις οδηγούν με ασφάλεια στην ελληνική στεριά, αντί να τις οδηγούν μέχρι τα θαλάσσια σύνορα της Τουρκίας»*!

Επιτέλους, να αναλάβει ο στόλος τη διαφύλαξη των θαλάσσιων συνόρων μας, αναφωνεί ο επίτιμος αρεοπαγίτης. Και ξιφουλκεί ενάντια στη «μεγαλοψυχία», την «προοδευτικότητα», τον «ανθρωπισμό» (δικά του τα εισαγωγικά), *«αισθήματα τα οποία απουσιάζουν για τα παιδιά και τα παιδιά των παιδιών μας»*. Αν συνεχίσουμε έτσι, *«τότε έφτασε ίσως η ώρα να σβήσει τούτο το κράτος και μαζί του ο Ελληνισμός»*! Για το τέλος αφήνει το... ατράνταχτο επιχείρημα: *«Μπορεί η χώρα αυτή να αντέξει, εκτός της ήδη υφισταμένης μειονότητας, και 2.000.000 – 2.500.000 ακόμη Οθωμανούς;»*!

Η δράση στα σύνορα, θαλάσσια και χερσαία, είναι αποκλειστικό προνόμιο του οργανωμένου κράτους και ένας επίτιμος αρεοπαγίτης δε θα διανοούταν ποτέ να ζητήσει από τους πολίτες να αναλάβουν δράση υποκαθιστώντας το κράτος. Ο πολίτης οφείλει να δρα ως δύναμη πίεσης επί της κρατικής εξουσίας, απαιτώντας σκληρή αποτρεπτική δράση. Απαιτώντας από τους πολιτικούς ηγέτες να πάψουν να συμπεριφέρονται ως «προοδευτικοί», «ιδεολήπτες» και «πονόψυχοι» (οι λέξεις και τα εισαγωγικά είναι του Λ. Λυμπερόπουλου). Υπάρχει, όμως, και η κοινωνική ζωή, η οποία περιλαμβάνει τη συμβίωση με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Στο πρόσωπο καθενός και καθεμιάς απ' αυτούς ο πολίτης καλείται να μη βλέπει ανθρώπους που τους ξερίζωσε ο πόλεμος ή η φτώχεια και η εξαθλίωση, αλλά να βλέπει «οθωμανούς εισβολείς». Και να πράττει αναλόγως, φυσικά. Ο επίτιμος αρεοπαγίτης δεν υποδεικνύει τρόπους δράσης. Δεν είναι αυτή η δουλειά του. Αυτός επέλεξε το ρόλο ενός σύγχρονου Γκέμπελς. Τα υπόλοιπα μπορούν να τα αναλάβουν ο όχλος και οι φασιστικές συμμορίες.

φασιστικού αγώνα παντού, σε πόλεις και χωριά, σε γειτονιές και χώρους δουλειάς, ενώ πήρε και συγκεκριμένες πολιτικές πρωτοβουλίες, ακόμα και στην κατεύθυνση των αστών πολιτικών του Κέντρου.

Ετσι εξηγείται το ομόθυμο «ΟΧΙ» που βροντοφωνάχτηκε σε πόλεις και χωριά.

Η υπουργός Παιδείας, άξιος πρεσβευτής των αντιλήψεων της νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης, των απανταχού σημαιοφόρων της σκόπιμης ταύτισης του κομμουνισμού και του φασισμού (τελευταίο παράδειγμα το πρόσφατο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που με γκεμπελίστικο τρόπο προσπαθεί να παραχαράξει την ιστορία, αναμασά τα μυθεύματα των αναθεωρητών ιστορικών των τελευταίων δεκαετιών και εκφράζει το λυσσασμένο αντικομμουνισμό των ηγετικών πολιτικών φατριών, κυρίως στην Ανατολική αλλά και στη Δυτική Ευρώπη) κάνει λόγο για τις **«ακραίες φωνές του λαϊκισμού»** που στις μέρες μας «επιδιώκουν να δυναμώσουν».

Με τον τρόπο αυτό προσπαθεί -μάταια- να κρύψει τις πραγματικές της πεποιθήσεις, ίδιες και απαράλλαχτες με όλους αυτούς που μάχονται το φάντασμα του κομμουνισμού και προσπαθούν να κρύψουν το γεγονός ότι εκείνοι που πολέμησαν στην πρώτη γραμμή, χύνοντας το αίμα τους για να συντριβεί το ναζιφασιστικό τέρας, ήταν οι κομμουνιστές, με μπροστάρη την Ενωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών των Λένιν-Στάλιν.

Γιούλα Γκεσούλη

Ιμπεριαλιστική πατρονία

Εφτασαν στο λιμάνι του Βόλου και από εκεί μεταφέρθηκαν στη βάση του Στεφανοβίκειου τα ελικόπτερα «Απάτσι», «Μπλάκχοκ» και «Σινούκ» της 3ης Ταξιαρχίας Αεροπορίας Στρατού των ΗΠΑ. Η αρμόδια αμερικάνικη υπηρεσία έδωσε στη δημοσιότητα σχετικό βίντεο, ο πρέσβης Πάιατ το ανέβασε στο Twitter και τα υπόλοιπα τα ανέλαβαν τα ελληνικά κανάλια. Το βίντεο έπαιζε και ξαναέπαιζε και οι σχολιαστές ενημέρωναν τον ελληνικό λαό για τα μεγάλα οφέλη που θα έχει «για τη χώρα μας» η εκχώρηση αυτής της βάσης στους Αμερικανούς, διότι θα συνεκπαιδεύονται οι έλληνες στρατιωτικοί και μπλα, μπλα, μπλα.

Ο ελληνικός λαός έδωσε αγώνες ενάντια στην παρουσία των αμερικάνικων βάσεων στην Ελλάδα. Στα πρώτα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου, για να καπηλευτεί τον αντιαμερικανισμό του λαού μας, υποσχόταν ότι θα διώξει τις βάσεις. Δεν τις έδιωξε, βέβαια. Υπέγραψε νέα συμφωνία παραμονής τους. Ο αστικός πολιτικός κόσμος αντιμετώπιζε ενοχικά την παρουσία των αμερικάνικων βάσεων. Περισσότερο σαν συμμαχική υποχρέωση τις παρουσίαζε παρά ως στοιχείο ενίσχυσης της ασφάλειας της χώρας.

Από τότε τα πράγματα άλλαξαν. Και πρέπει να σημειωθεί ότι σημαντική συνεισφορά σ' αυτή την αλλαγή -πέρα από τη γενικότερη υποχώρηση του μεταπολιτευτικού αντιιμπεριαλιστικού ριζοσπαστισμού- έπαιξε η συστηματική πολύχρονη δουλειά που έκαναν οι «ειδικοί» των πανεπιστημίων και των ΜΜΕ, με τις θεωρίες περί «γεωστρατηγικής», «πολιτικού ρεαλισμού», «διαμόρφωσης συμμαχιών σ' έναν πολυπολικό κόσμο» κτλ. , αλλά και η πολιτική της «πρώτη φορά Αριστεράς» του ΣΥΡΙΖΑ, που αναλώθηκε σε μια εκστρατεία ωραιοποίησης του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και εξυπηρέτησης των συμφερόντων του στην περιοχή, με τη συμμετοχή σε άξονα με τη σιωνιστική οντότητα του Ισραήλ, υπό την μπαγκέτα των Αμερικανών. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η προετοιμασία για τη συμφωνία επέκτασης των αμερικάνικων βάσεων έγινε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Στην κυβέρνηση της ΝΔ απλά έλαχε να βάλει την υπογραφή του ελληνικού κράτους.

Ετσι, σ' ένα έδαφος στρωμένο από καιρό, η μεταφορά των αμερικάνικων επιθετικών ελικοπτέρων (οι μονάδες που χρησιμοποιούν αυτά τα ελικόπτερα έγιναν διάσημες για το βρόμικο πόλεμο που διεξήγαγαν στο Βιετνάμ και, φυσικά, συνεχίζουν στον ίδιο δρόμο έκτοτε) στη νέα τους βάση, αντί να κρυφτεί, όπως συνέβαινε στο παρελθόν, προβλήθηκε ως εικόνα σε μια πρωτοφανή προπαγανδιστική εκστρατεία ραγιαδισμού, υποτέλειας και πολεμοκαπηλείας. Εχει ο καιρός γυρίσματα, όμως...

Σκέψεις πάνω σε μια παπάρα

Εχουμε κι έχουμε ακούσει παπάρες κάθε που ξημερώνει 28η Οκτώβρη ή 25η Μάρτη. Στο τέλος πάψαμε και να διαβάζουμε τις δηλώσεις των αστών πολιτικών, διότι είχαν ακουστεί όλες οι παπάρες και απλώς επαναλαμβάνονταν. Ολοι αυτοί παίζουν στο ίδιο μοτίβο: μπόλικος εθνικισμός, ύμνοι στην ενότητα του έθνους, ολίγος Μεταξάς οι δεξιοί, εθνική αντίσταση (όχι ΕΑΜ-ΕΛΑΣ) οι σοσιαλδημοκράτες και οι αριστερούληδες. Αυτό απαιτεί η μέρα, αυτό απαιτεί η κυρίαρχη ιδεολογία του ελληνικού αστισμού, γύρω απ' αυτό αναλώνονται.

Ηρθε, όμως, μια άλλη γενιά δεξιών πολιτικών, σπουδαγμένων σε ξένα πανεπιστήμια, με μοντέρνες ιδέες. Μια γενιά πιο κοντά στο «επιχειρείν» παρά στην έννοια της αστικής πολιτικής. Αυτοί, λοιπόν, αποφάσισαν ν' αλλάξουν τον παραδοσιακό αστικό πολιτικό λόγο, να τον εκσυγχρονίσουν (τρομάρα τους). Οπως άλλαξε ο λόγος των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και τον προσωπάρχη τον λένε πλέον «υπεύθυνο ανθρώπινου δυναμικού», έτσι πρέπει να αλλάξει και ο πολιτικός λόγος. Και βέβαια, στην προσπάθειά τους ν' αλλάξουν τον παραδοσιακό πολιτικό λόγο, παράγουν τερατουργήματα που προκαλούν είτε οργή είτε γέλια μέχρι δακρύων.

Τυπικό δείγμα αυτής της γενιάς δεξιών πολιτικών η υφυπουργός Εργασίας Δόμνα Μιχαηλίδου, έκανε την εξής δήλωση για τις 28 του Οκτώβρη: *«Χρόνια πολλά! Σήμερα η εθνική μας εορτή μας θυμίζει όσο ποτέ τις αξίες της κοινωνικής προσφοράς και του εθελοντισμού. Με συγκίνηση θυμόμαστε τις θυσίες των παπούδων μας για την οικογένειά τους, την επόμενη γενιά, την πατρίδα τους. Θυσίες που διασφάλισαν σε εμάς ένα πλαίσιο καθημερινότητας όπου η προσφορά στο σύνολο ευτυχώς δεν απαιτεί βία και αίμα. Ας τους τιμήσουμε λοιπόν με τη σειρά μας υπενθυμίζοντας σε όλους ότι ο εθελοντισμός είναι όχι απλά κοινωνική προσφορά αλλά εθνική ευθύνη. Είναι υποχρέωση κάθε ανθρώπου να δώσει πίσω στον κόσμο τουλάχιστον το ισοδύναμο αυτού που έχει πάρει απ' αυτόν»*.

Δε χωράει, φυσικά, συζήτηση πάνω σ' αυτό το γελοίο κείμενο που δε θα το έγραφε ούτε μαθητής σε έκθεση βάσει «τσελεμεντέ». Θα υποτιμούσαμε τη νοημοσύνη των αναγνωστών μας αν προσπαθούσαμε ν' αποδείξουμε ότι ο αντιφασιστικός-πατριωτικός ξεσηκωμός του ελληνικού λαού το 1940 δεν ήταν εθελοντισμός με ροζ κορδελίτσες στο πέτο. Αν αξίζει κάτι να συζητήσουμε με αφορμή αυτό το γελοίο κείμενο, είναι ο τρόπος με τον οποίο η αστική προπαγάνδα προσπαθεί να προβάλει τέτοια άτομα. Θυμόσαστε τον ντόρο που έγινε όταν αποκαλύφθηκε παλαιότερη τοποθέτηση της ίδιας κυρίας για εκείνους που αντιστάθηκαν στη χούντα (τους είχε βγάλει... ψυχικά ασθενείς). Και τι δεν ακούσαμε τότε για τα «βαριά βιογραφικά», για τους «αρίστους» που κλήθηκαν να υπηρετήσουν τη χώρα κτλ. Τώρα ξέρουμε καλύτερα τι είναι αυτά τα «βαριά βιογραφικά». Παιδιά του σωλήνα των αγγλοσαξονικών πανεπιστημίων, χωρίς την παραμικρή επαφή με το λαϊκό στοιχείο, αλλά ποτισμένα με μίσος γι' αυτό το λαϊκό στοιχείο, το οποίο αντιμετωπίζουν ως μια μάζα που «όλο ζητάει και δε δουλεύει».

Η γυμνή αλήθεια για το χρέος

Ακολουθώντας τα χνάρια όλων των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων, η κυβέρνηση Μητσοτάκη κάνει τη δική της προπαγάνδα για τη διαχείριση του χρέους. Επεσε, βέβαια, στην περίοδο που τα επιτόκια δανεισμού άρχισαν να αποκλιμακώνονται (αυτό είχε αρχίσει από ΣΥΡΙΖΑ), οπότε ο προπαγανδιστικός μύθος γίνεται πιο εύκολος.

Η κουβέντα γίνεται μόνο για το ύψος των επιτοκίων νέου δανεισμού και όχι για το χρέος αυτό καθαυτό, το οποίο εξακολουθεί να στέκεται... στο ύψος του. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, στα τέλη Ιούνη (κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ακόμα), το δημόσιο χρέος έφτανε στο ποσό των 335,518 δισ. ευρώ. Στα τέλη Μαρτίου ήταν 337,412 δισ. ευρώ, ενώ στα τέλη Δεκεμβρίου ήταν 334,721 δισ. ευρώ. Δηλαδή, το πρώτο εξάμηνο του 2019 το χρέος αυξήθηκε έναντι του 2018. Αυτό έγινε γιατί ο ΟΔΔΗΧ «βγήκε στις αγορές». Στα ίδια επίπεδα αναμένεται να διαμορφωθεί το χρέος και στα τέλη του 2019 (γιατί και επί ΝΔ ο ΟΔΔΗΧ «βγήκε στις αγορές»).

Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης πρέπει να σημειώσουμε ότι το ύψος του χρέους είναι σχεδόν μιάμιση φορά το ύψος του ετήσιου ΑΕΠ της χώρας. Από το 2010, στο όνομα της μείωσης του χρέους έχουν εφαρμόσει τη βάρβαρη μνημονιακή πολιτική, η οποία έχει σταθεροποιηθεί και μετά την «έξοδο από τα Μνημόνια», έχουν κάνει και το PSI, τη «μεγαλύτερη διαγραφή κρατικού χρέους στην Ιστορία», όπως εξακολουθεί να επαίρεται ο Βενιζέλος, όμως το χρέος όχι μόνο δεν έχει μειωθεί, αλλά αντίθετα έχει αυξηθεί.

Θυμηθείτε τι γράφαμε στην «Κόντρα», όταν άρχισε η μνημονιακή περίοδος και όλοι οι φωστήρες μιλούσαν για «κρίση χρέους». Γράφαμε ότι το χρέος είναι εργαλείο επιβολής της οικονομικής και κοινωνικής βαρβαρότητας και παράλληλα αποικισμού της χώρας από τα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών κρατών. Δέκα χρόνια μετά, αυτή η μεγάλη αλήθεια εξακολουθεί να επιβεβαιώνεται. Και βέβαια, θέτει τη διαγραφή του χρέους ως ένα από τα καθήκοντα της κομμουνιστικής επανάστασης.

Εξτρα μέρισμα για τους απόστρατους

Η είδηση είναι απ' αυτές που διοχετεύονται σε παπαγαλάκια για να τη «δουλέψουν». Ελεγε, λοιπόν, ότι το ΓΕΕΘΑ έχει αποστείλει έγγραφο στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού, με το οποίο ζητάει από τη διοίκησή του να εξετάσει αν υπάρχουν τα οικονομικά περιθώρια για να δοθεί τον Δεκέμβρη ένα επιπλέον μέρισμα στους περίπου 60.000 απόστρατους του Στρατού Ξηράς. Αντίστοιχα έγγραφα εστάλησαν και στα Μετοχικά Ταμεία Ναυτικού και Αεροπορίας και έτσι οι δικαιούχοι του έκτακτου μερίσματος θα φτάσουν τους 120.000.

Οπως έγραψαν τα παπαγαλάκια, στόχος του υπουργού Παναγιωτόπουλου και του υφυπουργού Στεφανή (απόστρατος στρατηγός) είναι να ενισχυθούν οι δεσμοί των εν ενεργεία αξιωματικών με τους απόστρατους και να σταλεί ένα μήνυμα στους απόστρατους ότι το υπουργείο βρίσκεται στο πλευρό τους. Φαίνεται πως το ύψιστο κριτήριο γι' αυτούς τους «ούλτρα πατριώτες» είναι πόσα θα βάλουν στην τσέπη τους και όχι αυτά που λένε στις συνάξεις τους «περί πίστεως και πατρίδος, βωμών και εστιών». Αυτά τα ξέρει καλά ο Στεφανής και τα μαθαίνει και στον Παναγιωτόπουλο. Οι απόστρατοι καραβανάδες είναι ένα οργανωμένο ακροδεξιό-εθνικιστικό λόμπι και τα ψηφαλάκια του μετράνε.

Ο υφυπουργός Οικονομικών, αρμόδιος για θέματα δημοσιονομικής πολιτικής, ο νεοφιλελεύθερος Σκυλακάκης, όταν ρωτήθηκε σχετικά, απάντησε ότι πρόκειται για προθέσεις και όχι αποφάσεις. Οπως είπε, οι αποφάσεις θα ληφθούν για όλα τα θέματα μόλις αποκρυσταλλωθεί η πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Την απόφαση δε θα την πάρει, βέβαια, ο Σκυλακάκης αλλά ο Μητσοτάκης. Και κάτι μας λέει ότι θα βρεθεί τρόπος για να «γλυκαθούν» οι απόστρατοι, για να τους έχει στο πλευρό της η ΝΔ.

Ψάχνουν τη «χρυσή τομή»

Πέρασε σχεδόν μια βδομάδα από τη συνάντηση του Μητσοτάκη με τους τραπεζίτες, κατά την οποία τους ζήτησε να ξανακοιτάξουν τις πρόσθετες χρεώσεις που αποφάσισαν για τραπεζικές κινήσεις που γίνονται ακόμα και από τα ΑΤΜ, και ούτε φωνή ούτε ακρόαση από την πλευρά των τραπεζιτών, οι οποίοι υποτίθεται ότι θα ανακοίνωναν τις αποφάσεις τους τις αμέσως επόμενες μέρες.

Είναι φανερό πως ψάχνουν τη «χρυσή τομή». Δηλαδή, να μειώσουν κάποιες χρεώσεις ή να προχωρήσουν σε γενική τροποποίηση του σχεδίου τους, ώστε και τον Μητσοτάκη να ικανοποιήσουν, που το παίζει φίλος του λαού και ισχυρίζεται ότι ακούει τον κόσμο όταν διαμαρτύρεται, και στα ταμεία τους να βάλουν τα λεφτά που είχαν προγραμματίσει. Το θράσος τους δεν έχει όρια. Προσπαθούν να βγάλουν και από τη μύγα ξύγκι, αφού έχουν εξασφαλίσει ότι μισθοί και συντάξεις θα περνούν από τα ταμεία τους και ότι μισθωτοί και συνταξιούχοι θα πρέπει να κάνουν κάθε χρόνο αγορές με κάρτες ίσες με το 30% του εισοδήματός τους.

Πόλεμος συμμοριών με βαρείς θεσμικούς τίτλους

Ο Παπαγγελόπουλος ερευνάται από ειδική επιτροπή της Βουλής με βαρύτατες κατηγορίες. Η ουσία των κατηγοριών στηρίζεται σε καταθέσεις εισαγγελέων (Ράικου, Αγγελής), σύμφωνα με τις οποίες αυτός, με όργανά του την εισαγγελέα Διαφθοράς Τουλουπάκη και τους δύο βοηθούς της, έστησε σκευωρία σε βάρος δύο πρώην πρωθυπουργών και οχτώ πρώην υπουργών, κατηγορώντας τους για χρηματισμό από τη Novartis. Οι δύο αυτοί εισαγγελείς λένε τα δικά τους, ενώ ο Αγγελής, που ήταν μέχρι πρόσφατα αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου επόπτης της εισαγγελίας Διαφθοράς, καταθέτει για συναντήσεις του με τον υπουργό Δικαιοσύνης Καλογήρου, την πρώην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Δημητρίου και την πρώην γενική επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης Παπασπύρου, που είχαν ως μενού το «φάγωμα» της Τουλουπάκη, επειδή τα είχε κάνει θάλασσα.

Κι ενώ η επικαιρότητα κατακλύζεται από όσα έχουν καταθέσει η Ράικου και ο Αγγελής, «σκάει» η αναφορά των τριών εισαγγελέων κατά της Διαφθοράς προς τους προϊσταμένους τους στον Αρειο Πάγο, σύμφωνα με την οποία ο πρώην προστατευόμενος μάρτυρας (και στη συνέχεια κατηγορούμενος) Μανιαδάκης (καθηγητής στη Σχολή Δημόσιας Υγείας), περί τον Οκτώβρη-Νοέμβρη του 2018 εμφανίστηκε έντρομος ενώπιόν τους και τους ανέφερε ότι ο Στουρνάρας τον κάλεσε σε γεύμα στην ΤτΕ και του είπε ότι γνωρίζει πως είναι ένας από τους προστατευόμενους μάρτυρες και πως όταν αλλάξει η κυβέρνηση, αυτός (ο Στουρνάρας) μαζί με άλλα δύο πολιτικά πρόσωπα θα τσακίσουν τους εισαγγελείς και τους μάρτυρες.

Από τότε που τους κατέθεσε τα συγκεκριμένα περιστατικά ο Μανιαδάκης, πέρασε ένας χρόνος. Η Τουλουπάκη και οι βοηθοί της δεν τα κατέγραψαν σε καταθέσεις, ούτε άσκησαν διώξεις ως όφειλαν. Τα θυμήθηκαν τώρα που βρίσκονται στα πρόθυρα να τους απαγγελθεί κατηγορία (ως φυσικών αυτουργών, με ηθικό αυτουργό τον Παπαγγελόπουλο). Αυτό δε σημαίνει πως όσα λένε δεν έχουν δόση αλήθειας, όμως οι ισχυρισμοί τους, που έρχονται με τόση καθυστέρηση, δεν έχουν καμιά αξία, δεδομένου ότι δεν έχουν αποτυπωθεί σε επίσημη μαρτυρική κατάθεση του Μανιαδάκη. Το μόνο που αποδεικνύουν είναι το σκοτεινό παρασκήνιο στο οποίο συμμετείχαν, συζητώντας εξωθεσμικά με τον Μανιαδάκη και κρατώντας ως «καβάτζα» αυτά που (υποτίθεται πως) τους είπε.

Λέμε ότι ο ισχυρισμός των εισαγγελέων έχει δόση αλήθειας, γιατί τη συνάντηση με τον Μανιαδάκη στην ΤτΕ την έχει επιβεβαιώσει ο ίδιος ο Στουρνάρας. Μόνο που δίνει άλλη εκδοχή. Εχει καταθέσει πως είχε τη μαρτυρία του Μανιαδάκη, ο οποίος σε συνάντησή τους στις 20 Απρίλη του 2018 στην ΤτΕ του είπε ότι του ασκήθηκαν ασφυκτικές πιέσεις από τους τρεις εισαγγελείς διαφθοράς να καταθέσει ψευδώς εναντίον των Σαμαρά, Βενιζέλου, Γεωργιάδη και Στουρνάρα ότι χρηματίζονταν από τη Novartis, αλλιώς δε θα ξαναδεί τα παιδιά του. Δεν μας είπε, όμως, ο Στουρνάρας πώς βρέθηκε ο Μανιαδάκης στην ΤτΕ; Πήγε μόνος του, τον κάλεσε ο Στουρνάρας ή υπήρξε και... μεσάζοντας; Επίσης, προκαλεί εντύπωση η χρονική διαφορά. Απρίλη του 2018 λέει ο Στουρνάρας ότι συναντήθηκε με τον Μανιαδάκη, Οκτώβρη-Νοέμβρη του 2018 λένε οι εισαγγελείς Διαφθοράς ότι τους ανέφερε τα καθέκαστα ο Μανιαδάκης. Τους τρεις εισαγγελείς, πάντως, διαψεύδει τώρα και ο Μανιαδάκης, που έχει αλλάξει στρατόπεδο (όχι τώρα, από την εποχή που κυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ - γι' αυτό και από προστατευόμενος μάρτυρας μετατράπηκε σε κατηγορούμενο).

Εμείς δεν πρόκειται να παραστήσουμε τους ντετέκτιβ. Επιλέγουμε απλά κάποια στοιχεία για να καταδείξουμε το βρομερό παρασκήνιο γύρω απ' αυτή την ιστορία, με πρωταγωνιστές στελέχη πολιτικών κομμάτων και ανώτερους και ανώτατους δικαστικούς. Χωρίς καμιά υπερβολή, όλα όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας θυμίζουν πόλεμο συμμοριών της μαφίας και όχι «κανονική θεσμική λειτουργία» και «διάκριση των εξουσιών».

Σύστριγγλο παραλλαγής

Ολ' αυτά πέρασαν, προς το παρόν, σε δεύτερη μοίρα. Το μείζον θέμα τώρα, που έχει καταλάβει την πολιτική επικαιρότητα, μην αφήνοντας χώρο για οτιδήποτε άλλο (αυτά έχει η «καθαρή» πολιτική) είναι το αν καλώς εξαιρέθηκαν οι Πολάκης και Τζανακόπουλος από τη σύνθεση της επιτροπής της Βουλής που διεξάγει την προκαταρκτική εξέταση κατά Παπαγγελόπουλου ή αν η εξαίρεση είναι μια παράνομη πράξη, που συνιστά «κοινοβουλευτικό πραξικόπημα» (Γεροβασίλη) και μετατρέπει την επιτροπή σε «χουντοεπιτροπή» (Ραγκούσης) και αποκαλύπτει τα μέλη της ως «φασίστες» (Τζάκρη).

Μιλάμε, όπως αντιλαμβάνεστε για το απόλυτο πολιτικό ξεκατίνιασμα. Τι είναι η επιτροπή για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης, πολιτικό ή δικαστικό όργανο; Είναι ένα πολιτικό όργανο στο οποίο έχουν ανατεθεί δικαστικά καθήκοντα. Οι εισαγγελείς και οι ανακριτές, που κάνουν προκαταρκτικές εξετάσεις, προανακρίσεις, ανακρίσεις, είναι μονομελή δικαστικά όργανα, οι δικαιοδοσίες των οποίων υπάγονται στους δικονομικούς κανόνες. Οι διάδικοι σε μια ποινική διαδικασία έχουν καθορισμένα δικαιώματα. Ολες οι ενστάσεις τους κρίνονται από ανώτερα όργανα, πολυμελή συνήθως. Και βέβαια, αν ένας δικαστικός έχει οποιαδήποτε ανάμιξη σε μια υπόθεση (πολλώ μάλλον αν έχει καταθέσει ως μάρτυρας σ' αυτή την υπόθεση) εξαιρείται αμέσως. Συνήθως αυτοεξαιρείται, δεν περιμένει να του υποβάλουν αίτημα εξαίρεσης.

Προσέξτε τώρα τι έχουμε στην περίπτωση της επιτροπής της Βουλής. Οι πασόκοι δήλωσαν ως μάρτυρες τους Πολάκη και Τζανακόπουλο, που έχουν οριστεί από τον ΣΥΡΙΖΑ ως μέλη της επιτροπής. Μαζί με τη ΝΔ ψήφισαν την εξαίρεσή τους, γιατί δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα μάρτυρες και ανακριτές που θα αξιολογήσουν τη μαρτυρία τους. Τυπικά ακούγεται ως νομικά ορθό. Αν όμως ακολουθηθεί αυτή η λογική, μπορούν οι συριζαίοι να βρουν κάποιους βουλευτές της ΝΔ ή του ΚΙΝΑΛ που κάποτε κάτι δήλωσαν για το σκάνδαλο Novartis, να τους προτείνουν ως μάρτυρες, μετά να ζητήσουν την εξαίρεσή τους και στο τέλος να ψάχνουν για να βρουν βουλευτές για να στελεχώσουν την επιτροπή.

Δε σταματούν, όμως, εδώ τα ευτράπελα. Ο Τζανακόπουλος και ο Πολάκης ψήφισαν κατά της εξαίρεσής τους, αφού ήταν μέλη της επιτροπής. Στα δικαστικά όργανα, αυτός του οποίου ζητείται η εξαίρεση δεν έχει το δικαίωμα να την κρίνει. Αν ζητηθεί η εξαίρεση ολόκληρης της σύνθεσης ενός δικαστηρίου, ανεβαίνει στην έδρα άλλη σύνθεση και κρίνει την αίτηση εξαίρεσης. Τυπικά και υποκριτικά είναι όλα αυτά, αλλά τουλάχιστον τηρούνται. Εδώ οι προτεινόμενοι για εξαίρεση ήταν ταυτόχρονα και κριτές της πρότασης. Επίσης, στη δικαστηριακή πρακτική, εκείνος που ζητά την εξαίρεση κάποιου παράγοντα δεν είναι ταυτόχρονα και κριτής της αίτησης εξαίρεσης. Στην επιτροπή της Βουλής, αυτοί που ζήτησαν την εξαίρεση του συριζαϊκού διδύμου ήταν ταυτόχρονα και κριτές της αίτησης εξαίρεσης! Τα πάντα κρίθηκαν σε επίπεδο πολιτικών συσχετισμών (οι ζητούντες την εξαίρεση είχαν και την πλειοψηφία στην επιτροπή) και όχι σε επίπεδο δικονομικής τυπικότητας. Δεν είχαν την πρόνοια να πουν: «η επιτροπή προτείνει, κατά πλειοψηφία, την εξαίρεση των Τζανακόπουλου-Πολάκη και θέτει την πρότασή της στην κρίση της Ολομέλειας της Βουλής (με υποχρέωση αποχής και των προτεινόμενων για εξαίρεση και εκείνων που έκαναν την πρόταση)».

Ολα αυτά τα δικονομικά τερατουργήματα, που διαπράχθηκαν και από τους συριζαίους και από τους πασοκονεοδημοκράτες, με την κάθε πλευρά να αναδεικνύει αυτά των αντιπάλων και να κρύβει τα δικά της, προκύπτουν από το θεσμικό τερατούργημα του νόμου περί ευθύνης υπουργών. Αυτός ο νόμος, προκειμένου να κρατήσει υπό αυστηρό πολιτικό έλεγχο την παράνομη (υπαρκτή ή εικαζόμενη) δράση υπουργών, αναθέτει εισαγγελικά και προανακριτικά καθήκοντα στη Βουλή. Ετσι, εξ ορισμού οι ελεγχόμενοι συμμετέχουν στη διαδικασία του ελέγχου (ανεξάρτητα αν ανήκουν στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία ή την κοινοβουλευτική μειοψηφία). Και αν δε συμμετέχουν ως φυσικά πρόσωπα, συμμετέχουν μέσω των κομμάτων τους, που τους υπερασπίζονται. Η ίδια η θέσπιση ενός τόσο πολυμελούς οργάνου, αμιγώς πολιτικού, όπως η επιτροπή για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης, εμπεριέχει εξαρχής όλες αυτές τις αντιφάσεις, με αποτέλεσμα, όταν τα πράγματα πολώνονται, η δικονομία να χρησιμοποιείται όχι ως εργαλείο διευθέτησης μιας νομικής διαδικασίας, αλλά ως εργαλείο επίλυσης των πολιτικών διαφορών.

Ολα τα υπόλοιπα είναι πολιτική μπουρδολογία, μέσα από την οποία η καθεμιά από τις αντιτιθέμενες πλευρές προσπαθεί να ενισχύσει τη θέση της και να αποκομίσει πολιτική υπεραξία. Αργησαν λίγο οι νεοδημοκράτες μέχρι να ανακαλύψουν το προηγούμενο του 2010, όταν δύο βουλευτές

Κύλησε ο τέντζερης...

«Πραγματοποιήθηκε εχθές εντός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες η εκδήλωση με οικοδεσπότη τον ανεξάρτητο Ευρωβουλευτή Γιάννη Λαγό με τίτλο "Γιατί πρέπει να ακυρωθεί η συμφωνία των Πρεσπών;". Κεντρικός ομιλητής ήταν ο Κρις Σπύρου, Πρόεδρος της Επιτροπής για την Ακύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών και Πρώην Πρόεδρος της Βουλής του Νιου Χαμσάιρ».

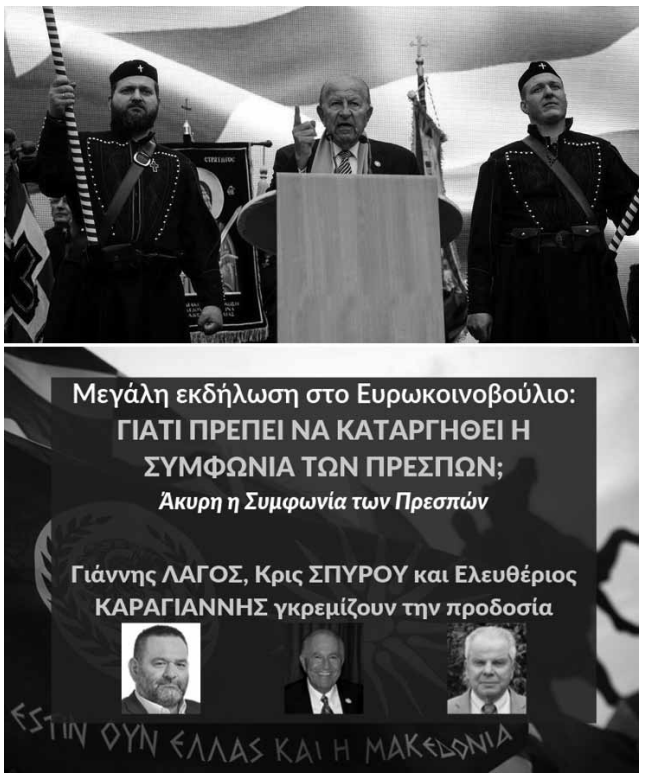

Η είδηση δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του νέου ναζιστικού μορφώματος που έχει φτιάξει ο Λαγός μαζί με τον Καιάδα, τον Ηλιόπουλο και άλλους χρυσαυγίτες (Εθνική Λαϊκή Συνείδηση). Μη φανταστείτε καμιά συγκέντρωση στην κυριολεξία. Μπορεί να διαφημίστηκε σαν «μεγάλη ανοιχτή συγκέντρωση», όμως όπως δείχνουν οι φωτογραφίες, σε μια μικρή αίθουσα είκοσι θέσεων μαζεύτηκαν δεκαπέντε όλοι κι όλοι νοματαίοι. Ο Λαγός, ο Σπύρου, ο συνταξιούχος πρέσβης Καραγιάννης, οι συνεργάτες τους (του Λαγού τους πληρώνει η Ευρωβουλή και το ελληνικό κράτος) και δυο τρεις που παρίσταναν τους δημοσιογράφους. Ηταν, λέει, και «σκοπιανοί» δημοσιογράφοι που κρατούσαν σημειώσεις. Μετρημένοι δεκαπέντε ήταν, πάντως.

Η συγκέντρωση δεν έγινε, άλλωστε, για να μαζέψει κόσμο (και μάλιστα στις Βρυξέλλες). Εγινε για να δείξει ο Λαγός ότι δεν είναι εθνικοσοσιαλιστής αλλά «έλληνας εθνικιστής» και ότι είναι ο μόνος που συνεχίζει τον αγώνα «για τη Μακεδονία μας», συνεργαζόμενος με «προσωπικότητες διεθνούς κύρους», όπως ο Σπύρου. Γιατί ο Σπύρου ήταν ο κεντρικός ομιλητής στο εθνικοφασιστικό συλλαλητήριο της 20ής Γενάρη του 2019. Προβλήθηκε, μάλιστα, σαν μεγάλη επιτυχία η παρουσία του, διότι είναι «ο πιο διακεκριμμένος παράγοντας της ομογένειας στις ΗΠΑ» και ο μόνος γεννημένος στην Ελλάδα Ελληνοαμερικανός που έχει φτάσει τόσο ψηλά στην ιεραρχία του αμερικάνικου πολιτικού συστήματος. Μαζί με τον Σπύρου τότε, εκλεκτή -για ευνόητους λόγους- παρουσία ανάμεσα στους ομιλητές ήταν η Αφροδίτη Μάνου, που από τον μικροαστικό αντιιμπεριαλιστικό εθνικισμό του ΕΚΚΕ πέρασε στον εθνικοφασισμό της Ακροδεξιάς και των νεοναζιστών. Και από κάτω, όπως θυμόμαστε, χειροκροτούσε σύμπασα η κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ (πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, όπως ο Δένδιας και η Μπακογιάννη).

Ο Λαγός ήταν εκεί, αλλά είχε άλλη δουλειά. Ως γνήσιος απόγονος των χιτλερικών, οργάνωσε «ντου» ομάδας κουκουλοφόρων χρυσαυγιτών στη Βουλή, με στόχο να προκαλέσει την αντίδραση των μπάτσων. Γνήσια προβοκάτσια, δηλαδή. «Σήμερα ο ελληνικός λαός μίλησε και οφείλουμε να τον ακούσουμε όλοι. Η κυβέρνηση που υπέγραψε μια συμφωνία απέναντι στο εθνικό αίσθημα, επιτέθηκε με χημικά σε ειρηνικούς διαδηλωτές για να διαλυθεί το συλλαλητήριο. Θα αναζητηθούν ευθύνες για όσα έγιναν σήμερα», έγραψε στο Twitter ο Κυριάκος Μητσοτάκης.

Καβαλώντας (και) στο εθνικοφασιστικό ρεύμα, ο Μητσοτάκης κέρδισε τις εκλογές. Και όπως αναμενόταν, έκανε την κωλοτούμπα στο «Μακεδονικό» (ο Δένδιας ήξερε μάλλον από τότε ότι θα γίνει υπουργός Εξωτερικών, γι' αυτό και κρατούσε τις μεγαλύτερες αποστάσεις από τα συλλαλητήρια και τους λυσσασμένους «μακεδονομάχους«). Οι συμμαχίες τώρα έχουν αλλάξει. Ο Λαγός συναντά τον Κρις Σπύρου και παίρνει τη ρεβάνς για την απομόνωση της ΧΑ από τη ΝΔ εκείνη την περίοδο («εμείς, εμείς, οι μόνοι συνεπείς») και ο Σπύρου καταφεύγει στον Λαγό, αφού το επίσημο αστικό πολιτικό σύστημα δεν τον παίζει πλέον.

του ΠΑΣΟΚ εξαιρέθηκαν από την υπόθεση του Βατοπεδίου, με τη σύμφωνη γνώμη και του ΣΥΡΙΖΑ. Ατάραχοι οι νομικοί του ΣΥΡΙΖΑ έβαλαν τον Τσίπρα να γράψει στον Τασούλα: *«Η επίκληση παλαιότερης γνωμοδότησης του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, που επικαλείται την αυτονόητη ισχύ της αρχής της μεροληψίας κατά τη συγκρότηση των κοινοβουλευτικών επιτροπών, είναι εμφανώς προσχηματική και σε κάθε περίπτωση παντελώς αβάσιμη, δεδομένου ότι μόνο το αποφασίζον όργανο, η Ολομέλεια της Βουλής, θα μπορούσε να εξετάσει σχετικό ζήτημα πριν λάβει την απόφασή της για συγκρότηση της επιτροπής»*. Δηλαδή, αν το θέμα αναπεμφθεί στην Ολομέλεια της Βουλής, θα είναι όλα εντάξει; Αν η πλειοψηφία ΝΔ-ΚΙΝΑΛ εγκρίνει την εξαίρεση των Πολάκη-Τζανακόπουλου, θα πάψει να υφίσταται η «χουντοεπιτροπή» και θα γίνει μια δημοκρατικά λειτουργούσα επιτροπή;

Και εν πάση περιπτώσει, ο Τσίπρας επικαλείται μια νομική επιχειρηματολογία. Το «ελάτε να μας βγάλετε από την αίθουσα, αν σας βαστάει» του Πολάκη σε ποια νομική επιχειρηματολογία εδράζεται; Ισως γι' αυτό η Γεροβασίλη, ως γραμματέας της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, έσπευσε να χαρακτηρίσει «προσωπικές» τις απόψεις Πολάκη. Ο Τσίπρας απευθύνθηκε με μακροσκελή επιστολή (με κυρίαρχη τη νομική επιχειρηματολογία) στον Τασούλα, ζητώντας του να μεριμνήσει «για την άμεση αποκατάσταση της κοινοβουλευτικής τάξης και την εφαρμογή της απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής». Ο Τασούλας δεν πρόκειται, φυσικά, να διαφωνήσει με την απόφαση της πλειοψηφίας της επιτροπής. Για να μη γίνει καμιά στραβή, έσπευσε και ο Πέτσας να δώσει γραμμή, αποφαινόμενος ότι η απόφαση της επιτροπής είναι σύννομη (κατά τα άλλα, αυτή είναι μια υπόθεση αποκλειστικά της Βουλής και η κυβέρνηση δεν παρεμβαίνει!). Μένει να γίνουν οι τελικές κινήσεις και από τις δύο πλευρές.

Εννοείται πως η λύση που θα δοθεί (όποια κι αν είναι αυτή) θα είναι πολιτική λύση. Γιατί και η εμπλοκή είναι πολιτική και όχι δικονομική. Σιγά τη σημασία που έχουν οι μαρτυρικές καταθέσεις του Πολάκη και του Τζανακόπουλου και τους έβαλαν ως μάρτυρες. Και οι δυο έχουν δώσει εξηγήσεις για τα επίμαχα ζητήματα. Το μόνο που θα κάνουν θα είναι να τις επαναλάβουν. Ο μεν Πολάκης είχε πει πως συμπερασματικά οδηγήθηκε στην άποψη ότι οι προστατευόμενοι μάρτυρες πιάστηκαν να παρανομούν και κελάηδησαν για να γλιτώσουν, ο δε Τζανακόπουλος έχει πει πως επισκέφτηκε τον Αρειο Πάγο για να ζητήσει ενημέρωση. Τίποτα καινούργιο δεν προστέθηκε έκτοτε, τίποτα καινούργιο δεν πρόκειται να καταθέσουν ως μάρτυρες στην προκαταρκτική εξέταση. Θα μπορούσαν οι πασοκονεοδημοκράτες να θυμίσουν αυτές τις παλιές ιστορίες και να κάνουν μ' αυτόν τον τρόπο τον ντόρο. Με τον Πολάκη και τον Τζανακόπουλο απέναντί τους. Επέλεξαν να τους καλέσουν ως μάρτυρες, για να οδηγηθούν στην εξαίρεση, όντας βέβαιοι ότι θα ακολουθήσει το σύστριγγλο, πίσω από το οποίο θα κρυφτούν όλα τα υπόλοιπα. Γιατί έχει γίνει φανερό ότι η κατηγορία κατά Παπαγγελόπουλου είναι εντελώς αδύναμη νομικά (για να μην πούμε ανύπαρκτη). Γι' αυτό, άλλωστε, ο Μητσοτάκης φρόντισε να βγάλει την ουρά του έξω απ' αυτή τη διαδικασία. Γι' αυτό ανέθεσαν το χειρισμό στον πολιτικά ανύπαρκτο Πλεύρη και όχι σε κάποιον έμπειρο δεξιό βουλευτή που να διαθέτει κι ένα στοιχειώδες πολιτικό εκτόπισμα.

Από την άλλη, ο ΣΥΡΙΖΑ άρπαξε από τα μαλλιά την ευκαιρία. Θα μπορούσε κάλλιστα να αντικαταστήσει τον Πολάκη και τον Τζανακόπουλο, αφού προηγουμένως καταγγείλει τους πασοκονεοδημοκράτες. Προτίμησε κι αυτός να το κάνει μπάχαλο, για να στηρίξει τη θέση του ότι υπάρχει σκευωρία σε βάρος του Παπαγγελόπουλου για να πληγούν ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας. Και βέβαια, για το μπάχαλο ο Πολάκης ήταν ο ιδανικός. Εχει το know how.

ΥΓ. Ο Καστανίδης, τελευταία κομματική στάση του οποίου είναι το ΚΙΔΗΣΟ του Γιωργάκη, είναι εκλεγμένος βουλευτής του ΚΙΝΑΛ. Αυτό δεν τον εμπόδισε να διαφωνήσει δημόσια με το κόμμα του και να συμφωνήσει με τον ΣΥΡΙΖΑ. Πρόκειται άραγε για προσωπική... νομική θέση ή για πολιτική θέση με τη σύμφωνη γνώμη του Γιωργάκη;

ΠΡΟΒΟΛΕΣ + ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Φθινοπώριασε για τα καλά και η κινηματογραφική λέσχη της «Κόντρας» ξεκινά τις προβολές της μ' ένα αφιέρωμα σ' έναν από τους σημαντικότερους δημιουργούς, τον Κρις Μαρκέρ. Κινηματογραφιστής, φωτογράφος, μοντέρ, δημοσιογράφος, ποιητής, ντοκιμαντερίστας, ο Κρις Μαρκέρ έχει να επιδείξει ένα πλουσιότατο έργο στην πεντηκονταετή πορεία του, που μόνο στον κινηματογράφο αριθμεί 50 ταινίες και ντοκιμαντέρ, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων δεν προβλήθηκε ποτέ στην Ελλάδα. Γεννήθηκε το 1921, κατά πάσα πιθανότητα στη Γαλλία (ο ίδιος δε διέψευσε ποτέ μια φήμη ότι γενέτειρά του ήταν το Ουλάν Μπατόρ της Μογγολίας) και πέθανε το 2012, σε ηλικία 91 ετών.

Εχει χαρακτηριστεί διεθνώς ως ένας από τους σημαντικότερους ιστορικούς κινηματογραφιστές. Ο ίδιος περιγράφει τη σχέση του με την Ιστορία ως τη μόνιμη περιέργειά του, τη μανία του να καταλάβει «μα πώς τα καταφέρνουν οι άνθρωποι να ζουν σε έναν τέτοιο κόσμο;». Εξ ου και η πολυετής εξερεύνησή του σε κάθε γωνιά της γης, η συλλογή από χιλιάδες ώρες οπτικού και κινηματογραφικού υλικού, τα οποία συνθέτει με μοναδική μαεστρία και με πλήρη αδιαφορία για γραμμικές αφηγήσεις ή ουδέτερες απεικονίσεις της πραγματικότητας. Από τους πρωτοπόρους του φιλμ-δοκίμιου, ο Μαρκέρ δηλώνει ευθαρσώς πως δεν κρύβεται πίσω από την επίπλαστη αντικειμενικότητα αλλά θα πει τη γνώμη του: «Δεν πρόκειται να με αναγκάσετε να πω τη λέξη σινεμά-βεριτέ». Μια γνώμη η οποία βρίσκεται στο πλευρό του καταπιεσμένου, του αόρατου, δίπλα σε όλα τα κινήματα που σημάδεψαν τον πλανήτη κατά το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα.

Το νήμα που συνδέει το πολύμορφο έργο του Μαρκέρ και διαπερνά το μεγαλύτερο κομμάτι της δουλειάς του είναι «η προσπάθεια να δώσω το λόγο στους ανθρώπους που δεν τον έχουν και ει δυνατόν να τους βοηθήσω να βρουν τα δικά τους μέσα για να εκφραστούν» (Liberation, Μάρτης 2003). Χαρακτηριστικό παράδειγμα, η δημιουργία το 1967 της κινηματογραφικής κολλεκτίβας SLON (αργότερα ISKRA), της οποίας σκοπός ήταν η χειραφέτηση του εργατικού κινήματος (και) μέσα από τον κινηματογράφο. Πάντοτε μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, παρά τους διθυράμβους προς το πρόσωπό του, προ και μετά θάνατον, ο ίδιος περιγράφει τον εαυτό του απλά: Αν θέλετε να με γνωρίσετε, δείτε τις ταινίες μου.

~ Παρασκευή 8/11/2019 ~

ΘΑ ΤΑ ΠΟΥΜΕ ΣΥΝΤΟΜΑ, ΕΛΠΙΖΩ

(*A bientôt, j' espère*, Γαλλία, 1968, 55')

Σκηνοθεσία: Κρις Μαρκέρ, Μαριό Μαρέ, **Σενάριο**: Μαριό Μαρέ, **Σχόλια:** Κρις Μαρκέρ, **Φωτογραφία:** Πιερ Λομ
Μοντάζ: Κάρλος ντε λος Γιάνος, **Παραγωγή**: SLON

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

23 χρόνων πλέον η «Κόντρα». Χρόνια πολλά.

Κει που 'φτιαχνα τα γεμιστά ένα πρωί του Οκτώβρη
ήρθε στο νου μου η Θεανώ και πήγα τουαλέτα
οι πιπεριές αρπάξανε, ξεράθηκε το ρύζι
κι όπως στον κάδο τα 'ριχνα, σκέφτηκα και τους άλλους
και ξαναπήγα άλλη μια και δυο και τρεις ακόμα.

Στη δεκαετία του '70 οι φασίστες έβαζαν βόμβες σε προβολές ταινιών που δεν τους άρεσαν. Τώρα απλά μπουκάρουν μέσα.

Για σας τα τζόκερ έκνομα κι ενοχοποιημένα
μόνο ένα τζόκερ νόμιμο κι ο κρατικός ο τζόγος.

Δεν υπονοούμε τίποτε, απλά έχουμε την περιέργεια: χίλια άτομα κάθε μήνα (τουτέστιν αρκετές χιλιάδες μέχρι σήμερα) κερδίζουν από χίλια ευρώ στις φορολοταρίες. Εμείς όμως τόσο καιρό δεν ξέρουμε ούτε έναν/μία που να κέρδισε. Και απλά ρωτάμε: γνωρίζει κάποιος έστω έναν;

...κι ορκίστηκαν εθελοντές στου Μάκη το τσεκούρι
στης Ελενας το ντεκολτέ, στης Δόμνας το μουστάκι.
Τι να 'κανα η καψερή; Πάω κι εγώ αντάμα.
Εγινα εθελόντρια και φεύγω με τον Σάντσο
να βρούμε ανεμόμυλους, λαϊκισμούς να φάμε.
Μόνο η τρισκατάρατη κείνη η μ' άλλα ΚΥΑ
δεν πολεμιέται. Ατρωτη αιώνες παραμένει
πότε απ' τα χείλη των φελλών σαν οχετός να ρέει
κι άλλοτε απ' τα τριχωτά χείλη μιας «Δουλτσινέας».

Κι αφού ο ΕνΦΙΑ πέτυχε αλλά δεν αρκεί, το ιππουργείο Εικονομηκών προχωράει στη θέσπιση μιας σειράς νέων φόρων, ως εξής: Φ.Α.Ι. (Φόρος Ανάσας Ιθαγενών), Φ.Α.Π.Α. (Φόρος Αποστολής – Παραλαβής Αρχείων), ΚαΦΕΣ (Καταναλωτικός Φόρος Εξόδων Σαββατοκύριακου) και ΦοΝΟΣ (Φόρος Νέων Οικιακών Συσκευών).

Λοιπόν καλοί μου σύντροφοι και ποιος δεν έχει βίτσια;
Μην σας πειράζει που στη στήλη αρέσουν τα κορίτσια
εκείνα που 'χουν χάρισμα την άνεση του λόγου
που ως τραχανάς απλώνεται πέραν του παραλόγου.
Θυμάστε πόσες πέρασαν όλα αυτά τα χρόνια
και πόσες αποδήμησαν ωσάν τα χελιδόνια.
Μα μη φοβάστε, κάθε μια στον τενεκέ σαν μπαίνει
μια νέα το λιγότερο (συχνά και δύο) στέλνει.

Σε πανελλήνια πρώτη, παραθέτουμε ένα τρίστιχο από το νέο πόνημα της λαϊκής μούσας «Ωδή στον Δένδια» (κάτι σαν τους χαιρετισμούς ένα πράμα):

Δεν διάβασα, δεν διάκρινα, δεν διάλεξα ηγέτη
δεν διαθέτω σεβασμό, δεν διατηρώ την πίστη
πως θα 'πρεπε να είναι εκεί αυτός κι οι όμοιοί του.

«Οι φασίστες οραματίζονται να φτιάξουν έναν πληθυσμό ανθρώπων που να έχουν όλοι περίπου το ίδιο "καθαρό" DNA, να μην δέχονται επιδράσεις από τους άλλους πληθυσμούς, να πολλαπλασιάζονται πιο γρήγορα από το υπόλοιπο σώμα της ανθρωπότητας και να καταλαμβάνουν όλο και περισσότερο χώρο μέσα σ' αυτό, βάζοντας πρώτα την επέκταση της ομάδας τους και μετά το καλό του σώματος της ανθρωπότητας. Στη βιολογία αυτό λέγεται και καρκίνος...».

Ζύγιασε Κούλη τον καιρό, ρίξε και μια πασιέντζα
τήρα και τη «Standard and Poor's» που στέλνει τα μαντάτα
και δώσε στους ιθαγενείς μέρος απ' τα κλεμμένα
να 'σαι κι εσύ φιλάνθρωπος, να σου φιλούν τα χέρια
να σέρνονται στα γόνατα, που θέλουν πατερούλη.

«Μεγάλα λόγια που φωνάξαμε στους δρόμους / μικρές αλήθειες που αποσιωπήσαμε στον εαυτό μας... / Γι' αυτό σου λέω / πρέπει να βρεις έναν άλλο τρόπο να ξεχωρίζεις τους ανθρώπους / όχι να περιμένεις την πράξη - είναι τότε αργά» (Τάσος Λειβαδίτης).

Και να που αποστεγνώθηκαν συντρόφια μου οι ανθρώποι
κι έντρομη βλέπω να 'ρχονται πολλά δεινά κατόπι...

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Και τώρα και πάντα και όπως το '40 οι κομμουνιστές θα σας γ@@@νε πάντα

Στο παρελθόν είχαμε σχολιάσει τον τρόπο που οι διοικήσεις και οι ιδιοκτήτες διαχειρίζονται τις υποθέσεις των ομάδων τους. Καταλήξαμε τότε στο συμπέρασμα ότι ο Βαγγέλης Μαρινάκης είναι πιο ικανός από τους ανταγωνιστές του και πως ο τρόπος που αντιμετωπίζει τα δρώμενα έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ερυθρόλευκη κυριαρχία στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Ο τρόπος που διαχειρίζεται το θέμα της εισβολής των ερυθρόλευκων οπαδών στου Ρέντη στον αγώνα των ομάδων Κ-19 Ολυμπιακός-Μπάγερν αποδεικνύει για μια ακόμα φορά την ικανότητά του να αποκομίζει το μέγιστο όφελος (πρωτίστως για τον εαυτό του και δευτερευόντως για την ομάδα).

Οπως είναι γνωστό, οι ερυθρόλευκοι κινδυνεύουν με βαριά ποινή από την ΟΥΕΦΑ και η προσπάθειά τους έχει επικεντρωθεί στον τρόπο που θα εκμεταλλευτούν το «νομικό κενό» στον Πειθαρχικό Κώδικα της ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας, προκειμένου η όποια ποινή να μην αφορά τη μεγάλη ομάδα και τη συμμετοχή της στο Champions League. Πολλοί ερυθρόλευκοι οπαδοί, σχολιάζοντας στα αθλητικα στέκια και ιστοσελίδες τις διαιτητικές αποφάσεις στο ντέρμπι Ολυμπιακός-ΑΕΚ, τις συνέδεσαν με τα επεισόδια στο Ρέντη. Θεώρησαν την εχθρική διαιτησία σε βάρος των ερυθρόλευκων ως ένα ξεκάθαρο μήνυμα δυσαρέσκειας από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ και μια σημαντική μερίδα, εμμέσως πλην σαφώς, κατηγορούσε την ερυθρόλευκη διοίκηση για αδράνεια. Ο Μαρινάκης αφουγκράστηκε το λαϊκό αίσθημα και αποφάσισε να αναλάβει δράση, αντί να καταφύγει σε ανακοινώσεις και υποσχέσεις.

Το απόγευμα της περασμένης Τρίτης, σε μια συμβολική κίνηση, πήγε στις εγκαταστάσεις του Ρέντη για να μιλήσει στους παίκτες της Κ-19. Και ενώ όλοι περίμεναν να καταδικάσει την εισβολή των οπαδών και να στηρίξει την προσπάθεια των ποδοσφαιριστών, επέλεξε να κάνει ακριβώς το αντίθετο. Δεν έκανε καμία αναφορά στους ερυθρόλευκους οπαδούς και χρησιμοποιώντας πολύ σκληρά λόγια κατηγόρησε τους παίχτες ότι με την αγωνιστική τους συμπεριφορά και τα αποτελέσματα που έχουν φέρει το τελευταίο διάστημα έχουν ξεφτιλίσει το σύλλογο και την ιστορία του. Παρουσία του υπεύθυνου της ερυθρόλευκης ακαδημίας Αντώνη Νικοπολίδη και του προπονητικού τιμ, τόνισε στους παίχτες ότι δε σέβονται τα φράγκα που έχει ξοδέψει η ομάδα για να δημιουργήσει υποδομές που «δεν υπάρχουν ούτε στην Ευρώπη» και τους έδωσε διορία δύο μηνών για να αλλάξουν την εικόνα της ομάδας. Ξεκαθάρισε στους παίχτες ότι δε θα κάνει πίσω, ότι στηρίζει απόλυτα το προπονητικό τιμ και ότι θα κάνει αυτό που έκανε και στην πρώτη ομάδα. Τους προειδοποίησε ότι αν δε βελτιωθούν, πρώτη Γενάρη που θα ξαναπάει για να κάνει ποδαρικό, δε θα ήθελε να βρει ούτε τη σκιά τους.

Με μια πρώτη ματιά, αυτό που θα μπορούσαμε να συμπεράνουμε είναι ότι ο ερυθρόλευκος πρόεδρος είναι τζάμπα μάγκας. Αντί να πάρει δραστικά μέτρα για να μαντρώσει τους οργανωμένους οπαδούς, την «πέφτει» στην ομάδα Κ-19. Αν αναλύσουμε όμως πιο διεξοδικά τα δεδομένα, θα συμπεράνουμε ότι ο Μαρινάκης είχε στόχο να απαντήσει στους οπαδούς της ομάδας, απλούς και οργανωμένους. Με την επίσκεψή του στο Ρέντη κατάφερε αφενός να δείξει στην πλειοψηφία των ερυθρόλευκων οπαδών ότι δεν είναι αδιάφορος και προσπαθεί να βρει την καλύτερη λύση για την ομάδα και αφετέρου να κερδίσει χρόνο για να δει πώς θα χειριστεί το θέμα με τους οργανωμένους οπαδούς. Τα «παπαγαλάκια» θα εξηγήσουν στους απλούς ερυθρόλευκους οπαδούς την «ουσία» της επίσκεψης: «Η ιστορία και η αξιοπρέπεια της ομάδας είναι πριν και πάνω απ' όλα». Αυτό ήταν το μήνυμα που ήθελε να στείλει ο πρόεδρος και πρέπει να σταθούμε στο πλευρό του για να τον βοηθήσουμε να πετύχει τους στόχους που έχει θέσει, προκειμένου να κερδίζει η ομάδα και να έχει επιτυχίες σε όλες τις διοργανώσεις που αγωνίζεται, από τα τσικό μέχρι το Champions League. Γι' αυτό φρόντισε να ασχοληθεί πρώτα με το αγωνιστικό μέρος και να ξεκαθαρίσει προς κάθε κατεύθυνση ότι δε θα ανεχτεί στο μέλλον άσχημες εμφανίσεις που θα αμαυρώσουν την ερυθρόλευκη ιστορία και στη συνέχεια θα ασχοληθεί με τους ταραξίες που δημιουργούν προβλήματα στην ομάδα.

Οσον αφορά τους οργανωμένους οπαδούς, εκτός του ότι κερδίζει χρόνο, με το «πέσιμο» στους πιτσιρικάδες της Κ-19 θέλει να στείλει ένα διπλό μήνυμα. Τα «παπαγαλάκια» θα προσπαθήσουν να πείσουν την πλειοψηφία των φιλάθλων του Ολυμπιακού ότι ο πρόεδρος θα είναι αμείλικτος με αυτούς που έκαναν το ντου στο Ρέντη. Το επιχείρημα τους είναι πολύ απλό. Οταν ο πρόεδρος είναι τόσο σκληρός με τους πιτσιρικάδες, φανταστείτε τι θα κάνει με τους ταραξίες της εξέδρας.

Πήγαν για μαλλί και φύγαν κουρεμένοι. Οι οπαδοί της Λάτσιο είναι γνωστοί για τις ακροδεξιές πεποιθήσεις τους. Συχνά-πυκνά προκαλούν είτε σηκώνοντας πανό με τη σβάστικα ή άλλα φασιστικά σύμβολα είτε χαιρετώντας ναζιστικά στις εξέδρες των γηπέδων. Στο πρόσφατο παιχνίδι της ομάδας τους με τη Σέλτικ στη Γλασκώβη για τους ομίλους του Champions League έκαναν πορεία στους δρόμους της πόλης και προκαλούσαν τους οπαδούς της σκωτσέζικης ομάδας με ναζιστικούς χαιρετισμούς και ρατσιστικά συνθήματα. Οι οπαδοί της Σέλτικ είναι γνωστοί για την ευρηματικότητά τους και πολλές φορές έχουν δείξει τα αντιιμπεριαλιστικά και αντιφασιστικά τους αισθήματα (ιδιαίτερα με την έμπρακτη στήριξή τους στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού). Η απάντηση στις προκλήσεις των Ιταλών ήταν «σκληρή» και είναι σίγουρο ότι τα νεοφασιστικά καθάρματα της Λάτσιο θα τη θυμούνται για πολύ καιρό. Μόλις μπήκαν στο γήπεδο οι Ιταλοί, οι οπαδοί της Σέλτικ σήκωσαν ένα πανό που απεικόνιζε κρεμασμένους τον Μουσολίνι και την ερωμένη του. Εκτός όμως από την «ψυχρολουσία» στην εξέδρα, οι οπαδοί της Λάτσιο αναγκάστηκαν να πιουν ένα ακόμη πικρό ποτήρι. Αν και βρέθηκαν στο πρώτο ημίχρονο πίσω στο σκορ με 0-1, οι παίχτες της Σέλτικ κατάφεραν με τη βοήθεια των οπαδών τους να «γυρίσουν» το παιχνίδι και να πάρουν μια πολύ σημαντική νίκη.

Ταυτόχρονα, λέει εμμέσως πλην σαφώς σε όσους οργανωμένους οπαδούς έχουν αυτονομηθεί, ότι αν δε συμβιβαστούν θα τους τσακίσει. Αλλωστε, τον ευνοεί και η συγκυρία. Αφενός γιατί έχει τον κόσμο της ομάδας με το μέρος του, καθώς αγωνιστικά η ομάδα δείχνει ένα πολύ καλό πρόσωπο και βρίσκεται στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, και αφετέρου γιατί αν αποφασίσει να φτάσει τα πράγματα στα άκρα με τους οργανωμένους οπαδούς θα έχει και την αβάντα από την κυβέρνηση, που θα μπορεί να επιδείξει έργο στην πάταξη της οπαδικής βίας.

Ο σχεδιασμός του Μαρινάκη για τη διαχείριση της κατάστασης που δημιουργήθηκε από την εισβολή στο Ρέντη μπορεί να ανατραπεί μόνο από την ΟΥΕΦΑ. Αν η ευρωπαϊκή Ομοσπονδία αποφασίσει να τιμωρήσει την πρώτη ομάδα του Ολυμπιακού, τότε θα δυσκολέψει η προσπάθειά του να παραμυθιάσει τον κόσμο του Ολυμπιακού σχετικά με τον τρόπο που χειρίστηκε τους οργανωμένους οπαδούς. Αφενός γιατί κανέναν δε θα ενδιαφέρει τι αποτελέσματα θα φέρει η Κ-19 και αφετέρου γιατί όλοι θα χρεώσουν στον Μαρινάκη τις ενέργειες των οργανωμένων, καθώς όλοι γνωρίζουν ότι η ηγεσία της Θύρας 7 είναι επιλογή του και συνεπώς έχει την αποκλειστική ευθύνη για τη δράση της.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Λυσσασμένος ο καπιταλιστικός εσμός και οι ξεπουλημένοι κολαούζοι του, προσπαθούν να αλλάξουν την Ιστορία και να εξισώσουν το ναζισμό με τον κομμουνισμό και ιδιαίτερα με την περίοδο της Σοβιετικής Ενωσης του Στάλιν. Η «Κ» με την αρθρογραφία της έχει αποδομήσει διεξοδικά τα επιχειρήματα της θεωρίας των «δύο άκρων» και έχει αναδείξει τους λόγους για τους οποίους σύσσωμος ο εσμός προσπαθεί να αμαυρώσει τη μεγαλειώδη νίκη του Κόκκινου Στρατού επί της ναζιστικής στρατιωτικής μηχανής. Η στήλη συμμετέχει ενεργά στην προσπάθεια διατήρησης της ιστορικής μνήμης και αποτίοντας φόρο τιμής στους ήρωες του Κόκκινου Στρατού και στον αγώνα του σοβιετικού λαού, επέλεξε να αποδώσει την πολιτική ουσία με ένα γηπεδικού ύφους τίτλο. Αλλωστε, ως αθλητική, είναι επιρρεπής στα γηπεδικά συνθήματα.

Dixi et salvavi animam meam

Chile: El pueblo unido, jamas sera vencido!

Κινείται (και όμως κινείται)

Σε καμία περίπτωση οι παρελάσεις δεν αντικατοπτρίζουν το αντιφασιστικό πνεύμα του 1940

Ανακοίνωση του γρ. Τύπου της Κ.Ε. του Περισσού για την 28/10/1940: τα 3 γράμματα του σ. Ν. Ζαχαριάδη «εξαφανίστηκαν»...

Ομιλεί ένας «άριστος»: «Η αλβανική είναι η μόνη γλώσσα, απ' ό,τι ξέρω, που δεν έχει στο λεξιλόγιό της τη λέξη "αγάπη"». Βιβλίο: «Αλαλία ή το σύγχρονο γλωσσικό μας πανόραμα», 1986

➤ Η (μνημονιακή και μη) κακοκαιρία συνεχίζεται.

➤ Μπρέξιτ ή νον Μπρέξι(τ), η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι της Βρετανίας τάχουν παίξει.

➤ Οι εκλογές στη Βρετανία.

➤ Η άνοδος του χρηματιστηρίου στην Αθήνα.

➤ «Στο Eurocontrol και το ΝΑΤΟ στέλνει η Αθήνα τις παραβιάσεις και τις παραβάσεις στο Αιγαίο από τουρκικά μη επανδρωμένα αεροσκάφη UAV's», www.tanea.gr, 30/10/2019. Και στις παρελάσεις «εθνικά περήφανοι»...

➤ Οι «στρατηγικοί κακοπληρωτές».

➤ Το «αποσυμφοριστεί» του Πέτσα.

➤ «Απόγνωση στα νησιά» - www.tanea.gr, 30/10/2019. Ποιος ΦΠΑ, ποια κενά σε καθηγητές, ποια φορολογία, ποια οικονομική πολιτική; Εκεί (στη Σάμο) ο εχθρός είναι οι πρόσφυγες και μετανάστες.

➤ Τουρκόσπορους έλεγαν οι ντόπιοι τους Ελληνες που ήρθαν στην Ελλάδα απ' τα παράλια της Τουρκίας.

➤ Ο χαφιές δήμαρχος.

➤ Οι βιντεοταινίες (...) που έχει παίξει ο (νυν) δημοτικός άρχων.

➤ Το γάντι που έριξε η Φώφη.

➤ Ανδρουλάκης (Νίκος): «Θέλετε κόμμα-σφραγίδα;» Εκτός των σωματείων-σφραγίδων, δηλαδή;

➤ Ο πόλεμος στο ΠΑΣΟΚ.

➤ «Σούπερ μάρκετ: Αύξηση πωλήσεων – σταθεροποίηση κερδών για τον κλάδο». Μέσα πάνε καλά...

➤ «Επίδομα θέρμανσης»: και ΠΑΛΙ θα κρυώνουμε.

➤ Οι πομφόλυγες της Κεραμέως.

➤ Ο χάρος έξω από το Χάρροντζ.

➤ Χιλή: με την ίδια ένταση ο λαός στους δρόμους.

➤ Ο φίλος (του Αλέξη) Ζάεφ που έγινε... απόμακρος.

➤ Η κυρά Νίκη μόνιμα μπερδεύει τις ρούτσες με τις χούτσες.

➤ Τόχουν οι άριστοι...

➤ ΚΙΝ.ΑΛ.: τρία κι εμπλοκή.

➤ Ο δάμαλος μίλησε κοιτώντας προς...;

➤ Η εθνική επέτειος της... Ιβο Τζίμα.

➤ Δεν έχει να απολογηθεί για τίποτα η κότα που λέγεται Λαγός...

➤ Ενδιαφέρον το άρθρο του (στρατηγού) Στ. Σαράφη από την ΑΥΓΗ της 5ης Φεβρουαρίου 1955.

➤ Η στήριξη Καστανίδη σε Πολάκη.

➤ Νεύρα στο ΚΙΝΑΛ...

➤ «Συνωστισμός επενδυτών στο Μέγαρο Μαξίμου» - ΤΟ ΒΗΜΑ, 27/10/2019. Μη σπρώχνεστε, ένας-ένας...

➤ «Ιταλός» ο εισβολέας το 1940 σύμφωνα με το σημείωμα του ΒΗΜΑΤΟΣ (27/10/2019) «ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40». Το «φασίστας» δε βοηθάει στην... εθνική ομοψυχία.

➤ «Διαμέρισμα 50 τ.μ. στο Κουκάκι: τιμή ενοικίασης 1.000 ευρώ» - ΤΟ ΒΗΜΑ (www.tovima.gr, 30/10/2019). Η... πρόοδος του Airbnb και το δικαίωμα στη (μη) στέγαση...

➤ Εξευρωπαϊζόμεθα.

➤ Υπερεργασία (Νόμος 3385/2005 – Νόμος 3836/2010): για να πέφτουν στα μαλακά οι καπιταλιστές.

➤ «Εμπροσθοβαρώς» θα δοθεί το επίδομα θέρμανσης. Το πρόβλημα βρίσκεται (για τεράστιο αριθμό ανθρώπων) στην οικονομική ανέχεια που ανιχνεύεται «οπισθοβαρώς»...

➤ Καλό θα ήταν να μάθουμε σε τι αποσκοπούν οι (νέες) εκλογές της 12ης Δεκέμβρη στη Βρετανία.

➤ Αμίαντος σε παιδική πούδρα (ΗΠΑ). Κελ σιρπρίζ...

➤ Η Μαργαρίτα ζει! Τι, ποια Μαργαρίτα; Μία είναι η Margaret!

➤ Στο ψιλό (έχουν πάρει) τον Βούρο.

➤ «...μειώσεις εισφορών προβλέπονται για τους επαγγελματίες και αγρότες με υψηλότερα εισοδήματα, ενώ σε δεύτερη φάση θα μειωθούν και οι εισφορές για όλους τους εργοδότες και εργαζόμενους μισθωτούς που απασχολούνται με πλήρη απασχόληση» - www.kathimerini.gr, 30/10/2019, oikonomia.

➤ Πέρασε η γραμμή Περισσού στην ψήφο των αποδήμων. «Συναινετικό κεκτημένο» - www.kathimerini.gr, 27/10/2019 (ΚΥΡΙΟ ΑΡΘΡΟ).

➤ Από το ίδιο άρθρο: «...το γεγονός ότι οι πολιτικές δυνάμεις καταφέρνουν, έπειτα από πάρα πολύ καιρό, να βρουν κοινό τόπο είναι σπάνιο επίτευγμα, που πρέπει να χαιρετιστεί. Και πρέπει να αποτελέσει κεκτημένο και για το μέλλον. Η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος τρέφεται από τις συναινέσεις επί των θεσμικών θεμελίων». Οταν είσαι θεσμικός και στο αναγνωρίζουν οι «(συν)θεσμικοί»...

➤ Διώξεις «σαμποτέρ στη βιομηχανία και τη γεωργία». Εεελα! Αναγνωρίζουν, δηλαδή, (www.kathimerini.gr, 30/10/2019) ότι ΟΝΤΩΣ υπήρχαν σαμποτέρ στη Σοβιετική Ενωση το 1937-1938.

➤ Το «πλαίσιο καθημερινότητας» της Δόμνας.

➤ Στους «παππούδες μας» η Δόμνα περιλαμβάνει τον Ι. Μεταξά και το στρατηγό Α. Παπάγο; Ρητορικό -προφανώς- το ερώτημα.

➤ Εθνικοφρονοχίτες. Και γερμανοτσολιάδες. Το ανφάν σκατέ του δοσιλογισμού.

➤ Μνημείο δουλικότητας το άρθρο του Θ. Ντόκου (γενικού διευθυντή του ΕΛΙΑΜΕΠ) στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ (www.kathimerini.gr): «Οι συμμαχίες ως εργαλείο εθνικής ασφάλειας».

➤ «Τρυγάει» τα συνθήματα (πάλαι ποτέ) του Περισσού ο Τσίπρας: «...θα είμαστε... παρόντες και μέσα και έξω από τη Βουλή».

➤ Γράφει η Ι. Μάνδρου (www.kathimerini.gr) για: «...έννομη δράση μελών και στελεχών της Χ.Α.». Δηλαδή δεν είναι ΟΛΗ η Χ.Α. εγκληματική, φασιστική οργάνωση...

➤ Και ο πιο απλός ακτιβισμός βαφτίζεται «επιδρομή» και «εισβολή». Κι ας μην έχει τέτοια χαρακτηριστικά.

➤ There's a general erection in Britain.

➤ Στις ανακοινώσεις του Περισσού για την 28/10/1940, έτη 2017, 2018, στην «καλύτερη» ο σ. Νίκος Ζαχαριάδης αναφέρεται ΜΟΝΟ ως κρατούμενος που η φασιστική δικτατορία του Μεταξά παρέδωσε στους Ναζί που τον μετέφεραν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Νταχάου.

➤ Μέχρι το 2016 υπήρχε αναφορά στο 1ο γράμμα του σ. Νίκου Ζαχαριάδη.

➤ Ministry of silly walks.

➤ Απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο λένε οι δύο εταιρίες (Celotex και Saint Gobain Corporation [SGC]), εκ των οποίων η πρώτη είχε κάνει τη μόνωση στο κτίριο Grenfell Tower που καταστράφηκε από πυρκαγιά προ διετίας. Ανθρωποι κάηκαν ζωντανοί! Οι καπιταλιστές -άλλη μία φορά- «σέβονται» την ανθρώπινη ζωή.

➤ «Στις 30 Απριλίου η κυβέρνηση του Ι. Μεταξά παίρνει πεντάμηνη εξουσιοδότηση από τη Βουλή να κυβερνήσει τον τόπο. Ο Ι. Μεταξάς κερδίζει την απόλυτη εμπιστοσύνη του κόμματος των Φιλελευθέρων. Αλλά και τα άλλα κόμματα δεν αντιδρούν. Οι κομματικές διενέξεις δε στρέφονται γύρω από το έργο και το πρόγραμμα της κυβέρνησης Μεταξά , αλλά αν οι απόταχτοι θα επιστρέψουν και πάλι στο στρατό, αν θα πάρουν αποζημιώσεις ορισμένες εφημερίδες κ.λπ. Ο Ι. Μεταξάς όχι μόνο προχωρεί ανενόχλητος προς την ανοικτή δικτατορία, αλλά και συστηματικά καλύπτεται από τους πολιτικούς ηγέτες. Ο Ι. Μεταξάς με όπλο το ιδιώνυμο του Ε. Βενιζέλου αναπτύσσει την τρομοκρατία και προχωρεί στη φασιστικοποίηση της χώρας... Ο Σοφοκλής Βενιζέλος εγκωμιάζει το φασιστικό έργο της κυβέρνησης Ι. Μεταξά. Ελεγε στις 25 Ιουνίου 1936: "Διατρέχομεν περίοδον εντελώς μεταβατικήν. Ευρισκόμεθα προ νέων πολιτικών και κοινωνικών συνθηκών. Νέαι ανάγκαι, νέα ρεύματα, νέοι προσανατολισμοί, νέαι κατευθύνσεις. Συντελείται εις την χώραν μας αληθώς κοσμογονία, πολιτική και κοινωνική"». Ν. Ψυρούκης: «Ο φασισμός και η 4η Αυγούστου». Ολως «περιέργως» ο συγγραφέας «ξεχνάει» το πρωτοσέλιδο του Ριζοσπάστη (το ελάχιστο...) της 03/08/1936.

➤ Τώρα «είδε» ο Κυμπουρόπουλος το ρατσισμό του Βορίδη; Too late.

➤ Mate.

➤ Και εις άλλα με υγεία.

➤ «Ο φασίστας Μεταξάς θέλει να αποκλείσει τους βουλευτές του Παλλαϊκού Μετώπου – Ολοι σε συναγερμό!» Ριζοσπάστης, 01/06/1936. «Ο "ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ" ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΝΑ ΒΑΔΙΣΕΙ ΓΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ», Ριζοσπάστης, 30/06/1936. Μαύρος Καβαλλάρης = ο Ν. Πλαστήρας.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Επιτέλους, μια εκδήλωση για την εξολόθρευση των Εβραίων της Θεσσαλονίκης από τους ναζί, χωρίς τη συμμετοχή και τη χορηγία της πρεσβείας των Σιωνιστών! Η εκδήλωση έχει τον (απόλυτα δικαιολογημένο) τίτλο **«Μέγιστη απουσία, ένοχη σιωπή, σιωπηλή συγγνώμη»** και θα πραγματοποιηθεί αύριο (Κυριακή 3 Νοέμβρη). Τη διοργανώνουν μια σειρά Τμήματα των πανεπιστημίων της πόλης (Θεάτρου και Κινηματογράφου της Σχολής Καλών Τεχνών, Αρχιτεκτόνων Μηχανικών και Πολιτικών Επιστημών του ΑΠΘ, Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών και Εργαστήριο Μελέτης του Πολιτισμού, των Συνόρων και του Κοινωνικού Φύλου του ΠΑΜΑΚ, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος,), το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ο Μητροπολιτικός Οργανισμός Μουσείων Εικαστικών Τεχνών Θεσσαλονίκης και το Ατυπο Στούντιο νεοΠοιητικής. Δεν ξέρουμε πώς προέκυψε η απουσία της πρεσβείας των Σιωνιστών (που δεν είχε λείψει από καμιά εκδήλωση τα προηγούμενα χρόνια), τονίζουμε όμως πως αυτός πρέπει να είναι ο κανόνας. Αυτοί που δολοφονούν καθημερινά γυναικόπαιδα στη μαρτυρική Παλαιστίνη, δε δικαιούνται να συμμετέχουν σε εκδηλώσεις τιμής για την εξόντωση των εβραίων από τους ναζί. Γιατί καπηλεύονται αυτές τις εκδηλώσεις για να καλύψουν τη δική τους ναζιστική συμπεριφορά. Δεν είναι τυχαίο ότι χαρακτηρίζουν «αντισημίτη» όποιον καταγγέλλει τα ναζιστικού τύπου εγκλήματά τους στην Παλαιστίνη.

◆ Στη Θεσσαλονίκη κολλήθηκαν οι αφίσες την περασμένη βδομάδα. Χρησιμοποιήθηκε, προφανώς, και παλιό στοκ αφισών. Για να λειτουργήσει η ειρωνία της Ιστορίας: «Νίκη στα όπλα των κούρδων ανταρτών - Λευτεριά στη Ροζάβα». Ποια όπλα; Και ποιών ανταρτών; Αυτών που είχαν μετατραπεί τα τελευταία χρόνια σε κρέας για τα αμερικάνικα κανόνια; Σε δύναμη κρούσης του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, με την προσδοκία ότι οι Αμερικανοί θα βοηθούσαν στη δημιουργία ανεξάρτητου κουρδικού κράτους και θα εξασφάλιζαν την ασφάλειά του; Αυτών που μετά το εν ψυχρώ πούλημα από τους Αμερικανούς, προσέτρεξαν στην αυλή του Πούτιν και αναγνώρισαν τον Ασαντ ως ηγέτη τους, διαλύοντας τα αντάρτικα τμήματα και μετατρέποντάς τα σε τμήματα μιας Λεγεώνας του Συριακού Στρατού υπό ρωσική διοίκηση;

Και φρικτοί και γελοίοι

Η ιστορία της «βεβήλωσης» των παρελάσεων είναι μακρά. Οι μεγαλύτεροι θυμούνται σίγουρα τα πρώτα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, όταν «βέβηλοι» αποκαλούνταν οι αγωνιστές του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ που απαιτούσαν να παρελάσουν στις 28 του Οκτώβρη. Επιστρατεύονταν τότε η μπατσαρία, η οποία ουκ ολίγες φορές άνοιξε κεφάλια με άσπρα μαλλιά και έριξε κατάχαμα ανθρώπους που είχαν ματώσει για τη λευτεριά αυτού του τόπου χωρίς ποτέ να διεκδικήσουν κανένα προσωπικό όφελος (αντίθετα, εκτός από τους κινδύνους που αντιμετώπισαν ως μέλη της αντίστασης, εισέπραξαν στη συνέχεια διώξεις, βασανιστήρια, φυλακίσεις και εξορίες).

Μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην κυβερνητική εξουσία το 1981, ακολούθησε μια μακρά περίοδος μακαριότητας. Ολοι εύρισκαν μια θέση στην παρέλαση και οι σχολιαστές των αστικών ΜΜΕ έχασαν το υλικό για τα σχόλιά τους. Ευτυχώς που επανήλθε στη μόδα το μίνι και τους επέτρεψε να βρουν αγαπημένο θέμα στο μήκος της φούστας των μαθητριών, περί του οποίου περιστρέφονταν οι συζητήσεις με το αγωνιώδες ερώτημα: «Είναι δυνατόν να τιμούν το έπος του '40 με μίνι;».

Ωσπου, περί τα τέλη της δεκαετίας του '90, μας προέκυψαν οι αριστούχοι αλβανοί μαθητές, οι οποίοι δικαιωματικά (με βάση τα τότε ισχύοντα) έπρεπε να παρελάσουν με τη σημαία. Και ξέσπασε βαθιά αντιπαράθεση ανάμεσα σ' εκείνους που επικαλούνταν το δίκαιο του αίματος και σ' εκείνους που επικαλούνταν τα δικαιώματα που απορρέουν από την «των Ελλήνων παιδεία». «Δε θα γίνεις Ελληνας ποτέ, Αλβανέ, Αλβανέ», τραγουδούσαν οι εθνικιστές που δεν μπορούσαν να χωνέψουν το γεγονός ότι τα παιδιά των «τελειωμένων», που διάβηκαν τα βουνά για να βρουν μεροκάματο πείνας στην Ελλάδα και ζουν στην έσχατη ένδεια, κατάφερναν να παίρνουν τους καλύτερους βαθμούς στο σχολείο.

Κάποια στιγμή αναπτύχθηκε και ένα ρεύμα ενάντια στις παρελάσεις και το μιλιταριστικό πνεύμα που αποπνέουν. Συριζαίοι και κάποιοι αντιεξουσιαστές πλαισίωσαν το ρεύμα, αλλά εκεί που πήγαινε να αναπτυχθεί λίγο, προέκυψαν άλλα γεγονότα. Αν απαγορεύονταν οι παρελάσεις, πώς θα βλέπαμε τον μαθητή που περνώντας μπροστά από την εξέδρα των επισήμων τους στόλισε με μια μεγαλοπρεπέστατη μούντζα; 'Η τους άλλους μαθητές που παρελαύνοντας αρνούνταν «να κλίνουν την κεφαλήν δεξιά» αποδίδοντας την προσήκουσα τιμή στους επίσημους; Πώς θα κυνηγούσαν οι αγανακτισμένοι πολίτες τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, διαμαρτυρόμενοι για τα Μνημόνια; Εννοείται πως οι εκπρόσωποι της τότε κυβερνητικής εξουσίας, στόλιζαν με διάφορα κοσμητικά επίθετα, μεταξύ των οποίων το «βέβηλοι» ήταν το πιο ελαφρύ, όσους χρησιμοποίησαν τις παρελάσεις για να διαμαρτυρηθούν για τη μνημονιακή βαρβαρότητα.

Με την πρώτη κιόλας συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, η θέση ενάντια στις παρελάσεις πετάχτηκε στα σκουπίδια. Αντ' αυτής, Δούρου και Καμμένος έστησαν τη «λαϊκή γιορτή» στο Σύνταγμα, στις 25 Μάρτη του 2015, με κλαρίνα, καραγκούνες, φουστανελάδες και βρακοφόρους. «Ο λαός γιορτάζει μαζί με τις ένοπλες δυνάμεις» ήταν το σλόγκαν που ρίχτηκε στη μιντιακή πιάτσα. Το χουντικής έμπνευσης κιτς πασπαλισμένο με αντιμνημονιακή χρυσόσκονη. Η φιέστα πνίγηκε μέσα στη γενική χλεύη, γι' αυτό και δεν την επανέλαβαν. Περιορίστηκαν στα καθιερωμένα: στρατιωτικές και μαθητικές παρελάσεις, χωρίς μούντζες και τα παρόμοια. Κάποιοι αντιεξουσιαστές που προσπάθησαν να διαμαρτυρηθούν (χωρίς τους συριζαίους πια), κρατήθηκαν από τους μπάτσους μακριά από τα... αδηφάγα βλέμματα. Οι συριζαίοι καθιέρωσαν και την κλήρωση για τον σημαιοφόρο, οπότε οι πιθανότητες να σηκώσουν τη σημαία Αλβανοί ή άλλα μιάσματα μειώθηκαν. Ο εθνικιστής ξέρει από τζόγο και διαπίστωσε αμέσως ότι οι αλλοδαποί μαθητές, αριθμητικά λιγότεροι, έχουν και λιγότερες πιθανότητες να κληρωθούν ως σημαιοφόροι.

Κι ενώ όλα έδειχναν ότι επιστρέφουμε στην... κανονικότητα, μια ομάδα νέων γυναικών, με μια οργανωμένη και καλά εκτελεσμένη χοροθεατρική παρέμβαση στη μαθητική παρέλαση της Νέας Φιλαδέλφειας, που παρέπεμπε σε γνωστό σκετς των «Μόντι Πάιθον», κατάφερε και πάλι να... εξάψει τα εθνικά πάθη. Ο δήμαρχος Βούρος έσπευσε να καταγγείλει τα «γελοία υποκείμενα», που «στιγμάτισαν» την παρέλαση «χλευάζοντας και προσβάλλοντας τη μνήμη των πεσόντων στο έπος του '40 και μάλιστα υπό τη σκέπη της ελληνικής σημαίας»! Στη συνέχεια, ο Βούρος έβγαλε το κοστούμι του δημάρχου και φόρεσε τη στολή του μπάτσου: «Η ταυτοποίηση αυτών των αξιολύπητων νεαρών κοριτσιών έχει ξεκινήσει καθώς ο Δήμος υποχρεούται να υπερασπιστεί στο ακέραιο την αξιοπρέπειά του». Τίποτα, φυσικά, δεν μπορεί να τους κάνει. Πολύ περισσότερο μετά την εξέλιξη της υπόθεσης. Ο Βούρος, όμως, εκτός από τον τίτλο του «μπροστινού» του Μελισσανίδη, πρόλαβε να αποκτήσει και τον τίτλο του «μπατσοδήμαρχου».

Οσοι είδαν την πολιτιστική-πολιτική παρέμβαση δε δυσκολεύτηκαν να αντιληφθούν ότι οι νεαρές γυναίκες δεν χλεύαζαν τους νεκρούς του '40, αλλά τον Βούρο και τους ομοίους του, τον μιλιταρισμό, τον ιμπεριαλισμό, τον κοινωνικό ρατσισμό. Αλλά ποιος να το καταλάβει αυτό; Ο σφουγγοκωλάριος των ισχυρών του χρήματος, ο άνθρωπος που έχει βάλει φέσι στην εφορία μισό εκατομμύριο ευρώ και έχει το θράσος να μοστράρει ως δήμαρχος; Ακολούθησε κοινή ανακοίνωση δημάρχου και τοπικού μητροπολίτη, γραμμένη διά χειρός του ρασοφόρου (το αποκαλύπτει το ύφος της, αλλά και η σύγκριση με τον προηγηθέντα οχετό Βούρου), η οποία προσπάθησε να αρθρώσει επιχειρηματολογία (με «ριπές» αντιφασισμού και αντιρατσισμού), πριν προχωρήσει στην καταδίκη της παρέμβασης. «Η παρέλαση της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου δεν αποτελεί μία απλή επιφανειακή επίδειξη ισχύος», έλεγε η κοινή ανακοίνωση δημάρχου και δεσπότη, «αλλά μία κίνηση βαθύτατου σεβασμού, τιμής και μνήμης ενός λαού και ενός έθνους, που δεν λησμονεί την ένδοξη ιστορία του, ούτε και τον ηρωισμό των προγόνων του, οι οποίοι θυσίασαν τις ζωές τους για τα υψηλά ιδανικά της ελευθερίας, της ειρήνης και της δημοκρατίας, καθώς και ενάντια σε κάθε μορφή φασισμού, αυταρχισμού και ξενοφοβίας». Για δες ποιος μιλάει. Ο δεσπότης που κουβάλησε τον Πάιατ στο δεσποτάτο του και πετάχτηκαν και μια βόλτα μέχρι το γήπεδο του Μελισσανίδη!

Αλήθεια, δε φαντάστηκαν ότι μια οργανωμένη (αυτό ήταν ολοφάνερο) παρέμβαση θα είχε και συνέχεια, με κάποιο κείμενο, κάποια συνέντευξη; Η πώρωση τους έκλεισε τα μάτια. Ετσι, όταν δημοσιεύτηκε η τοποθέτηση των νέων γυναικών που έκαναν την παρέμβαση, στην οποία τα «10 "στρατιωτάκια" της υπο-κριτικής τέχνης», όπως υπέγραφαν, εξήγησαν με πολιτικούς όρους το μήνυμα της παρέμβασής τους, ένα κείμενο συγκροτημένο, με το οποίο ακόμα και όποιος διαφωνεί, εν όλω ή εν μέρει, είναι αναγκασμένος να συζητήσει, αρθρώνοντας λόγο και αντίλογο, κατάλαβε και ο πλέον αδαής ποιοι είναι τα γελοία υποκείμενα.

Δε θα κάνουμε εδώ κριτική της παρέμβασης από πολιτική ή από πολιτιστική άποψη. Θα μείνουμε στο κύριο. Μια παρέμβαση που με τα μέσα της σάτιρας αντιπαρατέθηκε στον εθνικισμό, το μιλιταρισμό, την ξενοφοβία, τον κοινωνικό ρατσισμό, ανήκει στην «από δω όχθη του ποταμού», στη δική μας όχθη. Οπως συνέβη πολλές φορές στο παρελθόν με άλλου τύπου παρεμβάσεις, με άλλα μέσα, διαφορετικούς πρωταγωνιστές, διαφορετικά προτάγματα, και αυτή η παρέμβαση κατάφερε να τραβήξει τη διαχωριστική γραμμή. Και πρέπει όλοι μας να την κάνουμε πιο χοντρή, πιο ορατή αυτή τη διαχωριστική γραμμή. Για να φανεί πιο καθαρά πόσο φρικτοί και γελοίοι άνθρωποι είναι οι άνθρωποι της αστικής εξουσίας. Ας τραβήξουμε την πιο χοντρή διαχωριστική γραμμή από τους Βούρους και τους Βορίδηδες, τους Γαβριήλ, τις Δόμνες και τις Κεραμέες.

Μπήκαμε στα είκοσι τέσσερα

Με το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας, η «Κόντρα» μπαίνει στον 24ο χρόνο της ζωής της. Ενα τέταρτο του αιώνα παρά κάτι δεν είναι και λίγο, για μια εφημερίδα που ποτέ δεν έβαλε διαφήμιση (κρατική ή ιδιωτική), ποτέ δεν πήρε χορηγίες, αλλά κράτησε πάντοτε ανοιχτό όχι μόνο το γενικό αντικαπιταλιστικό μέτωπο, αλλά και το μέτωπο ενάντια σε συγκεκριμένες ομάδες καπιταλιστικών συμφερόντων και σε ξεχωριστούς καπιταλιστές.

Στα 23 χρόνια κυκλοφορίας της η «Κόντρα» διαμόρφωσε ένα ξεχωριστό στίγμα ανάμεσα στον αντικαπιταλιστικό Τύπο. Δεν περιορίστηκε σε πολιτικές, οικονομικές, ιστορικές και άλλες αναλύσεις, αλλά μοίρασε την ύλη της ανάμεσα στις αναλύσεις και στο αποκαλυπτικό ρεπορτάζ, ακολουθώντας τη συμβουλή του Λένιν: «Να πιάνουμε τον κλέφτη επ' αυτοφώρω».

Η εμμονή του ρεπορτάζ άνοιξε πολλά πεδία που έως τότε αποτελούσαν terra incognita για τον αντικαπιταλιστικό Τύπο ή προσεγγίζονταν με μια γενικόλογη κριτική. Μπορούμε να απαριθμήσουμε μερικά απ' αυτά τα πεδία: Περιβαλλοντική πολιτική, με ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Προστασία της δημόσιας υγείας, με ιδιαίτερη έμφαση στα μεγάλα διατροφικά σκάνδαλα και τις επιδημικές νόσους. Αγροτικό πρόβλημα, όχι μόνο από προγραμματική σκοπιά, αλλά και από τη σκοπιά των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν γεωργοί και κτηνοτρόφοι (σημειώνουμε ιδιαίτερα τις αποκαλύψεις για το μεγάλο σκάνδαλο της νοθείας στο γάλα, που ήμασταν εμείς που το ανοίξαμε, όταν οι κυβερνήσεις το κουκούλωναν).

Το ρεπορτάζ μας δεν έχει μόνο αποκαλυπτικό χαρακτήρα, αλλά χαρακτήρα μαχητικής παρέμβασης. Δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις που αποδείχτηκε ότι η συστηματική αποκαλυπτική δουλειά και παρέμβαση μιας επαναστατικής εφημερίδας μπορεί να πετύχει σε επιμέρους στόχους αγώνα, ακόμα και εκεί που απουσιάζει το κίνημα (εννοείται πως καμιά εφημερίδα δεν μπορεί να υποκαταστήσει το κίνημα).

Οι αναγνώστες μας ξέρουν ότι ποτέ δεν μας σαγήνευσαν οι σειρήνες του κυβερνητισμού, ότι ποτέ δεν «κιτρινίσαμε» απέναντι στους αντιπάλους μας και πως η εμμονή στις αρχές και στη θεωρία (γιατί χωρίς θεωρία οι αρχές καταντούν νεκρό γράμμα) μας επέτρεψε έγκαιρα και έγκυρα να ξεσκεπάσουμε τη συριζαϊκή βρομιά. Στον ίδιο δρόμο υποσχόμαστε ότι θα συνεχίσουμε, πάντα με τη βοήθεια των φίλων και συντρόφων.

Θα γιορτάσουμε και φέτος την επέτειό μας υπό τους ήχους των «Υπεραστικών», οι οποίοι πλέον δε χρειάζονται συστάσεις. Θέλουμε να τους ευχαριστήσουμε που μας τιμούν με την τέχνη τους και να σας καλέσουμε όλες και όλους απόψε στη γιορτή μας.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση